

شائينہ کھی لہ لایہ ن شہیتانہ وہ دەستی بەسەردا گیرا
بەلام جاریکی دیکه یەزدان لەژێر چنگی شەیتان دەریدەھێنێت.

پاشای شکوومەندی

لە کتیبی پیرۆزەوہ

نووسینی:

پی. دی. برامسن

وێنە کێشان:

ئارمیندا سان مارتن

پاشای شکۆمهندی

نووسەر: پی. دی. برامسن

وێنه کیش: ئارمیندا سان مارتن

هه‌موو مافه‌کانی خاوه‌نداریتی و چاپکردنه‌وه‌ی پارێزراوه‌ی بۆ (ROCK INTERNATIONAL 2012)

بلاوکراوه‌یه‌کی ROCK INTERNATIONAL

• Relief, Opportunity and Care for Kids • Resources Of Crucial Knowledge

P.O. Box 4766, Greenville, SC 20608

resources@rockintl.org

www.rockintl.org www.one-god-one-message.com

Biblica:

Kurdistan Branch, Erbil, Bextiyari

www.kitebipiroz.com info@kitebipiroz.com

+964 750 736 5575

له‌دوای په‌زامه‌ندی و پێنگه‌پێدانی Biblica ئایه‌ته‌کان له‌ چاپی کوردی سۆرانیی ستانده‌ره‌وه

وه‌رگیراوه. هه‌موو مافه‌کانی پارێزراوه.

KURDI SORANI STANDARD COPYRIGHT © 1998, 2011, 2016 BY BIBLICA, INC.®

ALL RIGHTS RESERVED WORLDWIDE.

ژماره‌ی سپاردنی ۳۲۰ی سالی ۲۰۱۷ی پێدراوه له‌ به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی

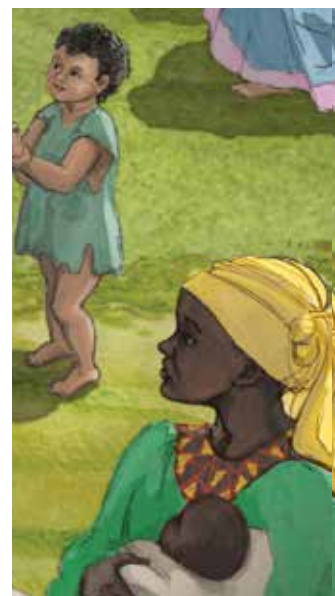
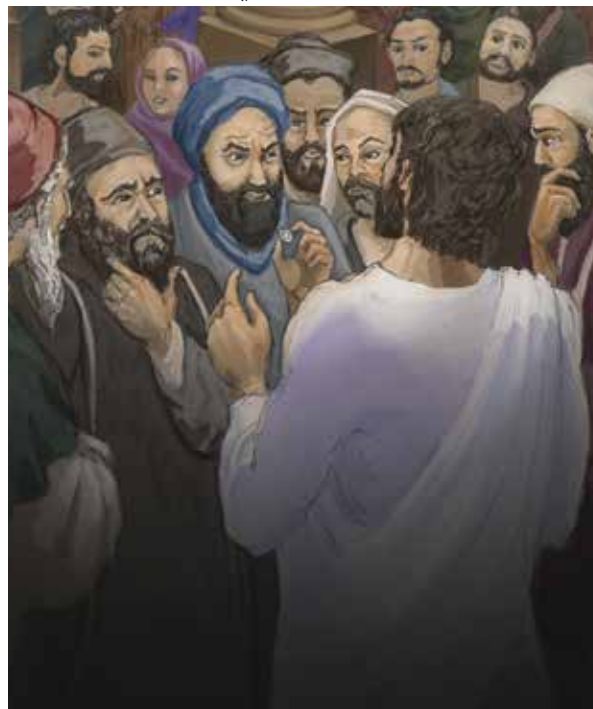
کتیبخانه‌گشتیه‌کانی هه‌ریمی کوردستان.

ISBN: 978-1-62337-458-7

ده‌رباره‌ی نووسەر: پۆل برامسن له‌ دایکبووی ولایه‌تی کالیفۆرنیای ئەمریکایه. برامسن له‌ گه‌ل هه‌وسه‌ره‌که‌ی و سێ منداڵه‌که‌یان بۆ ماوه‌یه‌کی دوور و درێژ له‌ ولاتی سنیگال ژیاون که زۆرینه‌ی دانیشتوانه‌که‌ی موسڵمانن. زۆریک له‌ نووسینه‌کانی برامسن بریتیه‌ له‌ گێرانه‌وه‌ی زنجیره‌ چیرۆکی پێغه‌مبه‌ران. بابه‌ته‌کانی بۆ سه‌رجه‌م خوێنه‌ران و گوێگران له‌ ته‌واوی جیهاندا ده‌شیت. هه‌ندیک له‌ به‌رهمه‌کانی وه‌ک "پێگای راست و دروستی" که بریتیه‌ له‌ ۱۰۰ زنجیره‌ پرۆگرامی رادیویی، "یه‌که‌ خۆدا و یه‌که‌ په‌یام" که بۆ زیاتر له‌ ۱۲ زمان وه‌رگیردراوه. ئەم په‌رتووکه‌ یارمه‌تی ئەو که‌سانه‌ ده‌دات که گومانیان له‌ راستی هه‌یه، بۆ ئەوه‌ی زاین به‌سه‌ر ئەو ئاسته‌نگانه‌ی ده‌بنه‌ به‌ر به‌ست له‌ دۆزینه‌وه‌ی راستی، ئەمه‌ش له‌ ده‌رئه‌نجامی تێگه‌یشتن له‌ چیرۆکه‌کان و په‌یامی خۆدا دێت. نووسینه‌کانی برامسن له‌ دلگه‌رمی بۆ کتیپی پیرۆز و خۆشه‌ویستی بۆ خۆدا و بۆ مروف سهرچاوه‌ی گرتووه. بۆ زانیاری زیاتر په‌یوه‌ندی بکه‌ به: pb@rockintl.org

ده‌رباره‌ی وێنه‌کیشه‌که: وێنه‌کیش (ئارمیندا سان مارتن) ده‌لێ: "له‌و ده‌مه‌ی فامم کردووه، خه‌ریکی وێنه‌ کیشان بوم. پاش ماوه‌یه‌که‌ له‌ دا‌پران و پشوو بۆ خۆته‌رخانکردن بۆ کاروباری خێزانی و په‌روه‌رده‌کردنی منداڵه‌کانم، دووباره‌ گه‌رامه‌وه‌ سه‌ر پێشه‌که‌م و به‌ده‌سته‌یتانی پروانمه‌ له‌ هونه‌ره‌ جوانه‌کان. له‌ بواری وێنه‌کیشاندا چه‌ندین ته‌کنیکی جیاوازم تاقیکردۆته‌وه. پاش گه‌رانه‌وه‌م له‌ ئەمریکاوه‌ بۆ ئه‌رجه‌نتین زیاتر گه‌شه‌م به‌ پێشه‌که‌م دا. ئەوه‌ش به‌ کاری وێنه‌کیشان بۆ چه‌ند په‌رتووکیک له‌ بواری س‌روشتی و رۆحی. له‌ کیشانی وێنه‌کانی پاشای شکۆمه‌ندی، زۆترین به‌هره‌ و توانام به‌کاره‌یناوه. ئەم پرۆژه‌یه‌ بۆ من زۆر تاییه‌ته، خه‌وتیکی به‌دیها‌تووه. سوپاسی خۆدا ده‌که‌م که ئەم خه‌ونه‌م هاته‌دی. هه‌روه‌ها سوپاسی پۆل برامسن ده‌که‌م بۆ زانیاری و نووسینه‌ به‌هاداره‌کانی." له‌ ئیستادا ئارمیندا وه‌ک وێنه‌کیش بۆ چه‌ندین بلاوکراوه‌ کارده‌کات. بۆ زانیاری زیاتر په‌یوه‌ندی بکه‌ به: armisanmartin@yahoo.com.ar

بۆ شکۆمه‌ندی خۆدا و
به‌ره‌که‌ت‌دارکردنی منداڵان
له‌ هه‌موو ته‌مه‌تیک و
هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک

"کن گوتی که شیر ترسناک نییه؟"

بێگومان ترسناکه، به‌لام دلێ چاکه.

دلنیابن ئەو پاشایه.

- له‌ کتیپی سی. ئیس لوئیس: (شیر و جادووگه‌ر و دۆلاب).

له پشت پەردەوہ ۸

کردنەوہ (پیشەکی) ۱۱

۱. پاشا و پاشایەتیە کە ی

۲. پاشا و پیغەمبەرانی

۳. پاشا و گەردوونە کە ی

بەشی یە کە م - پاشا پیشبینی پلانی کە ی دە کات ۱۹

۴. پۆزی یە کە م ۱ پەیدابوون

۵. جیھانیکی نمونە یی ۲ پەیدابوون

۶. یە کە مین مرۆف ۱-۲ پەیدابوون

۷. مایکی نمونە یی ۱-۲ پەیدابوون

۸. یاسای گونا و مردن ۲ پەیدابوون

۹. یە کە مین ژن ۲ پەیدابوون

۱۰. شانشینی پروناکی ۴-۵ ئاشکراکردن

۱۱. شانشینی تاریکی ۱۴، ۲۸ حزقیال

۱۲. مارە کە ۳ پەیدابوون

۱۳. هەلبژاردە کە ۳ پەیدابوون

۱۴. گونا و شەرم ۳ پەیدابوون

۱۵. مردنی پۆحی ۳ پەیدابوون

۱۶. نەفرەتە کە ۳ پەیدابوون

۱۷. بەلێنە کە ۳ پەیدابوون

۱۸. یە کە مین قوربانی ۳ پەیدابوون

۱۹. دوورخستتەوہ ۳ پەیدابوون

۲۰. مندالە یە کە مینە کان ۴ پەیدابوون

۲۱. پەرسنتی لەلایەن گوناھبارانەوہ ۴ پەیدابوون

۲۲. یاسای پیشکەشکردنی قوربانی لە پیناوی گونا ۴ پەیدابوون

۲۳. پەسەندکراو و پەتکراوہ ۴ پەیدابوون

۲۴. یە کە مین کوشتن ۴-۵ پەیدابوون

۲۵. دانبەخۆداگرتن و حوکمدان ۶-۷ پەیدابوون

۲۶.	دەستپىكىردنەۋە يەكى نوئى	پەيدا بولۇپ ۸-۹
۲۷.	قوللەي شانازى	پەيدا بولۇپ ۱۱
۲۸.	خودا ئىبراھىم بانگدە كات	پەيدا بولۇپ ۱۲
۲۹.	پارىزەرى بەلئىن	پەيدا بولۇپ ۱۵
۳۰.	سەختىرىن تاقىكىردنەۋە	پەيدا بولۇپ ۲۲
۳۱.	ئەۋ كوپەرى بىرىرى مردنى بەسەردا درا	پەيدا بولۇپ ۲۲
۳۲.	ۋىنەكان و پىشېبىنىيەكان	پەيدا بولۇپ ۲۲
۳۳.	خودايەكى پىرۆز و دىلسۆز	دەرچوون ۱۹-۲۰
۳۴.	دە راسپاردەكە	دەرچوون ۲۰
۳۵.	ۋىنەي زىاتىر	دەرچوون ۲۰، ۲۴
۳۶.	پىشېبىنى زىاتىر	زەبوورەكان و پەرتووكى پىغەمبەران

بەشى دووم - پاشا پلانەكەي جىيەجى دەكات ۸۷

۳۷.	چىرۆكى پاشاكە بەردەۋامە	مەتا ۱
۳۸.	چىرۆكى مەرىم	لۇقا ۱
۳۹.	چىرۆكى يوسىف	مەتا ۱
۴۰.	گەيشتن	لۇقا ۲
۴۱.	چىرۆكى شوانەكان	لۇقا ۲
۴۲.	چىرۆكى مۆغەكان	لۇقا ۲
۴۳.	منداللىكى بىن كەموكوپرى	لۇقا ۲
۴۴.	بەرخى خودا	يۇحەنا ۱
۴۵.	كوپرىكى بىن كەموكوپرى	مەتا ۳
۴۶.	مروقى دووم	مەتا ۴
۴۷.	مەسىحى پاشا	لۇقا ۴
۴۸.	زالبوون بەسەر پۇجە پىسەكان و نەخۇشيدا	لۇقا ۴
۴۹.	زالبوون بەسەر رەشەبا و شەپۇلى دەريادا	لۇقا ۴
۵۰.	زالبوون بەسەر گوناھدا	مەرقۇس ۲
۵۱.	زالبوون بەسەر مردندا	لۇقا ۷، يۇحەنا ۱۱
۵۲.	دابىنكەر	يۇحەنا ۶
۵۳.	فىركەر	مەتا ۵-۷
۵۴.	شكۆمەندىيەكەي	مەتا ۱۷

۵۵.	ئەركەكەي	مەتا ۱۶، ۲۰
۵۶.	پاشا دەچىتە ناۋ ئۆرشەلىم	مەرقۇس ۱۱
۵۷.	پاشاكە پرووبە پرووى لىپرسىنەۋە دەپىت	لۇقا ۲۰
۵۸.	پاشاكە دەستگىر دەكرىت	مەرقۇس ۱۴
۵۹.	پاشا سزاي مردنى بەسەردا دەسەپىت	يۇحەنا ۱۸
۶۰.	پاشا تاجى لەسەر دەكرىت	مەتا ۲۷
۶۱.	پاشا لە خاچ دەدرىت	لۇقا ۲۳
۶۲.	پاشاي رزگاركەر	لۇقا ۲۳
۶۳.	كۆتا قورىبانى	مەتا ۲۷
۶۴.	پاشاكە دەئىژرىت	مەتا ۲۷
۶۵.	گۆرىكى بەتال	مەتا ۲۸
۶۶.	پەيامى پىغەمبەران	لۇقا ۲۴
۶۷.	جەستەيەكى گۆراۋ	يۇحەنا ۲۰
۶۸.	بەجىيەشتن	كردارى ئىردراۋان ۱
۶۹.	ئاھەنگى سەركەۋتن	زەبوورەكان ۲۴، ئاشكراكردن ۵
۷۰.	پاشاكە دەگەپتەۋە	ئاشكراكردن ۱۱-۲۲

كۆتايى ۱۵۷

- بە خۇشى و شادى
- ھەۋالە ناخۇشەكە
- ھەۋالە خۇشەكە
- ۋەلامت بۇ پاشاكە

پاشكۆ ۱۶۷

- پىرسىار بۇ پىداچوونەۋە
- دوا تىيىنى
- قوۋلۋونەۋەي زىاتىر

له پشت په ردهوه

له کاتیکدا له که ناری پروو بارېک له تهنیشتی خوشکه که یه وه دانیشتبوو، ئالس خه ریکوو به ته وای بیزاریت، هیچ نه بوو خوئی پتوه خه ریک بکات. یه ک دوو جار ته ماشای نه و کتیبه ی کرد که خوشکه که ی ده یخوینده وه، به لأم کتیبه که وینه و گفتوگویی خوئی تیدا نه بوو، بویه ئالس له دلې خویدا گوتی: "ده بیت سوودی کتیبیک چی بیت نه گهر وینه و گفتوگویی خوئی تیدا نه بیت؟" - نه چهند رسته یه بریتیه له ده سپنکی کتیبی (گه شتی ئالس به نیو زه وییه کی دلرین)، ی نووسهر "لويس كارول"، له سالی ۱۸۶۵

نه م کتیبه ی له بهر ده سستی تودایه پره له وینه ی رهنگاو پرنه و گفتوگویی به چیژ. له مه گرنه گتر، پیچه وانه ی نه فسانه و چیروکه نه فسانه ییه کان، هه موو وینه و گفتوگوانی ناو نه م کتیبه پروودای راسته قینه ن^۲. وه ک نووسهر، خه م و دوودلی دایگرتم کاتیک بریامدا کتیبیکی له م جوړه به ره م بهینم که پریت له وینه، گوزارشت له گپرانه وه ی مه زنتین چیروکی میژوو بکات، چونکه پروژیه کی له و جوړه پیوستی به وریای و ده ستره نگیبیه کی زور هه یه.

چهنده سالی که له مه و بهر، کاتیک له پروژناوای نه فریقیا ده ژیام، کورسیکم ده رباره ی به ره مهینانی پروگرامی رادیویی خویند. له به کم وانه ی کورسه که، پروفیسوری بابه ته که پرساری کرد، "ایا یه کیک له و تابه نه ندیانه چیه که وا له رادیو ده کات له ته له فیزیون باشر بیت؟" وه لأمه که ی تووشی سه رسورمانی کردین:

"رادیو وینه یه کی باشر نیشان ده دات."

راسته.

ته نانه ت مهنترین فیلمی سینه مایی هوئیوودیش ناتوانیت بگاته ناستی تواناکانی میشکی مروف، له وه رگپرانې وشه کان بو وینه. نووسراوه کونه کان پیغه مبه ران به سهدان وشه و وینه مان بو ده کیشن که هیچ فیلمیک ناتوانیت به و شیوه ته و اووه پرووداوه کان نیشان بدات، ته نانه ت مه حاله مهنترین وینه کیشیش به و شیوه یه توانای کیشانی پرووداوه کان هه بیت. بویه دان به وده ده نیم، هیچ هونه ریکی وینه کیشان ناتوانیت مهنترین چیروکی میژوو به شیوه یه کی تیرو ته سه ل بگیژیته وه. سه ره رای نه وه ش

نه نجامدانی نه م کاره به وینه وه چیژی تابه تی خوئی هه یه.

(نه رمیندا سان مارتن) وینه کیشیکی به ره مه نندی ولاتی نه رجه نینه، ورده کاریه کی زوری به کارهیناوه له وه رگپرانې وشه کان بو وینه. له کیشانی وینه کاند، فلجه و قه له می دیجیتالی به کارهیناوه. توانوییه تی له ماوه ی چواره مانگدا سکیچ و وینه کانی ناو نه م کتیبه ته و او بکات. هیوادارم کاره کانی تیوه ش بهینتیه جو ش و خروش، هه روه ک کاریگه ری له سه ر من هه بوو.

تستا بیر له مه بکه نه وه:

نه گهر چیروکیک بخوینینه وه، ایا له کوپوه ده ستنیده که ی؟ له ناوه راسته وه؟ بیگومان نه خیر، له سه ره تاوه ده ست پیده که ی، چونکه ته نها به م جوړه له چیروکه که تیده گه ی. به هه مان شیوه، بو تیگه یشت له کتیبی پیروز، پیوسته له سه ره تاوه ده ستنیکه ی بو کوتای، بو نه وه ی بگه ی نه نه نجامیکی دلنیا که ر.

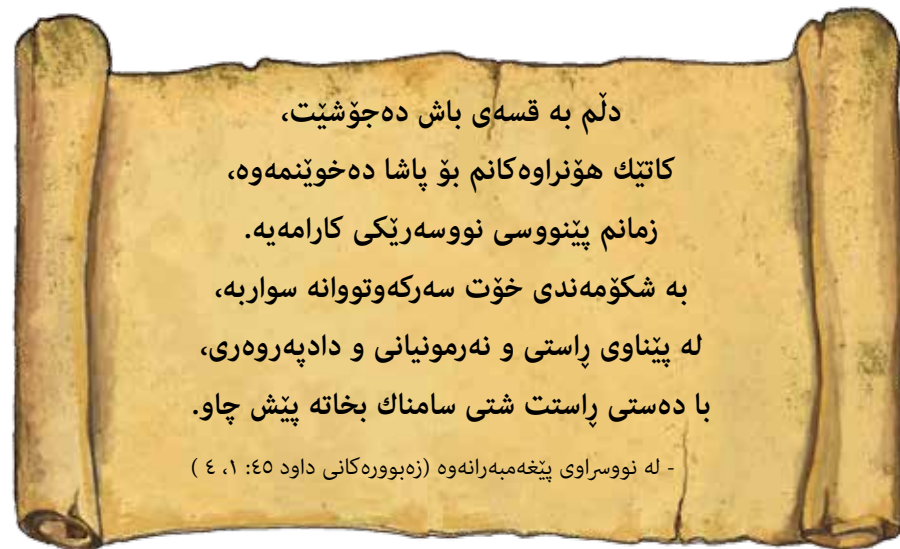
نوسراوی پیغه مبه ران به سهدان زنجیره چیروکی کورتیان له خوگرتوه، هه موویان پیکه وه یه ک چیروک پیکده هین. له نووسینی کتیبی "پاشایه تی شکومه ندی" دا، هه ستم کرد گولفروشیکم و نیردراومه ته باخچه یه کی بیژمار له گول، بو نه وه ی چهنده جوریکی جیاواز له گول هه لبرژیم. پاشان به جوریک ریکیان بخه م که بتوانم شکو و مه زنی ته و او ی باخچه که پیشان بده م. له م کتیبه دا چهنده چیروکیکی سه ره کیم له کتیبی پیروزه وه هه لبرژاردوه. له حه فتا په رده ی درامیدا ریکمخستون، به هیوای ده رختنی شکو و مه زنی پاشای هه تاهه تایی، که له شیوه ی مروفتیکدا خوئی ده رختتوه. تکام له خودا نه وه یه، وینه و چیروکه راسته قینه کانی نه م کتیبه، خوینه رانی نه م کتیبه به هه موو ته مه نه جیاوازه کانه وه هانبدات، تاکو چیژی ته و او له نووسراوی پیغه مبه ران وه ربرگن، بکه ونه خو شه ویستی له گه ل نه و که سه ی پاشایه تیه که ی هه رگیز کوتایی نایه ت.

ئاواته خوازم که تو وینه یه کی باشر و روونتر بینیت،

Paul D. Bransa

کردنه‌وه

دلم به قسه‌ی باش ده‌جۆشیت،
کاتیک هۆنراوه‌کانم بۆ پاشا ده‌خوینمه‌وه،
زمانم پینووسی نووسه‌ریکی کارامه‌یه.
به شکۆمه‌ندی خۆت سه‌رکه‌وتووانه سواربه،
له پیناوی راستی و نهرمونیانی و دادپه‌روه‌ری،
با ده‌ستی راستت شتی سامناک بخاته پیش چاو.
- له نووسراوی پیغهمبه‌رانه‌وه (زه‌بووره‌کانی داود ۴۵: ۱، ۴)

پەردەى يەكەم پاشا و شانشىنەكەى

بەر لە دروستبونی جیهان، پاشایەك هەبوو، پاشای شكۆمەندی بوو.

پاشاکە لە خەيالێ مرۆف بەدەر بوو، بەدەرتر لە هەموو ئەو شتانەى كە مرۆف بتوانیت وینای بکات و بیری بۆى بچیت. لە جیهانی بى كۆتایی و هەتاهەتايدا ئەو تەنها پاشایەك بوو. هەروەها شانشىنەكەى تەنها پاشایەتى بوو. ئەم شانشىنە پربوو لە دانایی، خۆشەويستی، خۆشى و ناشتی. شانشىنەكە پيوستی بە پروناكى خۆر و ئەستێرەكان نەبوو، چونكە پاشاکە خۆى پروناككەرەوہى بوو.

لە كاتىكدا شانشىنەكەى لە قەبارەدا بى سنوور بوو، بەلام لە بەندەدا سنووردار بوو، هەندىك باوەريان وایە كە لەو كاتەدا پاشاکە هیچ بەندەيەكى نەبوو.

ئایا لەو كاتەدا پاشاکە بەدیھێنراوى هەبوو؟

یەكێك لە نھێنیەكانى ئەم پاشایە ئەو بوو، هەرچەندە تەنها ئەو لە بووندا هەبوو، بەلام هەرگیز تەنها نەبوو.

هەرچەندە پاشاکە پيوستی بە كەسانى دىكە نەبوو، بەلام حەزىكردووہ ژيانى ھاوبەش لەگەڵ بوونەوہرى دىكە پىكبھيئى.

بۆیە ئەم پاشا دانا و زىرەكە ژيانى هەتاهەتایی (ھەرىمىكى ئاسمانى) بەدیھيئا، پرى كرد لە ملیۆنان بوونەوہرى رۆحى درەوشاوہ و زىرەك كە پىيان دەگوترى فریشتە. پاشاکە ناوى هەموو فریشتەكانى دەزانى، هەروەها خواستى ئەو بوو ئەوانىش ئەم بناسن. ژيان لەگەڵ پاشاکە سەركيشەكى بەردەوام بوو.

بەلام بۆ پاشاکە بە تەنها بەدیھيئانى فریشتەكان بەس نەبوو، بۆیە پاشا گەردوونى پرى لە ئەستێرەى درەوشاوہى بەدیھيئا كە لە دوايدا بووہ مالىك بۆ كۆمەلە بوونەوہرىكى جوان، ئەوانىش مرۆف بوون.

جىواز لە فریشتەكان، خيترانى مرۆف لە دوو كەسەوہ دەستى پىكرد، پىاوێك و ژىئىك. پاشاکە خواستى ئەوہ بوو ژيانى ھاوبەش لەگەڵ خيترانى مرۆف دروست بكات، هەروەك چۆن لەگەڵ فریشتەكان دروستى كرد.

دوايى لە ناكاو شتىكى زۆر خراپ روویدا. ياخى بوون لە شانشىنەكەى سەرىھەلدا، يەكەمجار لە ئاسمان و پاشان لەسەر زەوى. بەلام پاشا هەرگیز نەكەوتە داوى ئەم ياخيبوونە.

پاشا پلانىكى زۆر مەزنى داړشت بۆ رزگارکردنى ئەوانەى دەكەونە داوى ئەم ياخيبوونە. جىبەجىكردنى ئەم پلانىش چەند ھەزار سالىكى دەويست.

بۆ پاشای هەتاهەتایی ئەمە جىگەى سەرسورمان نىيە!

چونكە پاشا دەسەلاتى رەھای بەسەر كاتىشەوہ ھەيە.

پەردەى دووهم پاشا و پىغەمبەرانى

بۇ شارەزابوون لە پاشا و پلانى مەزنەكەى
پىويستە كىتەبەكەى بناسى.

بە درىژايى ۱۵۰۰ سال، پاشا نزيكەى ۴۰ كەسى ھەلبۇارد بۇ تۇماركردنى چىرۆك و پەيامەكانى ئەم پەرتووكە.
ئەم ھەلبۇردراوانە بە پىغەمبەر ناودەبران. پاشاكە فەرمائىشتەكانى خۇى پىدەدان. پىغەمبەرانىش لەسەر
كاغەز و پىستى ئاژەل فەرمائىشتەكانى پاشايان تۇمار دەكرد. ئەم نووسراوانە پارىزان و دەستاو دەستيان
پى دەكرا بۇ نەوەكانى دواى خۇيان. ھەرچەندە، زۆرىك لە پىغەمبەران يەكتريان نەدەناسى، بەلام
نووسراوكانيان تەواوكەرى يەكترن، بۇ نەوەى پەيامى خودا بە شىوازيكى دروست بگاتە دەست مروڤەكان.

نووسراوى پىغەمبەران بە (كىتەبى پىرۆز) ناودەبرىن. بەبى بوونى كىتەبى پىرۆز، مروڤ ناتوانىت بزانى
لە كوئو ھاتووە و پاش مردن دەچىتە كوئ، ھەرۋەھا مەبەست لە بوونى چىبە لەسەر ئەم زەوېە. بۇ
دنيابوون لە وەلامى ئەو پرسىارانە، پىويستمان بە كىتەبى پاشاكە دەبىت.

نزيكەى ۳۵۰۰ سال لەمەوبەر، پاشا لەسەر زارى پىغەمبەرىكەو بە ناوى موسا فەرمووى:

مروڤ تەنھا بە نان نازىت، بەلكو بە ھەر وشەيەك كە لە دەمى يەزدانەو دەپتە دەرەو. (دواتار ۸: ۳)

ھەموو وشەكانى پاشا لە يەك پەرتووكدا كۆكراوئەو، ئەويش كىتەبى پىرۆزە. پىرۆز واتە پاك و بىگەرد
و دوور لە ھەموو ھەلەيەك. ئەمرو ئەو كىتەبى لە جىھاندا زۆرترين وەرگىرپانى بۇ كراىت و زۆرترين
داخووزى لەسەر بىت كىتەبى پىرۆزە. بە ھەزارەھا لە پارچە نووسراو كۆنەكانى كىتەبى پىرۆز كە لەسەر
پىستى ئاژەل نووسراوئەو و ھەلگىراون شاپەتى ئەو راستىيەن كە چەندە بە باشى ئەم نووسراوانە
پارىزگارپان لى كراو.^۲

كىتەبى پىرۆز دەكرىتە دوو بەشى سەرەكى.

بەشى يەكەم، پەيمانى كۆن (تەورات، زەبوور... ھتد)

لە پەيمانى كۆندا، پاشا پىشېنى جىبەجىكردنى پلانى مەزنەكەى دەكات لە داھاتوودا.

بەشى دووهم، پەيمانى نوئى (موژدە، كردارى تىردراوان... ھتد)

لە پەيمانى نوئىدا، پاشا پلانىكەى جىبەجى دەكات.

پەيمان واتە بەلئىن، گرېبەست، رېكەوتن. لە پەيمانى كۆندا خودا باس لەو پلانى دەكات كە دەپەوئەت لە
داھاتوودا جىبەجى بكات. پەيمانى نوئى جىبەجىكردنى ئەو پلانى خوداى تىدا تۇمار كراو. نووسىنەوەى
مىژوو پىش روودانى تەنھا لە تواناى خودايە.

جىواوزى نىوان پەيمانى كۆن و پەيمانى نوئى وەك نمونەى پاشايەكى مەزنە كە لە دوورەو نامە و وئە
بىئىرى بۇ خەلكەكەى- دواتر ئەم پاشايە خۇى سەردانىان بكات.

يەكەم جار كىتەبى پىرۆز ھاتە رۆژھەلاتى ناوہراست پاشان ئەفرىقىا، ئاسيا، ئەوروپا، ئەمريكا و شوئەكانى
دىكە. پىغەمبەران ھەموويان خەلكى رۆژھەلاتى ناوہراست بوون، بەلام پەيامەكانيان بەبى جىواوزى بۇ
ھەموو گەلانى سەر زەوى بوو، بۇ ھەموو خىزانەكان و ... بۇ تۆش.

پەردەى سىيەم پاشا و گەردوونەكەى

ئەگەر بتوانىن بۇ ناو مېژوو بگەرېننەوۋە دواۋە
زۆر،

زۆر،

زۆر بۇ لەپىشتەر،

پېش دروستبوونى مروّف و گەردوون و ئەستېرەكان، دەتوانىن ھىز و شكۆيەكى زۆر لە پشت يەكەم
وشەى كىتېبى پېرۆزەوۋە بېنىن.

لە سەرەتادا خودا ئاسمان و زەوى بەدېھىتتا. (پەيداۋون ۱: ۱)

ئەمرو زۆرېك لە خەلك باۋەرىيان واپە گەردوون و ھەموو شتەكانى ناۋى بەبى بوونى بەدېھىتتەرىكى دانا
ھاتوونەتە بوون. بەلام، تېۋرەكانيان لەگەل دىزايىن و پىكوپىكى گەردووندا ھاوتا نىن.

لە پەرتوۋكەكەيدا، پاشا دەفەرموئىت:

ئاسمان باسى شكۆى خودا دەكات، گەردوون كارەكانى دەستى رادەگەيەئىت. (زەبوورەكان ۱۹: ۱)

تەماشى دەستەكانى خۆت بگە، پەنجە گەورەت بچولېنەوۋە، بزانه چى دەپىت ئەگەر ھەولبەدى كىتېنك،
چەكوشىك يان ھەر شتىكى دىكە بەبى پەنجە گەورەت ھەلبىگىت.

بە وردى تەماشى نىنۆك و جومگەى پەنجە و پىستى دەستەكانت بگە، ئىنجا بىرىكەوۋە و بزانه كە
دەتوانىت چەند شتى گرنگ بە دەستەكانت ئەنجام بەدى. كى ھەيە بتوانىت دىزايىنى دەستىك بەو شپوۋە
پىك و پىكە بكات جگە لە بەدېھىتتەرىكى بە تۋانا؟

چ ھىز و دەسەلاتىك جگە لە خودا لە تۋاندايە مىلياران ئەستېرە دروست بكات؟ يان خانەيەكى زىندوو
دروست بكات كە مىليونان بەشى ئالۆزى تىدايە؟ يان پىكەوۋەلكانى خانە مايكروسكرۆپىيەكان لە شپوۋەى
زنجىرەدا، ھەرىكە لەو زنجىرانە كۆد و توخمى بۆماۋەبىيان لەسەرە كە پىكھاتەى مروّف دروست دەكات؟

چەند ھەزار سال لەمەۋبەر، داۋدى پىغەمبەر فەرموۋى:

لەناۋ سكى داىكم منت چىنۋە. ستايشت دەكەم، چونكە بە سامناكى دروستكراوم، سەر سوپھىنەرم،...

(زەبوورەكان ۱۳۹: ۱۳-۱۴)

ئايا ھەز دەكەى بەدېھىتتەرىكەت بناسى؟ دەتەۋى بۇ ھەتاهەتايە لەگەل بەدېھىتتەرى ئەستېرەكاندا بىزى؟
گەر خواستت لەسەر بى، ئەۋا دەتۋانى. بەدېھىتتەرىكە خۆى بۇ دەرخستىن. ئەۋ دەيەۋى تۆ و ھەموو
مروّفايەتى بە ھەموو كۆمەلگە و خىزانەكانەۋە ئەۋ بناسن. بەدېھىتتەرى بانگھىشتان دەكات بۇ ئەۋەى
ئاشابن بە پلانەكەى و ئەزموونى خۆشەويستىيەكەى بگەن، لەگەل مەزنىيەكەى ئاۋىتەبن، ھەروەھا
گوپرايەلى ياساكانى بن و بۇ شكۆمەندى ئەۋ بىزىن. بەلام، پاشا بە زۆر كەس ناكاتە بەندەى خۆى.

ئەۋ پاشايەكى مەزن و شكۆمەندە.

ئەمە چىرۆكەكەيەتى.

بهشی په کهم

په پرتووکی خودا به جوړیک ده ست پیده کات که گوزارشت له مه زنا یه تیبه که ی بکات. له کتیبه پیرۆزه که یدا، پاشا به ته نها ئەو شتانه مان پې راده که یه تیت که ده یه وی ئیمه بیزانین.

له سه ره تادا خودا ئاسمان و زه وی به دیه یتنا. (په یدا بوون ۱:۱)

هه موو ئەو شتانه ی ئیمه ده توانین بیانینین و ده ستیان لیده یین سه ره تابه کیان هه یه، به لām به دیه یتنه ری گه ردوون سه ره تا و کو تایی نییه، ئەو جیهانی رۆحی هه تاهه تایی نه بیزاوه که ده توانیت له یه ک ساتدا له هه موو شوینیکدا بیت. یه زدان هه موو شتیک ده بینیت و ده زانیت.

ئایا ناوی ئەو به دیه یتنه ره ده زانی؟ خودا چه ندین ناوی هه یه، به لām به ناوبانگترینیان ناوی «یه زدان» ه. له زمانه بنه رته یه که ی کتیبی پیرۆزا خودا ناوی یه هوا یه، واته ئەوه ی که هه یه یان منم هه م.

له سه ره تایی چی رۆکی دروستبوونی زه وی و ئاسمان، پاشا باس له بناغه و بنه رته ی زه وی ده کات.

زه ویش بې شیوه و به تال بوو، تاریکیش له سه ر رووی قوولاییه کان بوو. رۆحی خوداش له سه ر رووی ئاوه کان ده جو لایه وه. (په یدا بوون ۱:۲)

کاتی ئەوه هاتبوو پاشا گه ردوون ئاماده بکات بو ئەوه ی خه لکی له سه ری بژین.

خودا فه رمووی: «با رووناکي بیت». ئینجا رووناکي بوو. خوداش بینی که وا رووناکیه که باش بوو. ئیتر خودا رووناکیه که ی له تاریکی جیا کرده وه. خودا رووناکیه که ی ناونا رۆژ و تاریکیه که ی ناونا شه و. ئیواره بوو، بووه به یانی، ئەمه رۆژی یه که م بوو. (په یدا بوون ۱:۳-۵)

ئایا خودا له یه که م رۆژی په یدا بووندا چیکرد؟ خودا فه رمانیدا رووناکي ناو قوولاییه کانی تاریکی بپریت. دواتر، رووناکي خۆر به سه ر زه ویدا بدره وشیتته وه، به لām یه زدان له رۆژی یه که مدا روووناکي خۆری دروستنه کرد، چونکه ده یویست ئیمه بزانی که خودا خۆی سه رچاوه ی رووناکیه.

خودا رووناکیه، هیچ تاریکی تیدا نییه. (یه که م یۆحه نا ۱:۵)

خودا وه ک رووناکي بیگه رده. هه رگیز بیگه ردی خودا پیس نابیت، ته نانه ت ئەو کاته ش که رووناکیه که ی به سه ر شته خراپه کانیشدا ده دره وشیتته وه. خودا پاک و بیگه رده، خودا بې که موکو پرییه، خودا پیرۆزه.

ئایا ده زانی خودا له کاتی به دیه یتنایی زه وی و ئاسماندا کیتی له گه ل بوو؟ یه که م: رۆحی پیرۆزی خودا له وی بوو، به سه ر ئاوه کاندایا هاتوچۆی ده کرد. دووه م: هه روه ها وشه که ی له وی بوو، ده دوا.

له سه ره تادا، وشه که هه بوو، وشه که له لای خودا بوو، وشه که خۆی خودا بوو. ئەو له سه ره تاوه له لای خودا بوو. هه موو شتیک به و به دیه اتووه. (یۆحه نا ۱:۳-۱)

رۆحی پیرۆزی خودا و وشه ی خودا هه میسه له گه ل خودای راسته قینه بوون. بۆیه ده توانین بلین:

هه رچه نده ته نها ئەو بوونی هه بووه، به لām هه رگیز به ته نها نه بووه.

پەردەى پىنجه م جيهانىكى نمونهى

له شهش پوژى يه كه له دوای يه كدا، پاشا جيهانىكى جوان و سهرسورهيتهرى به ديهيتنا. ته نها به وشه،
خودا جيهانىكى بن كه موكوپرى به ديهيتنا.

له پوژى يه كه مدا خودا فهرمووى: «با پروناكى بيت!» جا پروناكى بوو.

له پوژى دووه مدا، خودا نهو ئاسمانه شينهى كه نه مپرو ئيمه ده بينين و نهو هه وايهى به ديهيتنا كه
هه ناسهى پى ددهدين. خودا ئاسمانى به شيويه كه به ديهيتنا بن كه موكوپرى بيت له هه موو نهو گازانهى
پيوستى بو ژيان و هه ناسه دان تيدا، وهك ئوكسجين و نايتروجين.

له پوژى سييه مدا خودا فهرمووى: «با وشكايى دهركه وپت!» وشكايى دهركه وت. پاشان خودا فهرمووى:
«با زهوى سه وزايى بدات!» ده سته جى، گيا، پرووهك، گول و ميوه ده ستيان به گه شه كردن كرد. هه ريه كه يان
تووى تايهت به خووى تيدا بوو.

له پوژى چواره مدا، خودا فهرمانى كرد خوور و مانگ بدره وشينه وه بو ده ستنيشان كردنى وهرز و پوژ و سال.
له پوژى پىنجه مدا خودا فهرمووى: «با تاوه كان پر بن له ناپورهى ماسى و گياندارى ديكه! با بالندهش له
بو شايى ئاسماندا به سهر زهويدا بفرپت!» نه مهش بوو.

له پوژى شه شه مدا، خودا فهرمووى: «با زهوى بوونه وهره زيندووه كان له جوورى خويان به رههم بهييت-
مهرو مالات، ناژه لى بچووك و ناژه لى كيوى!» خودا به شيويه كه گيانله بهراني به ديهيتنا تواناي زاوژيكردن
و به خيوكردن به چكه كانيان هه بيت.

خوداش بينى كه نه مه باش بوو. (په يدا بوون ۱: ۲۵)

ئاشتى سه راپاي زهوى گرتبووه. له سهره تاوه هه موو ناژه لان وهك هاوړى بوون له گه ل يه كتر.

يه كتر بيان نه ده كوشت و يه كتر بيان نه ده خوارد. پرووه كه كان به روو بوومپكى زوريان هه بوو.

هه موو شته كان له سهر زهوى وهك ميلى كاتزمير ريكوپينك بوون. دوورى نتيوان خوور و زهوى ته واو بوو. مانگ
له پوژى يه كه مه وه هه تا پوژى كو تايى پر ده بوو. زهوى ناو و هه وا و پاشماوه كانى ناوى پاك ده كرده وه. زهوى
هه چ كه موكوپريه كى نه بوو، نه گهر به باشى فهرمانه وايى بكرپت نهوا له هه چ شتيكى كه م ناييت. ده بيته
ماليكى موونهى بو مروفايه تى.

ههروژييك له پوژه كانى په يدا بوون، بيروكه يه كمان ده داتى كه خودا چونه .^۴

پوژى يه كه م: نه وه مان پيشان ده دات، خودا وهك پروناكى پيروژ و بن كه موكوپريه.

پوژى دووه م: خودا به هيژ و به ده سه لاته. كهش و هه واى به ديهيتنا وه و به ريكوپيكي به رپويهى ده بات .
پوژى سييه م: خودا يه كى چا كه. به هه زاره ها جوورى جياواز له پرووه كى دروست كر دووه بو دا بين كردنى
خوارده مه نى بو ئيمه.

پوژى چواره م: خودا يه كى دل سوژه. خوور و مانگ له بوار و له خو لگه ي خو ياندا ده ميتنه وه.

پوژى پىنجه م: خودا ژيانه. زينده وه رانى ناوى خسته ناو زه ريا كان و ئاسمانى پر كرد له بالنده.

پوژى شه شه م: خودا خو شه ويستيه. پاش به ديهيتناني ناژه ل، كاتى نه وه هاتبوو كه يه زدان زينده وه رانى
ديكه به ديهيتنيت بو نه وهى خو شه ويستيان به سهردا بارپت.

كاتى نه وه هاتبوو خودا بوونه وه ريكي تايهت به ديهيتنيت كه رهنگدانه وهى پيروژى و هيژ و چا كه و دل سوژى
و ژيان و خو شه ويستى خودا خو ي بيت.

له پوژى شەشەمدا، پاشاكە له گەل خۆيدا واتە (خودا، پوچى پىروژ، له گەل وشەكە) دوا و فەرمووى:

«با مرۆف له سەر وینەى خۆمان دروستبکەين و له خۆمان بچیت. ° با دەسەلاتدار بن بەسەر ماسى دەريا و بالندەى ئاسمان و ئاژەلى مالى و بەسەر هەموو زەويدا، هەروەها بەسەر هەموو ئەو بوونەوەرە خشۆکانەى بەسەر زەويدا دەخشين.»

خودا مرۆفى له سەر وینەى خۆى بەدیهینا، له سەر وینەى خودى خۆى بەدیهینا، بە تىر و مى بەدیهینان. (پەيداىبون ۱: ۲۶-۲۷)

كاتىك كىتیبى پىروژ دەفەرمووى خودا مرۆفى له سەر وینەى خۆى بەدیهینا، مانای ئەو نىيە خودا كتومت له ئیمە دەچیت، بەلكو بۆ ئەو یە ئیمە ببینە پەنگدانەوێ سروشت و كەسایەتى خودا. بۆ نموونە، له سەردەمى كۆن، پارەى ئیمپراتۆریەتى رۆم وینەى ئیمپراتۆرى رۆمى له سەر دەكیشرا. بە هەمان شێوە، وینەى خودا له سەر مرۆفایەتى كیشرا. يەكەمىن ژن و پیاو بە جۆرىك بەدیهینان توانای بىركردنەو و خۆشەویستى و قسەکردنایان هەبیت، هەروەك بەدیهینەرەكەیان، بۆ ئەوێ بتوانن چیت له پەيوەندیەكى نزیك له گەل بەدیهینەرەكەیان وەربرگن. خودا خەلكى دروست نەكرد تاوێكو ببنە كۆیلەى، بە پێچەوانەو و یستى مرۆفەكان ببنە هاوړی.

خودا مرۆفى هەر بە تەنها له سەر شێوێ خۆى دروستنەكرد، بەلكو دەسەلاتدارىشى كردن بەسەر هەموو زەويدا. خودا مرۆفى بەدیهینا بۆ ئەوێ بايەخ بە زەوى بدەن و فەرمانپەرەوایەتى زەوى بكەن، بۆ ئەوێ نەپنییەكانى زەوى ئاشكرا بكەن و بە داناییو سوود له سامانە سروشتییهكانى وەربرگن. ئەم جۆرە توانا و داناییه مرۆف له ئاژەلان جیادەكاتەو.

خودا دوو شتى گرنگى بە ئاژەلان بەخشی: جەستە و پوچ.

بەلام، خودا سى شتى بە مرۆف بەخشی: جەستە و دەروون و پوچ.

جا يەزدانى خودا پیاوى له خۆلى زەوى پێكەینا و هەناسەى ژيانى فووكرده كونه لووتى. بەمەش پیاوێكە بوو گیانیكى زیندوو. (پەيداىبون ۲: ۷)

جەستە مالىكى بى گيان بوو هەتا ئەو كاتەى يەزدان پوچى بەبەرداكرد.

دەروون بریتى بوو له توانای خواست و سۆز و تىگەيشتن كە بە هۆیوێ مرۆف دەتوانیت هەست بە دەورووبەرى بكات، بىركاتەو و بپارىدات.

پوچ بۆ پێكەوێبەستنى خودا و مرۆف بوو. لەش یارمەتى مرۆفى دا پەيوەست بىت بە جیهانى دەورووبەرى، بەلام پوچ پەيوەستى دەكات بە خودای نەبىزاو. خواستى خودا ئەو بوو كە مرۆفەكان ببناسن.

خودا زۆر بايەخ بە مرۆف دەدات. لەبەر ئەوێ خودا مرۆفى بەدیهیناوه، كەواتە خودا نەك بە تەنها بەدیهینەرە بەلكو خاوەنى مرۆفیشە.

خودا يەكەمىن مرۆفى ناونا (ئادەم)، واتە «له زەوییهو» يان «مرۆف». پاشان خودا، يەكەمىن ژنىش دروست دەكات، بەلام بەر لەو دەبیت چەند ئامادەكارىیەك بكات.

ئادەم سەرەتا پىویستى بە مالى و ئیش هەبوو.

په رده ی حه و ته م مالیکی نمونه یی

پاش به دیهینانی یه که مین مروّف له خوّل آ و به خشینى هه ناسه ی ژیان به به رید، یه زدان باخچه ی عه ده نی به دیهینا. ئەم باخچه یه ده که ویتته ناوچه ی پۆژه لاتى ناوه راستى ئیستا، له وانه یه باکووری کوردستانی ئیستا بیت. رووباریک له عه دنه وه هه لده قوولا و له بهری ده رۆیشت بو ئاودانی باخچه که.

یه زدانى په روه رداگار هه موو ئەو جوړه دره ختانه ی که وا له بهرچا و جوان بوون و بو خواردن خوښ بوون له زویدا گه شه ی پیکرد. دره ختی ژیانیش له ناوه راستى باخچه که دا بو، هه روه ها دره ختی زانینی چاکه و خراپه.

یه زدانى په روه رداگار پیاوه که ی هینا و له باخچه ی عه دن داینا، بو ئیشی جوتیاری و بایه خ پیدانی.

(په یدا بوون ۲: ۹-۱۵)

یه زدان پرسیاری له ئاده م نه کرد بو ئەوه ی بزانیّت ئایا ئاده م ده یه وى له باخچه ی عه دن بژی. یه زدان به دیهیننه ر و خاوه نی مروّفه، ده یزانیی چی بو مروّف باشه.

باخچه که ی ئاده م پرپوو له شتی زور جوان - له جوگه و کانی سازگار، ده نگى بالنده، گولی بوخوښ، ئاژله ی جوان، میوه ی ئاودار، سه وه واتى به سوود، دارستانی گوره، تاشه به ردی په نگا و په نگ و چه ندین جوړی میروو. ئەمه جگه له ملیونان شتی دیکه که هیشتا له باخچه که دا ئاشکرا نه کرابوون.

خودا مروّفی ته نها بو خواردن و گه ران به دینه هینا. خودا ئاده مى به دیهینا بو ئەوه ی بیته سه ری مروّفایه تی. خواستی خودا ئەوه بوو که ئاده م و خیزانه که ی بو هه تاهه تایه له پاشایه تیبه که یدا فه رمانپه وایه تی بکن. به لأم ته نها متمانه به و که سانه ده کریّت و کاری مه زنیان پیده سپیردیّت که له کاره بچووکه کانداه سه رکه و توو ده بن.

خودا یه که م کاری به ئاده م سپارد که بریتی بوو له چاودیری کردنی باخچه که.

باخچه که شوینیکی زور جوان و دلپښین بوو. دڤک و دال و میرووی زیانبه خشی تیدا نه بوو. ئاو و هه واکه ی پاك و خاوین و زه ویه که ی به پیت بوو، ئەگه رچی بارانی لئ نه ده بارى، به لأم له زه ویه وه ته میک به رز ده بووه و زه ویه که ی ئاوده دا.

خودا کاریکی دیکه ی به ئاده م سپارد: ناوانی گیانله به ران.

ئهو وینه یه بهینه پيش چاوت، یه زدان گیانله به ره کانی بو ئاده م هینا تاوه کو ناویان بو بدۆزیته وه. جووتیک ئاژله ی به هیز که په له شوپبووه کانی و قاچه به هیزه کانی به رز ده کاته وه، ئاده م لیان ورد ده بیته وه و ده ست به پشتیاندا ده هینتی، پاشان ناویان لیده نیّت ئەسپ. بالنده یه کی مه زن به جووته بالی پان و ده نووکیکی قوولاپیه وه به ره و زه وى هیرش ده بات، ئاده م ئەم بالنده یه ناو ده نیّت هه لۆ. پاشان، ئاژله یکی دیکه ی درنده که په رنگی پرته قالیه و خه تی رهش له سه ر جهسته یه تی. ئایا ئاده م ئەم ئاژله ی به چی ناو برد؟

پیاوه که ناوی له هه موو ئاژله ی مالى و بالنده ی ئاسمان و ئاژله ی کیتی نا. (په یدا بوون ۲: ۲۰)

باخچه ی عه دن ئەو شوینه بوو تاکو له ویه مروّف به دیهیننه ره که ی بناسیّت.

کاتی ئەوه هاتبوو ئاده م تاقي بکریته وه.

په رده ی هه شته م ياسای گونا ه و مردن

له سه ره تاوه، خودا و مروّف هاوړې بوون، به لام ئەم هاوړېه تيبه پڼو يستی به تا قی کردنه وه هه بوو. پاشای گه ردوون نایه ویت شانشینه که ی پر بکات له بهنده که به نا چاری ملکه چی بن.

یه زدان ئاده می خوشده و یست و پلانیکی مه زنی هه بوو بۆ ئەو و هاوسه ری داهاتووی. خودا خه لکی ده و یست نه ک کۆیله، ته نها داوای خودا له ئاده م ئەوه بوو گوپرایه لی بیت.

یه زدانی په روه ردگار فه رمانی به پیاوه که دا و فه رمووی: (تۆ نازادیت له هه موو دره خته کانی باخچه که بخۆیت، به لام بۆت نییه له دره ختی زانیی چاکه و خراپه بخۆیت، چونکه له و رۆژه ی لپی بخۆیت بینگومان ده مریت.) (په یدابوون ۲: ۱۶-۱۷).

ئهمه ش فه رمانیکی قورس نه بوو. ئاده م ده یتوانی له هه موو به ری دره خته کانی باخچه که بخوات جگه له یه ک دره خت. گوپرایه لیبوونی ئەم داواکارییه ئاسانه، ئاده م ده یتوانی پیشانی یه زدانی بدات که متمانه ی به پلانه که ی هه یه.

خودا به ئاده می فه رموو چی رووده دا ئەگه ره فه رمانه که ی بشکینیت؟

ئایا خودا به ئاده می فه رموو ئەگه ره له به ری دره خته قه ده غه کراوه که بخوات، ئەوا بۆ پاکبوونه وه ی گونا هه که ی پڼو یسته ئەرکه ئاینیه کان به جیبه ینن، وه ک نوپژ کردن، رۆژوگرتن، خیر کردن، چون بۆ کلنسا، په رستگا یان مزگه وت؟ ئایا خودا فه رمووی ده بیت ئەوه نده کاری چاکه بکات تا کو کاره خراپه که ی ده سږپته وه؟

نه خیر، خودا هه رگیز ئەمه ی نه فه رموو.

خودا به ئاده می فه رموو، ”چونکه له و رۆژه ی لپی بخۆیت بینگومان ده مریت.“

شکاندن ی فه رمانی خودا ناوده بریت به «گونا ه». شکاندن ی فه رمانی خودا ده رته نجامه که ی مردنه. خودا به ئاده می فه رموو: ئەگه ره له و میوه یه بخۆیت ئەوا ده مریت. له په رتوو که پیرۆزه که یدا، خودا ئەمه به «ياسای گونا ه و مردن» ناوده بات (رۆما ۸: ۲).

به گوپره ی فه رمانی خودا سزای گونا ه، مردنه.

مردن واته جیابوونه وه. کاتیک ئاده م فه رمانی خودا ده شکینن وه ک لقیکی شکاوی لیدیت که له دره خته که ی جیاکرا بیته وه، رۆژ به رۆژ به ره و پووکانه وه و مردن ده چیت، چونکه لقه که له سه رچاوه ی ژیا نی جیابووه ته وه که دره خته که یه.

که ئاده م به دوای حه زو ئاره زووی خۆی بکه ویت له بری فه رمانی خودا ئەوه یاخی بوونه: یاخی بوونیش گونا هه.

گونا ه کۆتایی به هاوړېه تیه که ی مروّف و خودا ده هیئت.

گونا ه ده بیته هۆی پیربوونی جهسته ی مروّف و مردنی.

گونا ه گیان و رۆحی مروّف بۆ هه تاهه تابه له خودا جیا ده کاته وه.

گونا ه کوشنده یه.

پەردەى نۆيەم يەكەمىن ژن

پاش ئەوەى يەزدان يەكەم كارى بە ئادەم سپارد و داواى لىكرد گوپرايه لى فرمانەكەى بىت، كاتى ئەوە هاتبوو يەكەمىن ژنىش بەدېھىتت.

يەزدان فەرمووى: (باش نىيە بو پياو بە تەنھا بىت. يارمەتيدەرىكى هاوشانى بو دروستدەكەم.)
يەزدان ئادەمى خستە خەوېكى قوولەو: لە كاتى خەودا، يەكەم لە پەراسووەكانى پياووەكەى دەرهىنا و شوپنەكەى بە گوشت بو پركردەو. ئىنجا يەزدان لە پەراسووەكە ژنىكى بەدېھىنا و هىناى بو پياووەكە.

پياووەكە گوتى: (ئىستا ئەمە ئىسكىكە لە ئىسقانەكانم و گوشتە لە گوشتەم. ئەمە ناودەبرىت بە ئافەت، چونكە لە پياووەو وەرگىراو.) (پەيدا بوون: ۲: ۱۸، ۲۱-۲۳)

ئايا سەرنجت دا كى بوو يەكەمىن نەشتەرگەرى ئەنجام دا، كى بوو يەكەمىن هاوسەرگىرى رىكخست؟ بەلى، ئەوە خودا بوو.

پاشان، ئادەم ژنەكەى نانا حەوا. حەوا واتە «دايكى مروقاىەتى». لەبەرچاوى يەزدان ژن و پياووەكە يەكسان بوون، بەلام رۆلى جياوازى پىدان. خودا حەواشى هەروەك ئادەم لەسەر وپنەى خۆى بەدېھىنا. خودا حەواى بو ئەو بەدېھىنا تاكو بەدېھىنەر و خاوەنەكەى بناسىت، تاكو رەنگدانەوەى كەسايەتى بەدېھىنەرەكەى بىت. خودا خواستى ئەو بو ژنەكەش بە دلخوشىو بە هەتاهەتايە لەگەل خودا بژى.

«خودا بىنى ئەوەتا هەموو ئەوەى دروستى كردبوو زۆر باش بوو. جا ئىوارە بوو، بوو بەيانى، ئەمە رۆژى شەشەم بوو.

ئىتر خودا لە رۆژى حەوتەم لەو كارەى كە كردبووى تەواو ببوو، ئىنجا لە رۆژى حەوتەمدا لە هەموو كارەكانى پشوو دا.» (پەيدا بوون: ۱: ۳۱ و ۲: ۲)

بوچى خودا لە رۆژى حەوتەمدا پشوویدا؟ چونكە كارەكەى تەواو كرد. بە بەدېھىنانى گەردوون لە شەش رۆژدا و پشوو دان لە رۆژى حەوتەمدا، يەزدان شىوازى هەفتەى داھىنا - حەوت رۆژ لە هەفتەيەكدا، شەش رۆژ كار كردن و رۆژىك بو پشوو.

پەروەردگار وەك باوكىكى دانا و دلسوژ چاودىرى ئادەم و حەواى دەكرد. هەموو ئىوارەيەك لە باخچەكەدا قسەى لەگەل دەكردن. ئەمانىش زۆر دلخوش و ئاسوودە بوون لە ئامادەبوونى ئەودا.

پياووەكە و ژنەكەى هەردووكان رووت بوون، شەرمىشان نەدەكرد. (پەيدا بوون: ۲: ۲۵)

بىر لەو وپنەيە بكەو، ژن و مېردىكى پاك و پىروژ لە جىھانىكى دلرپىن و بى كەموكورتىدا، هەروەها پەيوەندىيەكى توندوتوليان لەگەل بەدېھىنەرە نمونەيەكەياندا هەيە. شتەكان لە سەرەتاو بەو شىوہە بوون.

چ شتىكى چەوت روویدا؟

په رده ی دهیم شانشینى پروناکى

بهرلهوهی باس لهو پرووداوه چهوته بکهین که لهسه زهوی و له ناو باخچه که دا پرویدا، پټویسته له چند شتیك دهرباره ی ناسمان «بههشت» بگهین.

ئهو دونیایه که فیردهوسیشی پنده گوتړی، پره له چهندين رهنکی دلرفین و موسیقای پر له جوش و خروش و گفتوگوى دلخوشکه و نهپنی نهکراوه. سادهترین کار له بههشتدا بهچیزتره له گورهترین خوشی سه زهوی. بههشت تاییه تمندی خوی ههیه. بههشت مالی پاشاکهیه.

گهورهترین چیژ و خوشی ئەم شوینه ناماده بوونی پاشاکه خویته لهوئی. هه موو سووچیکی ئەم شاره ناسمانیه به جوریک نهخسه ی کیشراوه که رهنگاندهوهی خاوهن شکو خوی بیټ.

بینای شووراکه له یه شب بوو، شاره کهش له زپری بیگهرد بوو، وهك شووشه ی ساف. (ناشکراکردن ۲۱: ۱۸)

له کوټا په پرتووکى کتیبی پیروژدا (ناشکراکردن) وینه یه کی تیروته سه لی ئەم شاره ناسمانیه نهخشینراوه. یهزدان لهو په پرتووکدا وینه ی ئەو جیگه یه ی نیشانی یۆحه نای پیخه مبه ر داوه، ههروه ها فرمانی به یۆحه نا کردوو هه موو ئەو شتانه ی بینوو یه تی له م په پرتووکدا تواریان بکات.

تهختیکم بینى له ناسمان دانرابوو، لهسه ر تهخته کهش یه کیک دانیشتبوو. پوخساری دانیشتبوو که له بهردی یه شب و یاقوتی سوور دهچوو، په لکه زپرینه یه کیش وهك زموود له دهوری تهخته که دهرده وشاپه وه،... له تهخته کهوه ههروه بروسکه و دهنکه دهنگ و ههروه گرمه دهات. له بهرده م تهخته کهش شوینیکى وهك دهریایه کی شووشه یی هه بوو، وهك کریستال.

ئینجا ته ماشام کرد و گویم له دهنکی فریشته یه کی زور بوو له دهوری تهخته که و بوونه وه ره کان و پیره کان، ژماره یان هه زاران هه زار و ده یان هه زار دهه زار ده بوو،... چوار بوونه وه ره که هه ریه که یان شهش بالی هه بوو دهووربه ر و ژیر بالیشیان به چاو داپوشرا بوو، شهو و رۆژ بى وهستان ده ئین: «پیرۆزه، پیرۆزه، پیرۆزه، خودای پهروه ردگاری هه ره به توانا، ئەوهی هه بووه و هه یه و دیت.»

(ناشکراکردن ۴: ۲-۳، ۵-۶، ۱۱: ۴، ۸)

فریشته واته په یامبه ر یان خزمه تکار. فریشته کان بوونه وه ری پوچین. ههروهك به دپهینره که یان، مروّف فریشته کان نابینیت، ته نها لهو کاتانه دا نه بیټ که یهزدان به کاریک ده باننیریت بو گه یاندنی په یامیک بو که سیک.

پاشای ناسمان پش مروّف فریشته کانى به دپهینا. یهزدان له په پرتووکده پیرۆزه کهیدا ده فهرموئ: «هه موو فریشته کان هوتافیان کیشا» (ئهیوب ۳۸: ۷) له کاتیکدا ته ماشای خودایان ده کرد، کاتیک جیهانی به دیده هینا. یهزدان توانای به فریشته کان به خشی بو زانین، گوپرایه لی، ستایشکردن و خزمه تکردنی یهزدان بو هه تاهه تاییه. فریشته کان کوپله ی خودا نه بوون. ههروهك مروّف، یهزدان خواستی نه بوو فریشته کانیش به زور ملکه چی بن. یهزدان ده یویست خزمه تکاره کانى دلخوش بن و به خواستی خویان کار بو یهزدان بکه ن. کتیبی پیروژ باس له یه کیک لهو فریشته نه ده کات که یهزدان زیره کی و جوانی و هیژیکى گه وه ی پى به خشیبوو.

ئه گه ر چیرۆکی ئەم فریشته یه بزانی، ئەوا ده زانی خراپه له کوپوه سه ریه ه لدا.

پەردەى يازدەيەم

شانشىنى تارىكى

(لوسفەر) يان (ئىبلىس) يەكك بوو له فریشته مەزنەکانى خودا. ناوی لوسفەر، به واتای درهوشاوه دیت. پەرتووکی پیغمبەران باس له لوسفەر وهك نموونهیهکی تەواو دەکەن. «تۆ نموونهی تەواوهتی بوویت، پر له دانایی و جوانی تەواو بوویت.» (حزقیال ۲۸: ۱۲).

پاشان لوسفەر له بری شانازیکردن به گەورەیی بەدیھیتەرەکه بهوه، شانازی به جوانییه کهی خۆیه وه کرد. بۆ یه کهمین جار، بەدیھیتراویکی خودا کهوته شانازیکردن به خۆیه وه! جوانی و زیره کیه کهی وای لیکرد بەدیھیتەرەکهی له بیر بچیته وه. لوسفەر له دلی خۆیدا گوتی:

سەردەکهوم بۆ ئاسمان، له سەر ووی ئەستیرهکانی خوداوه تهختی خۆم بەرز دەکه مەوه.

سەردەکهومە سەر بەرزاییهکانی هه ور، خۆم وهك خودای هه ره بهرز لیده کهم. (ئیشایا ۱۴: ۱۳-۱۴)

لوسفەر دەبویست بپتته پاشا. دەبویست خواستی خۆی به جپیت له بری خواستی خودا. گونا هاته ناو گەردوونه وه!

لوسفەر سبیه کی فریشتهکانی هه لّخه له تاند تاكو به شداری له یاخیبوونه کهی بکهن. به لام ئەو یه زدانە ی که گونا قبول ناکات، هه موویانی فریدایه دەرەوهی به هه شت.

ناوی لوسفەر گۆرا بۆ شهیتان واته «تاوانبارکه ر». هه روه ها به مانای هه لّخه له تینه ریش دیت. فریشته به دکاره کان ناوده برین به بوونه وه ری پۆحی خراپ.

له شوینتیکی نهینی و تاریکدا، یه زدان زیندانیکي ئاماده کرد بۆ شهیتان و دهست و پپوهندهکانی. ئەو شوینه ناوده بریت به دۆزهخ. له شوینه دا جیا بوونه وه له خودا بۆ هه تاهه تایه روودهدات، ئەو شوینه ی چپتر یاخیبووه کان ناتوان کتسه دروست بکهن. رۆژیک شهیتان و هه موو دهست و پپوهندهکانی له ناو ئەو زیندانه دا بۆ هه تاهه تایه ده به سترینه وه. به لام، جارێ هه موویان له شوینه دا نین.

ئایا ئەم پۆحه خراپانه بۆ کوێ چون ئه وهی یه زدان له به هه شت دهریکردن؟

هه موویان هاتنه سەر زهوی. شهیتان له سەر زهوی هه موو دهست و پپوهندهکانی پیکده خات. ئەگەر نه توانن له ئاسمانه کاندایا حوکم بکهن ئەوا ده توانن له سەر زهوی حوکم بکهن! کتیبی پیرۆژ شهیتان ناوده بات به «سەرۆکی ده سه لاتی هه واه، ئەو پۆحه ی ئیستا له کورەکانی یاخیبوون کار ده کات.» (ئەفەسۆس ۲: ۲)

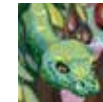
هه رچه نده شهیتان و فریشتهکانی بۆ تیمه ی مروّف نادیارن، به لام بوونیان هه یه. هه رچه نده ئیمه نازانین شیوهیان چۆنه، به لام تاریکی و مه به سته خراپه کانیان ده زانین. هه موو هه ولّیک ده دن بۆ هه لّخه له تاندنی خه لکی تاكو بچنه تیو پاشایه تیبه تاریکه که یان. هیچ شتیک نایانوه ستینی له ئاراسته کردنی مروّف به ره و خراپه و له ناوبردنیان.

شهیتان خۆی له شیوهی فریشتهی روونای دهرده خات. (دووه م کۆرنسۆس ۱۱: ۱۴)

شهیتانی دوژمنتان وهك شیریکی به نه رنه ر ده سوورپتته وه، به دوا ی یه کیکدا ده گه ری بۆ ئه وهی

بیخوات. (یه کهم په ترۆس ۵: ۸)

ئیتستا با بگه رپینه وه بۆ چپروکی ئاده م و حه وای یه کهمین دایک و باوکمان!

ژيانى ئادەم و حەوا پەر لە ئامانج و كار كەردن بوو. ھەموو پەرژىك بە خۆشپىھو ھەناو باخچە كەدا دەگەرەن، چاودىرى درەخت و پرووھە كەكانى ناو باخچە كەيان دە كەرد و لە مېوھە كانىيان دە خوارد.

ئىوارانىشىيان پەر بوو لە خۆشى، بە تايبەت ئەو كاتانەى بە دىھىنەرە كەيان دەھات و سەردانى دە كەردن. زور ھەزىيان لە قسە كەردن بوو لە گەل بە دىھىنەرە كەيان! ژن و پىاوھە كە لە ناو باخچە كەدا زور دلخۆش بوون.

بەلام، شەيتان بە مە دلگەران دە بوو. شەيتان پەرى لە خودا و دوو بە دىھىنەرە كەيان بوو كە پەنگدانە ھەى وىنەى خودا بوون!

بۆيە ئەو شەيتانەى كە سەركە وتوو نە بوو لە جەلە و گىر كەردنى پاشايەتى ئاسمان، دەستى كەرد بە پىلان دانان بۆ جەلە و گىر كەردنى پاشايەتى سەرزەوى. يەكەم جار لە ئادەم (سەرى مرۆفائەتى) ھوھ دەستى پى كەرد. شەيتان وىستى ئادەم ھاندات تاكو فەرمانى خودا بشكىنن. بەلام، شەيتان پراستە و خۆ ئادەمى فرىو نەدا.

پەرژىكەيان لە باخچە كەدا، حەوا گوىى لە دەنگىك بوو.

دەنگە كە ئادەم نە بوو. دەنگە كە خودا نە بوو.

دەنگە كە ماریك بوو!

شەيتانى تازە و نامۆ بوو بۆ حەوا كە گياندارىكى خشۆك قسە بكات. نەيدەزانى دوژمنى خودا ماریك بەكار دەھىنن. ھەر ھوھ نە شەيدەزانى كە شەيتان دەيەوئ بە كارىھىننئ بۆ تاقى كەردنە ھەى ئادەم تاكو فەرمانى خودا بشكىنن.

مارەكە بەردەوام چاوپەرپى ھەلپكى دە كەرد. چاوپەكانى بەردەوام لە سەرزەنە كە بوو. كاتىك ھەلە كە ھاتە پىشە ھوھ، خۆى گەبانە زەنە كە و گوتى:

«ئایا پراستە خودا فەرموو يەتى: بۆتان نىيە لە ھىچ درەختىكى باخچە كە بخۆن؟» (پەيدا بوون ۳: ۱)

شەيتان دەيوىست گومان بخاتە دل حەوا سەبارەت بە وشەكانى خودا. ھەر ھوھ دەيوىست ئەو گومانە بخاتە دل حەوا كە يەزدان نايەوئ ئەوان لە شتە باشە كە بخۆن.

«ئافەر تەكەش بە مارەكەى گوت: «بۆمان ھەيە لە بەرى درەختەكانى باخچە كە بخۆن، بەلام خودا فەرمووى: «بۆتان نىيە لە بەرى ئەو دارە بخۆن، كە لە ناوھە پراستى باخچە كەيە، ھەر ھوھ بۆتان نىيە دەستى لى بدەن، ئەگىنا دەمرن.»»

مارەكە بە ئافەر تەكەى گوت: «نا بە پراستى نامرن، چونكە خودا دەزانئ ئەو پەرژەى كە دەبخۆن چاوتان دەكرىتە ھوھ و ئىتر ھەك خوداتان لىدئت، چاكە و خراپە دەزانن.»» (پەيدا بوون ۳: ۲-۵)

حەوا چى كەرد؟

پەردەى سۆزدەىهەم هە ئىزاردەكە

يەزدان ئازادىيى بە ئادەم و حەوا بەخشى تاكو بە خواستى خۇيان بىريار بدن ئايا دەيانە وپت گوپرايه لى
خودا بن يان بەدووى حەز و ئارەزووەكانى خۇيان بکەون.

يەزدان دەيزانى چى لە قازانجى ئەم بوونەوهره تايپه تيانەيه که لەسەر وینەى خۇى دروستى کردبوون.
يەزدان دەيويست ئادەم و حەوا متمانەى تەواوى پىيکەن، تەنانەت ئەگەر لەو هۆکارانەش نەگەن که
لەپشت فەرمانەکانى خوداويه.

تەنها خودا دەتوانى پىشيبىنى دەرئەنجامەکانى خراپە بکات، بۆيه بە ئادەمى فەرموو،

«بۆت نىيە لە درەختى زانينى چاکە و خراپە بخۆيت، چونکە لەو رۆژەى لىيى بخۆيت بىگومان
دەمرىت.» (پەيداىبون ۲: ۱۶-۱۷)

بەلام لىرەدا دەبىنين مارەکە بە حەوا دەلى:

«نا بە راستى نامرن» (پەيداىبون ۳: ۴)

ئايا دەبىت حەوا باوهرى بەکام لەم دووانە هەبىت - بەدیهينەرەکەى يان بەدیهينراوئىک؟

پرووداوهکە بەم شىويه بوو:

«کاتىک ئافرهتەکە بىنى بەرى دارەکە بۆ خواردن باش بوو، چاو ئارەزووى دەکرد، وات لىدەکات
دانا بىت، لە بەرهکەى کردەوه و خواردى، دايە مېردەکەشى که لەگەلى بوو، ئەویش خواردى.»
(پەيداىبون ۳: ۶)

ژنەکە خواردى، پىاوهکەش خواردى!

حەوا کەوتە داوى فېلەکانى شەيتانەوه و لە بەرى درەختە قەدەغەکراوهکەى خوارد. ئادەم لە بەرى
درەختەکەى خوارد، چونکە بە ئەنقەست بىريارى دا بەدووى حەز و ئارەزوى خۇى بکەوپت نەك خودا.
لەبرى گوپرايه لى و ملکەچ بوون بۆ بەدیهينەرە پىرۆزەکەيان، مرؤفايهتى خۇى رادەستى دوژمن کرد.

يەکەمىن دايک و باوکمان کەوتنە ناو گوناه.

په رده ی چوارده یه م گونه و شهرم

یه زدان ئاده می وهك سهری مروّقایه تی دیاری کردبوو. خودا فه رمانی به ئاده م کردبوو له بهری دره ختی زانینی چاکه و خراپه نه خوات. هه تا ئه و ساته ی ئاده م له بهری دره خته که ی نه خوارد، دره ئه نجامه خراپه کانی فه رمان شکاننده که یان تیدا دره نه که وت.

«ئیت هه ردووکیان چاویان کرایه وه و زانیان که پرووتن، ئیتر گه لای هه نجیریان لیک دووری و پۆشاکیان بۆ خویان دروستکرد.» (په یدابوون ۳: ۷)

شهرمیکی زور و هه ست به تاوانبارییتی ناخی داگرتن. هه ستیان کرد چیتر پاک و بینگه رد نین.

گونه شهرمی له گه ل خوی هیتنا.

به ر له شکانندی فه رمانی خودا، ئاده م و حه و هه ستیان به ئاماده بوونی خودا ده کرد و به هه یچ شیوه یه که هه ستیان به شهرم نه ده کرد، «شهرمیشیان نه ده کرد» (په یدابوون ۲: ۲۵). ئاده م و حه و هه و پری و رهنگدانه وه ی وینه ی به دیهینته ره که یان بوون. یه زدان هه ردووکیانی ریژدار کردبوو، چونکه له گه ل خویدا هه و به شی کردبوون.

به لام کاتیک له بهری دره خته قه ده غه کراوه که یان خوارد، ده سته جی هه ستیان به شهرم کرد.

شهرم جیگه ی ریژی گرتوه.

هه ولیان دا به گه لای هه نجیر شهرمه که یان دابیوشن، به لام هه یچ هه ولیک سوودی نه بوو. بئ ده سلات بوون له ئاست ئه و گونه هه ی که ناخیانی داگیر کردبوو. بئ ده سلات بوون له ئاست گیپرانه وه ی ئه و ریژه ی له ده ستیان دابوو.

کات دوای نیوه رۆ بوو.

کاتیک سه ردانی ئیوارانی به دیهینته ره که یان نزیك بووه. بیریان له وه کرده وه خودا ده بینن، ئاده م و حه و ته زوو یه کی سامناک به له شیاندا هات.

ئایا خودا چیان پی ده لئ؟

ئهی ئه مان چی به خودا بلین؟

پەردەى پازدەىهەم

مردنى رۆحى

بەر لە شكاندى فەرمانى خودا، ئادەم و حەوا ھەمىشە بە پەرۆشەوہ چاوەروانى سەردانى بەدەيپنەرەكەيان دەکرد.

بەلام، ئىستا دەترسن.

ئىنجا پياوہەكە و ژنەكەى گوڤيان لە دەنگى يەزدانى پەرورەدگار بوو كە لە باخچەكەدا ھاتوچۆى دەکرد، لە كاتى ھەلكردى شنبەباى رۆژ. ئەوانىش لەتۆ درەختەكانى باخچەكە خۆيان لە يەزدانى پەرورەدگارىان شاردەوہ. (پەيداىون ۳: ۸)

ھەرۆك چۆن كاتىك مندائىك كە گوڤرايەلى داىك و باوكى نەكردبىت و ھەولبەت خۆى لىيان بشارىتەوہ، ئادەم و حەواش ھەوليان دەدا خۆيان لە بەدەيپنەرەكەيان بشارنەوہ.

يەزدانى پەرورەدگار بىش پياوہكەى بانگ كرد و فەرمووى: «لە كوڤىت؟»

ئەو بىش وەلامى داىوہ: «لە باخچەكە گوڤم لە دەنگت بوو، منىش ترسام، چونكە پرووت بووم، ئىتر خۆم شاردەوہ.»

ئەو بىش فەرمووى: «كۆ بە تۆى گوت كە پرووتىت؟ لەو درەختەت نەخواردبىت كە فەرمانم پى كەردبووت لىي نەخۆيت؟»

پياوہكەش گوتى: (ئەو ئاڤرەتەى پىت دام لەگەلم بىت، ئەو لە بەرى ئەو دارەى پىدام، منىش خواردم.)

ئىنجا يەزدانى پەرورەدگار بە ئاڤرەتەكەى فەرموو: «ئەمە چىبە تۆ كەردووتە؟»

ئاڤرەتەكەش گوتى: «مارەكە فرىوى دام و منىش خواردم.» (پەيداىون ۳: ۹-۱۳)

ئايا بوچى ئادەم و حەوا ھەوليان دا خۆيان لە خودا بشارنەوہ؟ چونكە گوناھيان كەردبوو.

بوچى بو پاساوى گوناھەكەيان كەسانى دىكەيان تاوانبار دەكرد؟ چونكە شەرمەزار ببوون.

ئادەم و حەوا چىتر رەنگدانەوہى كەسايەتى پىرۆزى خودا نەبوون. لەبرى رەنگدانەوہى وىنەى بەدەيپنەرە پىرۆزەكەيان، ئىستا ئەوان رەنگدانەوہى خۆبەزلزانىن و ياخىبوونى شەيتانن.

يەكەمىن ژن و مېرد وەك لقە جىابووەكەى درەختەكەيان لىھات. گوناھەكەيان پەيوەندىبەكەى ئەوانى لەگەل پاشا پچراند.

ئاوڤتەى مردنى رۆحى بوون. گوناھەكەيان جوداىكەردنەوہ لە سەرچاوەى ژيانى ھەتاهەتايى لەگەل خودا.

لە پرووى لەشەوہ ئەوان ھىشتا زىندوو بوون، بەلام پىرۆسەى پىربوون و پووكانەوہى جەستە دەستى پىكرد. ھىزى مردن زال بوو بەسەر لەشىاندا.

ئايا ھۆكارى ئەم مردن و وىرانكارىبە چى بوو؟

گوناھ بوو.

پەردەى سازدەىەم نەفرەتەكە

لە سەرەتای پەیدابووندا، خودا و مرۆف پیکەووە بوون. ناشتی و خوشگوزەرانى بالى بە سەر زەویدا کیشابوو. بەلام، مرۆف یاسای خودای پيشیلکرد.

ئەو پۆژەى ئادەم و حەوا گوناھیان کرد، یەزدان چەند دەرەنجامیکى دريژخايەنى گوناھەکەيانى پراگەياندا.

خودا بە ئافرەتەکەى فەرموو: «ئازارى سکپريت زۆر زیاتر دەکەم، بە ژانەو مندالت دەيیت.

ئارەزووت بۆ پیاووەکەت دەيیت و ئەويش بەسەرتدا زال دەيیت.» (پەیدابوون ۳: ۱۶)

بەرلەوہى گوناھ دەرەکەويیت، حەوا لەگەل مێردەکەى زۆر ئاسوودە بوو، مێردەکەى زۆر خوشى دەويست و چاوديرى دەکرد، بەلام کاتیک گوناھ تیکەلى سروشتیان بوو، لەگەل خوشيەکانیان ئازار و ناخوشيش تیکەلى ژيانى هاوسەرگيريان بوو.

پاشان خودا بە پیاووەکەى فەرموو:

«زەويش بەهۆى تۆو نەفرەت لیکراوہ، بە رەنجکيشانیش هەموو پۆژانى ژيانت لى دەخۆيت...

بە ئارەقەى ناوچەوانت نان دەخۆيت، هەتا دەگەرپیتەووە بۆ زەوى، کە لىيەووە وەرگيراويت، لەبەر

ئەوہى تۆ خۆليش و بۆ خۆليش دەگەرپیتەووە.» (پەیدابوون ۳: ۱۷-۱۹)

بەهۆى گوناھەکەيانەووە ئادەم و حەوا دەسەلاتيان بەسەر زەویدا نەما. دړک و دال و ئازار و خەم و نەخۆشى و مردن بوو بە بەشیک لە جیھانەکەيان.

هەندیک لە ئیمە لەبەر ئەوہى ئەوئەندە بە ئازار و ناخوشيدا تىپەپووين بەلامانەووە ئاسايە. بەلام ئايا لە سەرەتاوہ پلانى خودا بوو کە دړک تیکەلى گولى بۆنخۆش بکات، یاخود ئازارى لەدايک بوون ئەوئەندە توند يیت؟ ئايا ويستی خودا بوو بۆ ئەو مرۆفانەى کە لەسەر وینەى خۆى دروستى کردبوون پير بين و مەرن؟ بيگومان نەخیر، خودا لەبەرەتەووە شتەکانى بۆ ئەو بەدينەھینا کە پیکدادان لە نىوانياندا دروست يیت. بەهۆى گوناھى مرۆفەووە بوو، زەوى کەوتە ژير نەفرەتى خودا.

ئادەمیزاد گوناھى کرد بۆیە مرۆفابەتى پىويستە مەريت.

مردن جیابوونەوہیە. سى جیابوونەوہ لە ئەنجامى گوناھەووە روودەدات:

۱- مردنى رۆحى: رۆحى مرۆف لە رۆحى خودا جیا دەيیتەووە.

۲- مردنى جەستەيى: رۆح و گیانى مرۆف لە جەستەى جیا دەيیتەووە.

۳- مردنى هەتاھەتايى: رۆح و جەستەى مرۆف بۆ هەتاھەتايە لە خودا جیا دەيیتەووە، مرۆف

لە دەرياجەى ئاگر (دۆزەخ)^۱ هيج دەروازەيەكى نەبوو بۆ دەربازبوون لە نەفرەتى گوناھ.

ئايا هيج هیوايەك هەبوو؟

پەردەى حەقدەىەم بە لئىنەكە

ئەو شتەى بەلای پاشاكەوہ زۆر بەھادار بوو شەیتان دزی، بەلام پاشا پلاتىكى نھىنى و مەزنى ھەبوو بۆ كرىنەوہى ئەم شتە بەھادارە. ئەو باجەى پاشا ئامادەپكردبوو بۆ دووبارە كرىنەوہى ئەم شتە بەھادارە لە دەرەوہى بىرى مرۆفە، نە جىھانى رۆحە پىسەكان و نە مرۆفایەتى ناتوانىت لەم پلانەى خودا بگات، ھەتا ئەو دەمەى جىبەجىبى دەكات.

ئەو رۆژەى شەیتان مرۆفایەتى جەلەوگىر كرد، يەزدانى خودا بە مارەكەى فەرموو:

«لەبەر ئەوہى ئەمەت كرد، تۆ نەفرەت لى كراوىت زياتر لە ھەموو ئازەلئىكى مالى و ئازەلئىكى كىوى.

ھەموو تەمەنىشت لەسەر سكت دەخشىت و خۆل دەخۆيت.» (پەيداىوون ۳: ۱۴)

لە سەرەتاوہ كاتىك خودا ماری بەدېھىنا قاچى ھەبوو. لەبەر ئەوہى مارەكە بواری بە شەیتان دا بەكارىبھىنى بۆ ئاراستەكردنى مرۆفایەتى بەرەو گونا، خودا نەفرەتى لىكرد و فەرمووى: «ھەموو تەمەنىشت لەسەر سكت دەخشىت.» (ئایا دەزانن مارەكانى جوړى پاىسن و بۆوا ئاسەوارى چوكلەى بچوو ك لە شىوہى قاچ لە ژېر سكياندا ھەى، چونكە لە سەرەتاوہ قاچيان ھەبوو). بە نزمكردنەوہى مار بۆ يەكئىك لە خشۆكەكان، خودا وىستى ئموونەىكى بەرجەستە نىشانى مرۆفایەتى بدات بۆ ئەوہى تاھەتايە لە بىريان بىت كە لە كاتى خۆيدا سەرى مارە دېرئەكە پان دەكرىتەوہ «ئەوہى بە ئىبلىس و شەیتان ناودەبرىت» (ئاشكراكدن ۱۲: ۹).

ئىنجا خودا بەو شەیتانەى فەرموو كە مارەكەى بەكارھىنا،

«دوژمناىەتىش دەخەمە ئىوان تۆ و ئافرەتەكە، ئىوان نەوہى تۆ و نەوہى ئەوہوہ. نەوہى ئەو سەرت

پان دەكاتەوہ و تۆش پاژنەى پىى دەكوتىت.» (پەيداىوون ۳: ۱۵)

ئەمە يەكەمىن پىشېنى بوو لە پىشېنىبەكانى خودا بۆ ئاشكراكدنى پلانەكەى، ئەو پلانەى بە ھۆیەوہ مرۆفایەتى لە دەستى شەیتان و گونا و مردن رزگارى دەبىت. خودا قوناغ بە قوناغ ئەم پلانەى بۆ مرۆفایەتى ئاشكرا دەكرد. بۆ بە نھىنى ھىشتنەوہى پلانەكە لە شەیتان و دەست و پىوہندەكانى، خودا ھەموو پلانەكەى بە يەك جار ئاشكرا نەكرد.

خودا بەلئىندا لە نەوہى ژن رزگارکەرئىك بنىرئەتە سەر زەوى.

رزگارکەرەكە دايكىكى مرۆفى دەبىت، بەلام باوكى مرۆفى نابىت. ئەو رزگارکەرە بە (مەسىح) ناودەبردرىت واتە (ھەلېژدراو).

شەیتان پاژنە پىى مەسىح دەكوتىت، بەلام مەسىح سەرى شەیتان پان دەكاتەوہ.

ماناى ئەم شتانە چىيە؟ دواتر، پاشا ئەم پلانەى بۆ مرۆفایەتى روون دەكاتەوہ، بەلام بۆ ئىستا يەزدان تروسكايىەك لە ھىوا بە ئادەم و ھوا دەبەخشى.

لەدواى چەند ھەزار سالىك، يەكئىك لە پەيامبەرانى خودا دەنووسىت،

ئەو گەلەى بە تارىكىدا دەرۆبىشت، رووناكەكى گەورەى بىنى... ئەوہتا پاكيزەىەك سكى دەبىت و

كوړىكى دەبىت، ناوى لى دەتت ئىمانوئل - واتە خودا لەگەلمانە. (ئىشاي ۹: ۱، ۷: ۱۴)

پاشا بۆ كرىنەوہى بەدېھىتراوہ بەھادارەكەى، باجىكى گەورە دەدات.

بەلام نرخەكەى چەند دەبىن؟

په رده ی هه ژده یه م

یه که م قوربانی

نایا له بیرتانه ئاده م و حهوا چییان کرد پاش ئهوه ی له بهری دره خته که یان خوارد؟ هه وئیاندا به گه لای هه نجیر خو یان داپوشن.

نایا داپوشینه که ی ئاده م و حهوا به گه لای هه نجیر ئاسووده ی کردن له به رده م به دیه پنه ره که یاندا؟ نه خیر، هیشتا هه ستیان به شهرم و گونا ده کرد. هیچ ریگه یه کیان بو خوپاک کردنه وه له به رده م خودا نه بوو.

خودا شتیکی بو کردن.

«یه زدانی په روه دگار بو ئاده م و ژنه که ی جلی له پیست دروستکرد و له بهری کردن.» (په یدابوون ۳: ۲۱)

نایا کی بو یه که مین ئاژه لی کرد به قوربانی؟ خودا بوو.

خودا چهند ئاژه لیککی بو کردن به قوربانی و به پیسته که ی به رگیکی بو دروستکردن و داپوشین. خودا به م کاره ی، ئاده م و حهوا ی فیری چهند بنه مابه ک کرد ده رباره ی دادپه روه ری و به زه یی و نیعمه ته که ی.

با هه لوه سته یه ک له سه ر ئه م سی وشه گرنکه بکه ین.

دادپه روه ری. پروانه ئاژه له مردووه کان. بوچی خودا ئاژه له کانی کرده قوربانی؟ خودا ئه و قوربانیه ی کرد بو ئه وه ی ئاده م و حهوا فیربکات که یاسای گونا و مردن پیویستی به باجدان هه یه. پیویسته گونا هه کیان به مردن سزا بدریت. ئه وه دادپه روه ریبه.

به زه یی. پروانه ئاده م و حهوا. نایا خودا به هوی گونا هه که یانه وه هه ردووکیانی کوشت؟ نه خیر، خودا له بری ئاده م و حهوا چهند ئاژه لیککی کوشت و کردیه قوربانی. ئه وه به زه ییه.

نیعمه ت. ئیستا پروانه ئه و جل و به رگه جوانه که یه زدان ئاده م و حهوا ی پی داپوشیه. نایا ئه م دوو که سه که فه رمانی خودایان شکاند شایه نی ئه م دیاریبه بوون؟ نه خیر، به لام خودا به زه یی نیشاندان به دروستکردنی جل و به رگ بو یان له پیستی ئاژه ل. ئه وه یه نیعمه ت.

ئاده م و حهوا دلخوش بوون به وه ی جاریکی دیکه له گه ل خودا بن، چونکه خودا دادپه روه ری و به زه یی و نیعمه تی نیشاندان.

خوینی ئاژه له کان گونا هه کانی ئه وانی داپوشی. ئه و پروژه ی گونا هه که یان کرد، ئاده م و حهوا شایه نی مردن بوون. به لام چهند ئاژه لیککی بی گونا له جیگه یان مرد.

پیستی ئاژه له کان شهرمه که یانی داپوشی. بو یه دووباره، ئاده م و حهوا هه ستیان به ئاسووده یی کرد له به رده م خودا.

پاش چهند هه زار سالیکی، خودا له ریگه ی یه کیک له پیغه مبه رانیه وه فه رمووی:

«به شادی دلشاد ده بم به یه زدان - گیانم به خودای خودم شادمان ده بیت، چونکه به رگی رزگاری

له به رکردم، که وای راستودروستی به سه ر شامدا دا.» (ئیشایا ۶۱: ۱۰)

ته نها خودا ده زانیت چون گونا هه اران دووباره به پنیته وه سه ر ریگه ی راست.

پەردەى نۆزدەيەم

دوورخستنهوه

كاتىك خودا فريشته ياخيپووه كانى له بههشت دەرکرد، ئىتر لهو دەمەوه چاره نووسى رەشيان ديارىكرا. ئەم بوونەوهره رۆحىيانە كه له ناو رووناكى بههشتدا بوون هيچ بيانوويه كيان بۆ گوناھکردن نەبوو. بەلام، لەبەر ئەوئەوى گوناھ مروفيشى گرتەوه، بۆيه يەزدان پلانىكى دانا بۆ ئەوئەوى دووبارە هەموو ئەوانەى باوهرى پىندەهيئن له گوناھەكانيان بيانكرپتەوه.

بەلام هيشتا گوناھ سزاي هەيه. چۆن خودا ئىبليس و فريشته ياخيپووه كانى له بههشت دەرکرد، به هەمان شيوە خودا پياو و ژنەكەى له بههشته زمينيه كه دەرکرد.

دوای ئەوئەوى مروفي دەركرد، بۆ پاسەوانى رىگاي درەختى ژيان له ديوى رۆژھەلاتى باخچەى عەدەن كە رۆبه كانى (بوونەوهرى رۆحى بهيئز) دانا، له گەل شمشىرى گردار كه به هەموو لايەكدا دەسوورايەوه. (پەيداىون ۳: ۲۴)

يەككى ديكە له درەختە تايبەتە كانى ناو باخچەى عەدەن درەختى ژيان بوو. تەنها ئەو كەسانە دەتوانن له درەختى ژيان بخۆن كه پاك و پىروۆز و بى كەموكوپىن. ئادەم و حەوا چىتر بى كەموكوپى نىن، چونكە گوناھيان كرد. بۆيه دەبيت له رووى جەستەيەوه پىر بن و پاشان مەرن.

خوداي مەزن پىروۆزە. پىروۆز واتە پاك و بىگەرد و دوور له هەموو گوناھىك. يەزدانمان خودايەكى بى كەموكوپى و چاكە. لەبەر سروشت و شەرىعەتە پىروۆزەكەى، دەبيت يەزدان سزاي گوناھ بە مردن بدات (واتە جياپوونەوه له سەرچاوهى ژيان).

هەندىك باوهرىيان وايە خودا بەهۆى مەزنى و بەخشندەيە بى سنوورەكەيەوه دەتوانى ئەو شەرىعەتەى خۆى دايانەو پشنگويى بخات و لى پاشگەز ببىتەوه. پروانە ئەم مەوونەيه، ئەگەر دادوهرى دادگاىەك پەپرەوکردنى ياساكانى ولاتەكەى رەت بكاتەوه. ئايا تۆ دەلىلى ئەوه دادوهرىكى زۆر باشە؟ مەوونەيهكى ديكە، له يارىيەكى تۆپى پىدا، داوهر ياساكانى يارى تۆپى بى پشنگوى بخات. ئايا بە پرواي تۆ ئەو كەسە داوهرىكى باشە يان خراب؟

شەيتان ويستى له حەوا بگەيەنئ كه بەدەيپنەرەكەى ياساكانى خۆى پشنگوى دەخات و سزاي ياسا شكىتان بە مردن نادات. بەلام پاشاي گەردوون دادوهرە و هەميشە بەلئىنەكانى جىبەجى دەكات.

خودا مەزنى. دەتوانى هەميشە متمانەى پىيكەى.

راستودروستى و دادپەرەهرى بناغەى تەختى تۆن، خۆشەويستى نەگۆر و راستى له بەردەمى تۆ دەپۆن. (زەبوورەكان ۸۹: ۱۴)

بزانه دەتوانىت ئەم مەتەلە هەلبىننىت: ئايا هيچ شتىك هەيه شەيتان و مرووف بتوانن بىكەن بەلام خودا نەتوانى بىكات؟

ئەمە وەلامى خودا خۆيەتى:

«پەيمانى خۆم ناشكىتم و قسەى خۆم ناگۆرم. جارىك سويندم بە پىروۆزى خۆم خوار، درۆ... ناكەم.» (زەبوورەكان ۸۹: ۳۴-۳۵)

پاشاي گەردوون هەرگىز له فەرمايشتى خۆى پاشگەز نابىتەوه.

پهردەى بېستەم مندالە يەكە مېنەكان

له دەرەوہى باخچەكە، جیھان ھېشتا شوپنكى جوان بوو، بەلام بەدەر نەبوو له درك و دال و مېرووی زیانبەخش و شتە خراپەكانى دیکە. زۆرېك له ئاژەلان پەيوەندى ھاوړپيەتى له نيوانىندا نەما. خۆراك پەيداكردن ئاسان نەبوو. ئادەم و ھەوا دەبووايه كارى گرانان بگردبايه لەپيناو پەيداكردى نانى رۆژانەيان.

ھەرۆھا كات و ساتى خۆشيشيان ھەبوو.

ئادەم لەگەل ھەواى ژنى جووتبوو، ئەويش سكى پرپوو، قايىنى بوو. گوتى: (لەلاى يەزدانەوہ پياويك بووہ بەرھەمم). (پەيدابوون ٤: ١)

ھەوا مندالى يەكەمى ناونا قايىن واتە (خاوەندارىيتى). چ ساماتىكى بەھادارە خودا مندالىكى جوانى پى بەخشيون! رەنگە ھەوا وا ھەستى كرددېت قايىن ئەو رزگار كەرەيه كە خودا بەليني ھاتنى داوہ، بەلام ھەرزوو ھەوا بۆى دەرەكەوېت مندالە بچكۆلە جوانەكەى زۆر سەر كەش و لەخۆپازيە - وەك دايك و باوكى!

پاشان، كورپى دووھمیان بوو، ھەوا ناوى نا ھاييل واتە (بى سوود). ئاشكرايه، ئادەم و ھەوا لە تواناياندا نەبوو ئەو نەوہ بېگوناھە بھيتنە دونياوہ كە ھەموو خەلكى لە گوناھەكانيان رزگار دەكات.

مندالەكانيشيان ھەمان سروشتى گوناھى دايك و باوكيان ھەبوو، لەبرى ئەوہى سروشتى پيرۆزى خودايان ھەبېت.

ئادەم... كور و كچى ديكەشى بوو... لە وینەى خۆى و لە شپۆهى خۆى. (پەيدابوون ٥: ٣، ٤)

بروانە وینەكە. دەبيني چۆن قايىن ئەو كالەكە لە برا بچووكەكەى دەستينى؟ ھەرۆك باوك و دايكى ھەلسوكەوت دەكات، وەك نەخۆشيبەكى گوزراوہ، ھەمان دەردى گوناھى ئادەم و ھەوا مندالەكانيشيانى گرتۆتەوہ.

كاتيك ئادەم گوناھى كرد، گوناھاتە ناو جیھانەوہ. گوناھى ئادەم مردنى بەدواى خۆيدا ھيتا.

بەم شپۆهيه مردن ھەموو خەلكى گرتەوہ، لەبەر ئەوہى ھەموو گوناھيان كرد. (رۆما ٥: ١٢)

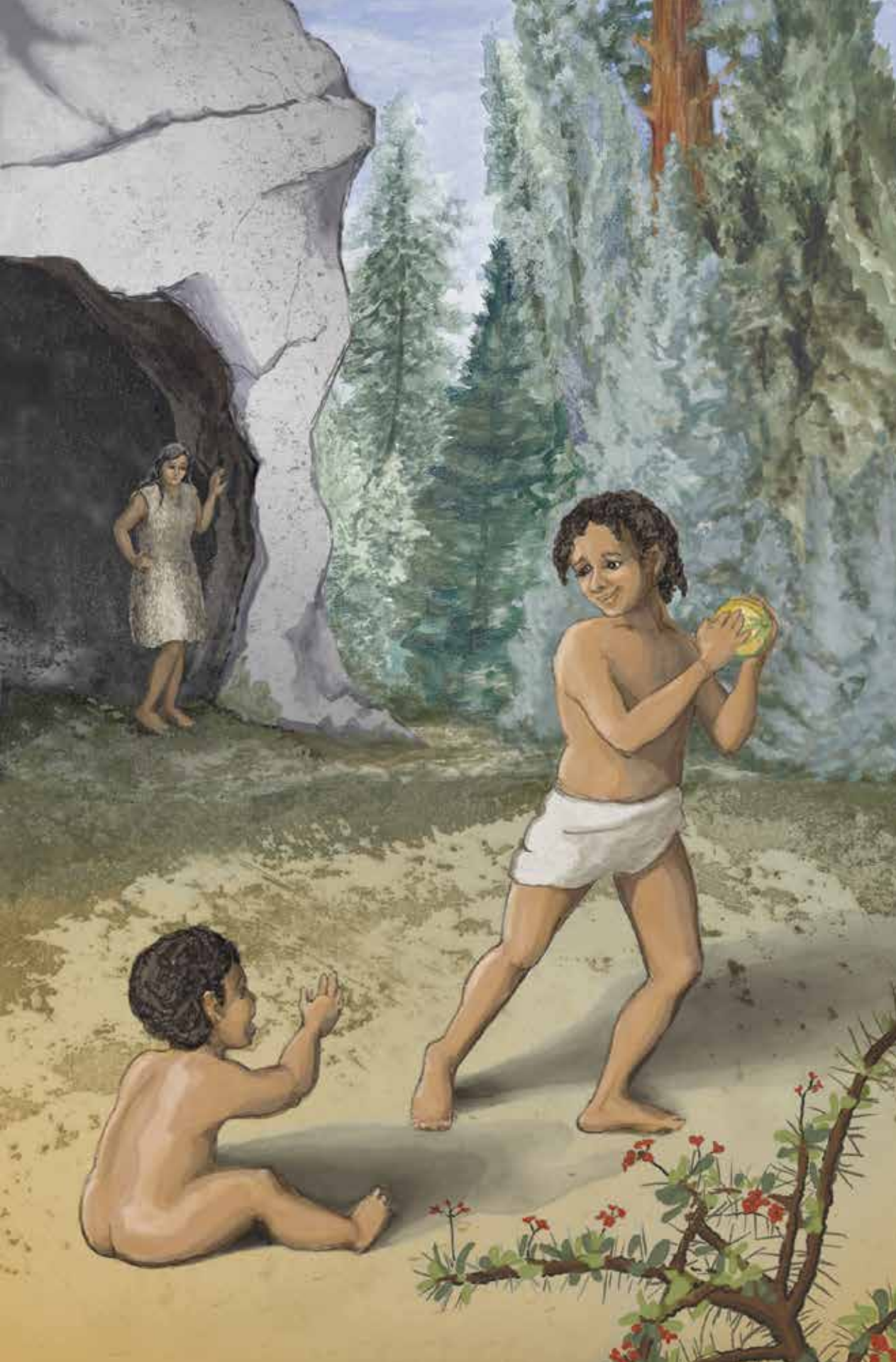
پەندىكى ئەفريقي ھەيه دەلئ: "جرح تەنھا دەتوانئ نەوہيكە بخاتەوہ كە چال ھەلكەن بېت." پەندىكى عەرەبىش ھەيه دەلئ: "بەچكەى مراوى مەلەوانە."

كاتيك دايك و باوكە يەكە مېنەكەمان گوناھيان كرد وەك لقە شكاوہكەيان لپھات. چۆن ھەموو گەلاكانى سەر لقە شكاوہكە وردەوردە بەرەو پووكانەوہ دەچن، بە ھەمان شپۆه ھەموو ئەندامانى لقى خيژانەكەى ئادەم و ھەوا دەكەونە ژيەر كاريگەرى گوناھ.

ماوہيەكى دوورودريژ لەدواى مردنى ئادەم، داودى پيغەمبەر نووسى،

«ئەوہتا من بە زگماكى تاوانبارم، گوناھبارم لەو كاتەوہ كە دايكەم سكى بە من پر بووہ.» (زەبورەكان ٥١: ٥)

رەنگە ھەزمان لە بېستنى ئەم رستەيه نەبېت، بەلام ئەوہ راستيبەكەيه.

پەردەى بىست و يەكەم پەرستەن لەلايەن گوناھبارانەوہ

ئادەم و حەوا ژمارەيەكى زۆر منداليان بوو، بەلام كىتیبى پىرۆز تەنھا باس لە دوو كۆرى يەكەميان دەكات.

هابىل بووہ شوانى مېگەل و قايىنىش جوتيار بوو. (پەيدا بوون ۴: ۲)

قايىن و هابىل ھەردوو كيان ئىشكەرى زۆر باش بوون. ھەردوو كيان خودايان دەناسى.

ھەردوو كيان دەيانويست خودا پەرستەشەكانيان قېوڵ بكات. ھەردوو كيان ھەمان كىشەى گوناھيان ھەبوو.

نەك تەنھا بە گوناھبار لە داىك بوون، بەلكو وەك گوناھبار دەژيان. قسە كردن و ھەلسوكەوتى پۆژانەيان پەنگدانەوہى خۆشەويستى و بېگەردىيەكەى سروشتى خودا نەبوو. لە پەرتوو كە پىرۆزەكەيدا، پاشاى گەردوون ئەم كارانە بە گوناھ ناو دەبات.

ھەموو گوناھيان كرد و لە شكۆى خودا كەوتن. (رۆما ۳: ۲۳)

ئايا پىگەيەك ھەبوو بۆ خودا لە گوناھى قايىن و هابىل خۆش بىتت و بە چاكەكار ناوژەنديان بكات لە پىش چاوى خۆى؟ بەلى، بەلام ئەوہ نرخىكى زۆرى پىويست بوو.

بە پىپى شەرىعەت نىكەى ھەموو شتىك بە خويىن پاك دەبىتەوہ، لى خۆشبوونى گوناھىش بى خويىن رشتەن نابى. (عبرانىيەكان ۹: ۲۲)

ئەو ياسا گەردوونىيەى كە ناتوانىت بشكىنرى و بە (ياساى گوناھ و مردن) ناو دەبرىت، پىويستە جىبەجى بكرىت. سزاي گوناھ مردنە. لىخۆشبوونى گوناھ پىويستى بە نرخى مردنە. لە كاتىكدا گوناھبار شاينى مردنە، بەلام خودا خويىنى ئاژەلىكى ديارىكراوى وەك مەر قېوڵ دەكات لەبرى گوناھ.

مەرى قوربانى نابىت نەخۆش و لاواز بىت. پىويستە تەندروست و پاك و بى كەموكۆرى بىت.

مەرەكە سەردەبەردىت و دەسوتىندىت. مەرەكە لەبرى گوناھەكانى مەرۆفەكە دەمرىت.

پۆژىكيان ھەردوو براكە قوربانىيان پىشكەشى خودا كرد، بەلام لەلاى خودا تەنھا يەكىيان قوربانىيەكەى راست بوو.

دواى ماوہيەك قايىن ھەندىك بەروبوومى زەوى پىشكەش بە يەزدان كرد. ھەروہا هابىل لە چەورى باشتىن نۆبەرەى مېگەلەكەى پىشكەش كرد. (پەيدا بوون ۴: ۳-۴)

ئايا خودا كام قوربانى قېوڵ دەكات؟

پەردەى بىست و دووم ياساى پيشكە شکردنى قوربانى لەپيناوى گوناھ

بروانه دوو براكه. تەماشە بکە چ قوربانییەك پيشكەشى خودا دەكەن.

بروانه قوربانگاكه.

قوربانگا بریتییه له سهكۆیهك كه به بهرد یان قور نامادهكراوه. قوربانگا شوینی سەربرین و مردنی ئازەل بوو، شوینی پيشكە شکردنى قوربانى بوو له نیوان مروف و خودا. هەر شتیك پيشكەش دهكرا لهسەر قوربانگاكه دهبووايه به ئاگر بسووتیترابايه.

یهزدان دادپەرورە، بەلام دەیهوئ بەزەیی پيشانبدات. ئایا خودا چۆن له یهك كاتدا دادپەرورە و بەبەزەیش بیټ؟ چۆن خودا سزای گوناھ بدات بەبى سزادانى گوناھبار؟

سەردەمانیكى دوورودرێژ لەدوای قایین و هابیل، خودا فەرمانی به موسا کرد:

«چونكه ژيانى بوونهوهر له خوین دایه و من لهسەر قوربانگا به ئیوهی دەدەم بۆ كهفارهتکردن بۆ

گیاننان، چونكه خوین كهفارهت بۆ ژيان دهكات.» (لئقییهكان ۱۷: ۱۱)

«دەستی لهسەر سەری قوربانى سووتاندنهكه دادەنێت و بۆ كهفارهتی لێی وەردەگیرێت.»

(لئقییهكان ۱: ۴)

گوناھ پاكکردنهوه یان كهفارهت چیه؟ بریتییه له دانى باجى پئویست بۆ داپۆشین و پاكبونهوه و لئخۆشبوونی گوناھ. له سەردەمی پەیمانی كۆندا، خودا به خەلكهكەى فەرموو كه بهرامبەر گوناھەكانیان ئەو قوربانییەیان لێ قبول دەكات كه له پزانی خوینی بهرخ، بهران، بز، گا، یان كۆتریک بیټ، به مهرجیک قوربانییەكان تەندروست بن. ئەم خوینە دەبیته كهفارهت - داپۆشینی گوناھەكانیان - بەلام هەتا ئەو پزۆه قبولی دەكات كه خودا ئەو قوربانییە بى خەوشه پيشكەش دەكات بۆ سەپنەوهی گوناھى هەموو مروفایەتی. ئەو قوربانییەى كه بەراستی یاسای گوناھ و مردن دەسپێتەوه.

بروانه، بزانه ئەو قوربانییەى قایین پيشكەشى خودای دەكات چیه. كۆمهلیك سەوزه و میوهی زۆر جوانه! به ئارهقەى ئیوچەوانی ئەو سەوزه و میوهیەى له زهویهكەى بهرهم هیناوه! بەلام ئەم سەوزه و میوهیە هەرگیز گوناھەكانی پاك ناکاتەوه، چونكه پزانی خوین و باجى مردنی تیدا نییه.

تەماشای هابیل و قوربانییەكەى بکە. چ دیمەنیكى خەمناکه! بەرخیکى بچووك دەست و قاچى بەستراوتەوه و خەریكه سەردەپردرێت. دەستی هابیل دەبینی لهسەر سەری مەرپەكە؟ لەبەر ئەوهی هابیل پروای به پلانی خودا هەبوو. خودا هەموو گوناھەكانی خستە سەر ئەستۆی بهرخى قوربانییەكە. هەرچەندە هابیل شایەنى سزای مردنە بههۆی گوناھەكانی، بەلام یەزدان پزانی خوینی بهرخەكەى لێ قبول دەكات بۆ داپۆشینی گوناھەكانی.

بەپیتی یاسای خودایی، سزای هەموو گوناھباریک دەبیټ مردن بیټ، بەلام بههۆی بەزەیی و دادپەرورەیهكەى یەزدان مردنی بهرخیک لەبرى ئەوان قبول دەكات. یەزدان ئەمە ناودەبات به «پینماییهكان دەربارەى قوربانى گوناھ.» (لئقییهكان ۶: ۲۵).

ياساى پيشكە شکردنى قوربانى هابیلی له گوناھەكانى رزگاریکرد.

ئەى قایین چى بەسەرھات؟

په رده‌ی بیست و سیهم په سه‌ندکراو و ره‌تکراوه

قوربانگاکی قایین ده‌بینی؟ چی له‌سه‌ر قوربانگاکیه‌تی؟ به‌ره‌می کشتوکالی. ئیستا پروانه قوربانگاکیه‌ی هابیل. چی له‌سه‌ر قوربانگاکیه‌تی؟ خو‌له‌میش و خوین.

ئایا یه‌زدان چو‌ن ته‌ماشای ئەم دوو برایه و په‌رسته‌کانیان ده‌کات؟

جا هابیل و قوربانیه‌کی جیی په‌زامه‌ندی یه‌زدان بوون. به‌لام قایین و پیشکه‌شکراوه‌کی جیی په‌زامه‌ندی یه‌زدان نه‌بوون. (په‌یدا‌بوون ۴: ۴-۵)

په‌رتووکی پیروژ پیمان نالیت چو‌ن یه‌زدان قوربانیه‌کی هابیلی په‌سه‌ند کرد و ئەوه‌ی قایینی په‌تکرده‌وه. به‌لام ده‌فه‌رموی:

«به‌باوه‌ر هابیل قوربانیه‌کی باشتی له‌وه‌ی قایین پیشکه‌شی خودا کرد. به‌باوه‌ر شایه‌تی بو‌ درا که راست‌دروسته کاتیک خودا شایه‌تی بو‌ قوربانیه‌کی دا.» (عیبرانیه‌کان ۱۱: ۴)

چونکه هابیل متمانه‌ی به‌ خودا و پلانه‌کی هه‌بوو، خودا لئی خو‌شبوو. ئەمه‌ دیاری خودا بوو بو‌ هابیل.

یه‌زدان گونا‌ه‌کانی هابیلی خسته‌سه‌ر شانی به‌رخ‌ی قوربانیه‌که‌ه. به‌رخ‌ه‌که‌ له‌بری هابیل مرد. خوینی به‌رخ‌ه‌که‌ رژا و جه‌سته‌کی بووه‌ خو‌له‌میش.

توو‌په‌یی خودا له‌ دژی گونا‌ه‌کانی هابیل به‌سه‌ر لاشه‌ی به‌رخ‌ه‌که‌دا رژا له‌بری لاشه‌ی هابیل. بو‌چی خودا قوربانیه‌کی هابیلی قبول کرد؟ چونکه‌ ئاماژه‌ بوو به‌ هاتنی رژگارکه‌ریک و مردنی له‌پیناوی گونا‌هی هه‌موو جیهان له‌ داها‌توودا.

هابیل به‌هۆی باوه‌رپوونی به‌ پلانه‌کی خودا، په‌یوه‌ندییه‌کی له‌گه‌ل خودا راست‌کرده‌وه. له‌دوای مردنی، رۆحی هابیل بو‌ هه‌تا‌هه‌تایه‌ له‌گه‌ل خودا ده‌مینیته‌وه‌ که‌ بووه‌ هاو‌پیری خودا. یاسای قوربانی پیشکه‌شکردن به‌سه‌ر یاسای گونا‌ه و مردندا سه‌رکه‌وت.

قایین به‌ نو‌یژه‌کانی چووه‌ به‌رده‌م خودا، به‌لام یاسا‌کی خودای پشت‌گو‌یخست که‌ ده‌لئ سزای گونا‌ه‌ مردنه. قایین که‌سیکی دیندار بوو، به‌لام په‌یوه‌ندییه‌کی له‌گه‌ل خودا راست نه‌بوو. یاسای گونا‌ه و مردن هیشتا وه‌ک هه‌و‌ریکی ره‌ش له‌ ملی ئالابوو. چونکه‌ قایین باوه‌ری به‌ پلانه‌کی خودا نه‌بوو، هه‌رگیز نابیتته‌ هاو‌پیری خودا. بو‌یه‌ خودا وه‌ک دادوهر رووبه‌رووی ده‌بیتته‌وه‌ نه‌ک هاو‌پیری.

هه‌ندی‌ک خه‌لک به‌رگری له‌ قایین ده‌که‌ن و ده‌لین، ”قایین جوتیار بوو. ئەوه‌ی هه‌یبوو هینایه‌ به‌رده‌م خودا.“ که‌چی خودا لئی قبول نه‌کرد. قایین ده‌یتوانی هه‌ندی‌ک دانه‌ویله‌ بداته‌ براهه‌ی له‌ به‌رامبه‌ر وه‌رگرتنی به‌رخ‌یک، یان ده‌یتوانی ده‌ستی بخاته‌ سه‌ر ملی به‌رخ‌ی قوربانیه‌کی هابیلی برای و پیکه‌وه‌ له‌سه‌ر قوربانگاکیه‌ ستایشی خودا بکه‌ن.

ئیستا قایین چی ده‌کات؟

ئایا قایین په‌شیمان ده‌بیتته‌وه‌ و قوربانیه‌ راست و دروسته‌که‌ پیشکه‌شی خودا ده‌کات؟

پەردەى بىست و چوارەم يەكە مین كوشتن

يەزدان قوربانىيەكەى قايىنى رەتكردهوه. بەلام هېشتا خودا خوۆشى دەويست و داواى لىكرد تۆبە بكات.

ماناى تۆبەكردن چيه؟

گريمان، دەتەوئى بچيته شاريكى ديارىكراو. پاش ئەوهى سواری شەمەندەفەرەكە دەبیت، بوئ دەردەكەوئى سواری شەمەندەفەرەيكى هەلە بوويت. ئىستا چى دەكەى؟ دان بەوهدا دەئىت كە هەلە بوويت و دىتته خوارةوه و سواری شەمەندەفەرە راستەكە دەبى. ئەمە پىي دەگوترى تۆبە.

تۆبەكردن واتە گۆرانكارى لە بىركردنەوه، واتە پاشگەزبوونەوه لە هەلە و ملكەچ بوون بو راستى. تۆبەكردن لەبەردەم خودا ماناى ئەوه نىيە پىويستە سزای خووم بەدم لەبەر گوناھەكانم، بەلكو ماناى ئەوهيه كە دەبىت گوناھەكانم بىنم هەرەك چۆن خودا دەيانىت.

خودا دەويست قايىن پاشگەز بىتتەوه- متمانە بە خودا بكات لەبرى شوئىكەوتنى رىگای خوئى.

قايىن زۆر تووپرە و پرووى خوئى گرژ كرد.

يەزدان بە قايىنى فەرموو: (بۆ تووپرە بوويت و پرووى خوئى گرژ كردوو؟ ئايا ئەگەر ئەوهى چاكە ئەنجامى بەدەيت، قبول ناكريت؟ خو ئەگەر ئەوهى چاكە ئەنجامى نەدەيت ئەوا گوناھ لەبەر دەرگا خوئى ماتكردوو و ئارەزووت دەكات، بەلام تۆ دەبىت بەسەرى دا زال بىت.) (پەيداىبون ۴: ۷-۵)

قايىن بەهوئى خوئى بەزەلزانيهوه تۆبەى نەكرد. بەهوئى براكەبەوه شەرمەزار ببوو! بۆيه قايىن برپارى دا بەو شپۆزەى خوئى دەيهوئى بەسەر شەرمەزاربەكەيدا زالبيت و رپز و شەرەف بو خوئى بگەرپىتتەوه!

ئىنجا قايىن بە هايىلى براى گوت: (با بچينه كىلگەكە). واش پروويدا، كاتىك هەردووکیان لە كىلگە بوون، قايىن پەلامارى هايىلى براى دا و كوشتى.

يەزدان بە قايىنى فەرموو: (كوا هايىلى برات؟)

ئەويش گوتى: (نازانم، خو من پاسەوانى براكەم نىم؟)

جا يەزدان پىي فەرموو: (چىت كردوو؟ گوئى بگرە! دەنگى خوئى براكەت لە زەوييهوه هاوارم بو دەكات.) (پەيداىبون ۴: ۸-۱۰)

رۆحى هايىل چوو لای خودا، بەلام جەستەى دەبىتتەوه بە خوئى، هەتا ئەو كاتەى خودا جارىكى دىكە خوئىكە دەكاتەوه بە جەستەيهكى شكۆدار لە ژيانى هەتاهەتاييدا.

قايىنىش خودا هەلئىكى دىكەى دايه بو ئەوهى تۆبە بكات، بەلام ئەو رەتى كردهوه.

ئىتر قايىن لە ئامادەبوونى يەزدان دەرچوو و لە خاكى (نۆد) لە رۆژھەلاتى عەدەن نىشتەجى بوو. (پەيداىبون ۴: ۱۶)

قايىن بە رۆحىكى خوئى بەزەلزانيى و ياخيىونەوه بەرەو رۆژھەلات چوو، لەوئى شاريكى بنيادنا. قايىن و ژنەكەى چەندىن منداليان بوو. نەوهكانى قايىن يەكەمىن ئامپىرى مۇسيقايان دروستكرد.

نەوهكانى قايىن زۆر زىرەك بوون، بەلام خودايان نەدەناسى.

په رده ی بیست و پینجه م دانبه خوډاگرتن و حوکمدان

ده نهوه دواى يه كه م گوناھى ئادهم، يه زدان شتيكى زور خه مناكي ده رباره ي مروفايه تي فهرموو،
يه زدان بيني كه خرابه كاري مروفا له سهر زهوي زور بووه، ههروه ها هه موو بير و بوچوونه كاني
دلپيشي به دريژايي رور ته نها له لاي خرابه يه. (په يدا بوون ٦: ٥)

به لام، هيشتا يه ك خيزان باوه ريان به خودا هه بوو.

نوح له بهرچاوي يه زدان په زامه ندي به ده سته پنا بوو.

ئيت خودا به نوحى فهرموو: (من كوتايي به بووني هه موو ئاده ميزاد ده هينم، چونكه به هوئي
ئه وانه وه زهوي پر بووه له توندوتيزي. وا له گه ل زهوي له ناويان ده به م. كه شتيه ك بو خوت له
دار سه روو دروست بكه، كه شتيه كه بكه لانه و به قير ديوي ناوه وه و ده روه وي سواخ بده. ئاواش
دروستي ده كه يت...) (په يدا بوون ٦: ٨، ١٣-١٥)

ئه م كه شتيه س قاته ئه وه نده و نيوي گوره پانتيكي توپي پي ده بوو، ئه وه نده گوره بوو چيگه ي جووتيك
له ههر جوره ئازهل و بالنده يه كي سهر زهوي تيدا ده بووه جگه له ههوت جووت ئازهل بو پيشكه شكردي
قورباني. كه شتيه كه رپره وي ئالوگوري هه وا و ده رگايه كي گه وري تيدا بوو.

يه كه سه ده ي ته واو نوح و ژنه كه ي و سي كوره كه ي و ژنه كانيان خه ريكي دروستكردي ئه م كه شتيه
بوون. له كاتيكا نوح سه رقالي دروستكردي كه شتيه كه بوو، خه لكيشي ئاگادارده كرده وه له توورهي و
حوكمي خودا، به لام خه لكه كه به رده وام گالته يان پيده كرد.

له كوتاييدا كه شتيه كه ته واو بوو، به هه زاران ژووري تيدا بوو، نوح و خيزانه كه ي كه شتيه كه يان پر كرد
له پيداويستي و خواره مهنى. يه زدانپيش له هه موو جوره كاني ئازهل و بالنده و خشوكي سهر زهوي
جووتيك هينا و خستيه ناو كه شتيه كه وه. چ ديمه نيك بوو كه هه موو ئه مانه ده چوونه ناو كه شتيه كه
و له ناو هه زاران به شي ناو كه شتيه كه جي خويان ده گرت!

نوح و خيزانه كه ي چوونه ناو كه شتيه كه وه. ئايا هيچ كه سيكي ديكه هاته ناو كه شتيه كه؟ نه خير. ئينجا
يه زدان ده رگاي كه شتيه كه ي داخست. هه وريكي رهش سه رتاپاي جيهاني داگرت.

كاتيك نوح ته مهنى شهش سه د سال بوو، له حه فده مين رورتي مانگي دووه م، له و رورده دا هه موو
سه رچاوه كاني ده ريا گه وره كه ي زير زهوي ته قينه وه و ده روازه كاني ئاسمانپيش كرانه وه. چل شه و
چل رورپيش له سهر زهوي باران باري. (په يدا بوون ٧: ١١-١٢)

ئه وه خراپترين كاره ساتي سروشتي بوو له ميژوودا. جگه له وه هشت كه سه ي چووبوونه ناو كه شتيه كه وه
هه موو مروفايه تي له ناوچوو. بو خه لكه بي باوه ر و خو به زلزانه كه تازه كار له كار ترازابوو.

ئاسه وار و توماره جيولوجييه كان راستي ئه و رووداوه پشتراست ده كه نه وه. له بيابانه كاي به كاكبييه كان
هه تا لووتكه كاني هيما لاي هه موو شته كان چوونه ته زير ئاو.

خودا له به زه بيه كه يدا دانبه خوگره، به لام له دادپه روه ريه كه يدا حوكمي گونا هه دات.

پهردی بیست و ششم دهستیگردنه وهیه کی نوی

تایا نوح و خیزانه کهی و هه موو گیانله بهرانی ناو که شتییه که چییان به سه رهات؟

پرزگاریان بوو له حوکم و تووره پی خودا.

ئینجا خودا نوحی هاته وه یاد، له گه ل هه موو ئاژه له کتوبیه کان و هه موو ئاژه له ماییه کان که له که شتییه که دا له گه لی بوون. ئیتر خودا بایه کی به سه ر زه ویدا هه لکرد و ئاو که م بووه وه. (په یدابوون ۸: ۱)

که شتییه زه به لاهه که له سه ر چیای ئارارات له باکووری کوردستان گیرسایه وه.

نوح سی جار کوتریکی له که شتییه که نارده دهره وه بوو ئه وهی بزانیته وشکایی ده دۆزیتته وه. یه که م جار کوتره که گه راپه وه، به بی دۆزینه وهی وشکایی. دووهم جار کاتیک کوتره که گه راپه وه بوو لای نوح گه لایه کی زه بتوون به دهنووکیه وه بوو. سیهم جار کوتره که نه گه راپه وه، چونکه ماییکی له وشکاییدا بوو خوئی دۆزیبووه. ئیتر نوح زانی کاتی چونه دهره وه له که شتییه که هاتووه. یه ک سالی ته واو تپه ریوو به سه ر دهستیگردنی لافاوه که دا.

پاش هینانه دهره وهی خیزانه کهی و گیانله بهرانی ناو که شتییه که، تایا دهرانی یه که م شت نوح کردی چی بوو؟

نوح قوربانگایه کی بوو یه زدان دروستکرد، له هه موو ئاژه له پاکه کان و له هه موو بالنده پاکه کانی هینا و له سه ر قوربانگه که کردنییه قوربانی سووتاندن. ئینجا یه زدان به بۆنه که ره زامه ند بوو.

(په یدابوون ۸: ۲۰-۲۱)

به زه یی و دادپه روه رییه کهی خودا نه گوژا بوو. هیشتا سزای گونا م مردن بوو. نوح ئه و ئاژه لانه ی بوو قوربانی ئاماده ی کردبوون سه ر برین و له سه ر قوربانگه که سووتاندنی. ئه م قوربانییه ی نوح ئامازه یه بوو داهاتوو که خوینی مه سیحی بیتاوان له سه ر خاچ دهرژی بوو لیخوشبوونی گونا می جیهان.

ئینجا، یه زدان فه رمانی به نوح کرد:

«به ردار بن و زور بن و زه وی پر بکه ن.» (په یدابوون ۹: ۱)

هه روه ها یه زدانی خودا په یماتیکی له گه ل زه وی به ست:

«وا په لکه زپینه ی خووم له ناو هه وره کاندانا وانه، ئه وه ش ده بیته نیشانه ی په یمانه کهی نیوان من و زه وی... په یمانه که م له نیوان خووم و ئیوه. هه رگیز جاریکی دیکه ئاو لافاوکی و دروستنکات که وا هه موو ژیا تیک له ناو ببات.» (په یدابوون ۹: ۱۳، ۱۵)

وه ک هیمایه ک بوو په یمانه کهی یه زدان ئاسمانی به په لکه زپینه یه کی جوان رازانده وه، هه روه ها به لینی دا چیتر زه وی به لافاو له ناو نابات.

په لکه زپینه که وه بیرمان ده هیئتته وه که تایا یه زدان پاریزگاریمان لیده کات یان سازمان دهادت.

یه زدان هه میسه به لینی خوئی ده پاریزی.

هه میسه.

پەردەى بیست و حەوتەم قوللەى شانازى

یەزدان مروفایەتى بە دەستپیکردنەوہیەکی نووی پیروژ کرد، بەلام دواى لافاوه که جاریکی دیکه خەلکه که پشتیان له خودا کرد و بەدووی حەز و ئارەزووه کانی خویمان کهوتن. بۆ نموونه، خودا فرمانی بە مروفایەتى کرد که بلاو بنهوه و «زهوی پر بکهن» (پەیداوون ۱: ۲۸، ۹: ۱). بەلام مروفایەتى چی کرد؟

کتیبى پیروژ دەلن:

هەموو جیهان یەك زمان و یەك جوړ قسه کردنیان هه‌بوو.

ئینجا کاتیک بۆ رۆژهلەت کۆچیان کرد، دەشتایه کیان له خاکی شینعار (له عیراقی ئەمرودا) دۆزیهوه و لهووی نیشته‌جی بوون. ئینجا به یه‌کتريان گوت: (وه‌رن، با خشت دروستبکه‌ین و ته‌واو سووری بکه‌ینه‌وه.)

ئیت له جیاتی به‌رد خشتیان به‌کاره‌ینا، قیریش له جیاتی قور.

هه‌روه‌ها گوتیان: (وه‌رن، با شاریك بۆ خویمان دروستبکه‌ین له‌گه‌ل قولله‌یه‌ك كه سه‌ری له ئاسمان بدات. ناویكیش بۆ خویمان دروستده‌که‌ین، تاكو به‌سه‌ر هه‌موو پرووی زه‌ویدا په‌رت نه‌بین.) (پەیداوون ۱۱: ۱-۴)

بنیادنەرانى ئەم شارە دەیانویست خەلکی ستایشی ئەوان بکه‌ن له‌بری ستایشکردنی ناوی خودا. خەلکه‌که وه‌ك شه‌یتان رۆحی له‌خۆباییبوون و یاخیبوون بیرانی داگیرکرد.

به دروستکردنی ئەم قولله‌یه‌ خەلکه‌که ویستیان دەستیان بگاته‌ عه‌رشى خودا. هه‌روه‌ك ئەو خەلکه‌ دیندارانه‌ی ئەمرو و ده‌زانن به‌ هه‌ول و كۆششى خویمان ده‌توانن بگه‌نه‌ به‌هه‌شت. ئەم خەلکانه‌ هه‌روه‌ك قایین زۆر دیندار بوون، به‌لام ئەو ریگه‌یه‌ی خودا بۆ لیخۆش بوون دەستنیشانى کردبوو، ئەمان پشتگوئییان خستبوو. متمانه‌یان به‌ پلانه‌که‌ی خودا نه‌بوو.

بۆیه یەزدان فەرمووی:

(وه‌رن، با بچینه‌ خواره‌وه و له‌ووی زمانیان بشیوینین، بۆ ئەوه‌ی که‌سیان له‌ زمانى ئەوی دیکه‌یان نه‌گات.)

ئینجا یەزدان له‌وێوه به‌سه‌ر هه‌موو زه‌ویدا په‌رتیکردن. ئیت وازیان له‌ بنیادنانی شاره‌که‌ ه‌ینا. له‌به‌ر ئەمه‌ ناوترا (بابل)، چونکه‌ له‌ویدا یەزدان زمانى هه‌موو زه‌وی شیواند. هه‌ر له‌وێشه‌وه یەزدان به‌سه‌ر هه‌موو پرووی زه‌ویدا په‌رتیکردن. (پەیداوون ۱۱: ۷-۹)

به‌ په‌رته‌وازه‌کردنیان به‌سه‌ر چه‌ند خیزان و هۆزیکی جیاوا، یەزدان پیلانه‌که‌ی ئەوانى له‌ناوبرد. ئینجا زمانى جیاوازی به‌ هه‌ریه‌ك له‌و خیزان و هۆزانه‌ به‌خشى. خەلکه‌که‌ ه‌یچ چاره‌یه‌کیان نه‌بوو جگه‌ له‌ جیه‌یشتنى بابل و بلاوبوونه‌وه به‌سه‌ر زه‌ویدا، هه‌روه‌ك چۆن خودا فرمانى کردبوو.

خەلکه‌که‌ قولله‌که‌یان ته‌واو نه‌کرد، به‌لام پلانى خودا له‌ کات و ساتى دیاریکراوی خۆیدا بوو.

په‌رده‌ی بیست و هه‌شته‌م خودا بانگی ئیبراهیم ده‌کات

ده نه‌وه له‌دوای سه‌رده‌می نوح. شه‌یتان به‌باشی شوین پی‌ی خو‌ی کردبوویوه‌وه له‌نیو نه‌ته‌وه‌کانی سه‌ر زه‌وی.

له‌جیاتی باوه‌پکردن به‌خودای تاك و ته‌نیا، خه‌لکی خه‌ریکی دینداری و په‌رستنی خودای جیاواز بوون. هه‌ندیك نه‌ته‌وه خو‌ریان ده‌په‌رست له‌بری په‌رستنی به‌دیپه‌نه‌ری خو‌ر. هه‌ندیکی دیکه کړن‌وشیان بو مانگ ده‌برد.

ده‌وروبه‌ری سا‌لی ۱۹۲۵ ی پیش زاین بوو.

له‌باکوری رۆژه‌لاتی ناوچه‌ی عه‌ره‌بستان، پیاویکی پیر هه‌بوو به‌ناوی ئه‌برام. دواتر خودا ناوه‌که‌ی گو‌ری بو ئیبراهیم، واته‌ باوکی چه‌ندین نه‌ته‌وه.

ئه‌برام ته‌مه‌نی ۷۵ سا‌ل بوو. سارا‌ی ژنی ته‌مه‌نی ۶۵ سا‌ل بوو، هیچ مندالیان نه‌بوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سارا نه‌زۆك بوو. دایك و باوك و دراوسێکانیان بت‌په‌رست بوون.

رۆژیک یه‌زدان به‌ئیبراهیمی فه‌رموو:

«خاك و كه‌سوكار و ما‌لی باوكت به‌جی به‌یله‌ و برۆ بو ئه‌و خاكه‌ی پیشانت ده‌ده‌م.

جا ده‌تکه‌مه نه‌ته‌وه‌یه‌کی مه‌زن، به‌ره‌که‌تداری ده‌که‌م، ناوت مه‌زن ده‌که‌م، ده‌بیته به‌ره‌که‌ت. ئه‌وانه‌ی داوای به‌ره‌که‌تت بو ده‌که‌ن به‌ره‌که‌تداریان ده‌که‌م، نه‌فه‌ره‌تیش له‌ نه‌فه‌ره‌تکارانت ده‌که‌م. هه‌موو نه‌ته‌وه‌کانی سه‌ر زه‌ویش له‌رێگه‌ی تۆوه به‌ره‌که‌تدار ده‌بن.» (په‌یدابوون ۱۲: ۱-۳)

خودا ویستی په‌یمانیک له‌گه‌ل ئیبراهیم به‌ست. یه‌زدان دوو کاری مه‌زنی له‌سه‌ر ده‌ستی ئیبراهیم ده‌کات ئه‌گه‌ر خزم و که‌س و کار و ناوچه‌که‌ی جیبه‌یلێ و بجیته شوینیکی دوور و نادیار.

یه‌زدان ئیبراهیم ده‌کاته باوکی نه‌ته‌وه‌یه‌کی مه‌زن.

له‌رێگه‌ی ئه‌و نه‌ته‌وه‌ نو‌ییه‌وه یه‌زدان هه‌موو نه‌ته‌وه‌کانی سه‌ر زه‌وی پی‌رۆز ده‌کات.

ئه‌گه‌ر ئیبراهیم به‌دوای خودا و فه‌رمانی خودا بکه‌وی، ئه‌وا ده‌بیته باوکی نه‌ته‌وه‌یه‌که‌ له‌نیویه‌وه پی‌غمبه‌ران و وشه‌کانی خودا و رزگارکه‌ری مرۆفایه‌تی ده‌رده‌که‌ون.

ئایا ئیبراهیم چیکرد؟

به‌باوه‌ر کاتیک ئیبراهیم بانگکرا بجیته ئه‌و شوینه‌ی خه‌ریک بوو به‌میرات وه‌ریبگریت، گو‌پرایه‌ل بوو و رۆیشت، هه‌رچه‌نده نه‌یده‌زانی بو کو‌ی ده‌چیت. (عیبرانییه‌کان ۸: ۱۱)

بو ئیبراهیم و سارا کاریکی ئاسان نه‌بوو خیزان و که‌سوکاره‌ به‌په‌رسته‌کانیان جیبه‌یلن و پشتیان لێبکه‌ن. به‌لام ئیبراهیم و ژنه‌که‌ی بریاریان دا گله‌یی و گازنده‌ی کو‌مه‌لگه‌که‌یان قبول بکه‌ن و به‌دوای خودای راسته‌قینه بکه‌ون.

زۆرجار متمانه به‌خودا و گو‌پرایه‌لبوون ئاسان نییه، به‌لام هه‌میشه‌ باشترین رێگایه.

پەردەى سىيەم سەختىرىن تاقىكردنەوہ

يەزدان ويستی ئىبراهيم و كورہكەى وەك مۈونەيەك بەكار بەپىنى بۆ نىشاندانى پلانى پىشپىنى كراوہكەى بە جىهان. ئەو پلانى بەھۆيەوہ تەواوى جىهان رزگارى دەپت لە نەفرەتى گوناہ و مردن. لەلایەكى دىكەوہ يەزدان ويستی بەو داواكارىيە قورسە باوہرى ئىبراهيم تاقىكاتەوہ، داواكارىيەك كە مەحالى بوو ھىچ كەسك لى تىگات، ھەتا كۆتايىھاتنى تاقىكردنەوہكە.

ئىبراهيم لە قۇناغىكدا بوو باوہر و متمانى تەواوى بە خودا ھەبوو. ئىبراهيم خوداى بەباشى دەناسى. دەيزانى خودا چاك و دادپەرورە. بەلام ئايا ئىبراهيم لە تاقىكردنەوہكەدا گوپراپەلى خودا دەپت، ھەرچەندە ئەوہى خودا داواى دەكرد لە ھەل دەچوو؟

چىرۆكەكە بەم شىوہيەيە، راستەوخۆ لە كىتپى پىرۆزەوہ وەرگىراوہ:

لەداوى ماوہيەك خودا ئىبراهيمى تاقىكردەوہ.

پى فەرموو: (ئىبراهيم!)

ئەويش گوتى: (ئەوہتام.)

ئىنجا خودا فەرمووى: (كورہكەت، تاقانەكەت ئەوہى كە خۆشت دەويت، ئىسحاق، بىيە و برۆ خاكى مۇريا). لەوئى بىكە قوربانى سوتاندن، لەسەر يەككە لە كىوہكان كە خۆم پىت دەلىم.)

بۆ بەيانى ئىبراهيم زوو لە خەو ھەستا و گوپدريژەكەى كورتان كرد. لەگەل خۆيدا دووان لە خزمەتكارەكانى و ئىسحاقى كورپى برد، دارىشى برى بۆ قوربانى سوتاندن. ئىنجا ھەلستا و بەرەو ئەو شۆينە چوو كە خودا پى فەرمووبوو.

لە رۆژى سىيەم ئىبراهيم چاوى ھەلپرى و لە دوورەوہ شۆينەكەى بەدى كرد. ئىتر ئىبراهيم بە دوو خزمەتكارەكەى گوت: "ئىوہ لىرە لەگەل گوپدريژەكە دانىشن، من و كورہكەش ھەتا ئەوئى دەچىن، كپنۆش دەبەين و دەگەرىنەوہ لاتان."

ئىبراهيم دارى قوربانى سوتاندنەكەى ھەلگرت و خستى ھە پىشتى ئىسحاقى كورپى، خۆشى ناگر و چەقۆكەى ھەلگرت، ھەردووكان پىكەوہ رۆيشتن.

ئىنجا ئىسحاق بە ئىبراهيمى باوكى گوت: (باوكە!)

ئەويش وەلامى داىوہ: (ھا كورم؟)

ئىسحاق گوتى: (ئەوہتا ناگرەكە و دارى سوتاندنەكە، ئەى كوا بەرخەكە كە بۆ قوربانى سوتاندنەكەيە؟)

ئىبراهيم وەلامى داىوہ: (خودا بۆ خۆى بەرخىك بۆ قوربانى سوتاندنەكە داين دەكات، كورم.)

ئىتر ھەردووكان پىكەوہ رۆيشتن. (پەيدا بوون ۲۲: ۱-۸)

ئەو كۆرەى بىر يارى مردنى بەسەردا درا

بەرلەوہى ئىبراھىم و كۆرەكەى بەسەر چىاي قوربانىدا سەرکەون، گویتان لىبوو ئىبراھىم چى بە خزمەتکارەکانى گوت؟

گوتى: (دەچىن لەوئى خودا پەرستى دەكەين و پاشان دەگەرپىنەوہە بۇ لاتان.)

ئايا كۆرەكەى ئىبراھىم چۆن دەتوانىت بگەرپتەوہە، ئەگەر ئەو دەبوایە بكوژرى و لاشەكەشى بسووتىنرى؟ كىتىبى پىرۆز دەفەرموئى،

«ئىبراھىم باوہرى بەوہ ھەبوو خودا تواناي ئەوہى ھەيە مردووان زىندوو بکاتەوہ.» (عبىرانىيەکان ۱۱:۱۹)

يەزدان بەلىنى دا ئىسحاق بکاتە باوكى نەتەوہەيەك، لەتتو ئەو نەتەوہەيەوہە رزگارکەرىك دەردەكەوئى. يەزدان راستگۆيە. بەلىنى خودا بەس بوو بۇ ئىبراھىم.

لە ھەمان كاتدا، ئىسحاق بىرى لەچى دەكردەوہە؟ ئىسحاق دەيزانى كە گوناھبارە و شاھەنى مردنە لەبرى گوناھەکانى. ھەرۋەھا دەيزانى يەزدان كەفارەت قبول دەكات بۇ لىخۆشبوونى گوناھ. ئىسحاق پىرسىارى لە باوكى كرد، ئەمرو ئەوان بۇ چىاي قوربانى دەچن بەلام ھىچ ئازەلىكىان پى نىيە؟

(دارى سوتاندنەکان لىرەن، ئەى مەرى قوربانىيەكە لە كوئىيە؟)

ئىبراھىم وەلامى داہەوہ، (كوپم، يەزدان خۆى بەرخىك بۇ قوربانىيەكە داہىن دەكات؟)

ئىستا بەردەوام دەہىن لە چىرۆكەكە....

كاتىك گەيشتنە ئەو شوپنەى خودا پىنى فەرموو بوو، ئىبراھىم قوربانگايەكى دروستکرد و دارەکانى لەسەرى رىكخست، ئىسحاقى كۆرى بەستەوہە و خستىە سەر قوربانگەكە لەسەر دارەکان.

ئىتر ئىبراھىم دەستى درىژکرد و چەقۆكەى ھەلگرت ھەتا كۆرەكەى خۆى سەربىرپت.

بەلام فرىشتەى يەزدان لە ئاسمانەوہە بانگى كرد و گوتى: (ئىبراھىم! ئىبراھىم!)

ئەویش وەلامى داہەوہ: (ئەوہتام.)

پىنى فەرموو: (دەست بۇ كۆرەكە مەبە و ھىچى لى مەكە. ئىستا زانىم تۆ لە خودا دەترسىت، چونكە لە پىناوى من دەستت بە كۆرە تاقانەكەتەوہ نەگرت.) (پەيدا بوون ۲۲:۹-۱۲)

ئىبراھىم و كۆرەكەى زۆر دلشاد بوون! بەلام ئەى چى دەكەن بۇ ئەو قوربانىيەى پىويست بوو بىكەن؟

ئىبراھىم چاوى ھەلپرى و بىنى وا بەرائىك لە داہەوہ لە ناو دەوہنەكە بە ھەردوو قۆچى گىر بووہ. (پەيدا بوون ۲۲:۱۳)

كۆرەكەى ئىبراھىم لە سزاي مردن رزگارى بوو.

يەزدان لەبرى ئىسحاق كەفارەتتىكى داہىن كرد.

پەردەى سى و دووهم وینە و پیشبىنییهکان

خودا چۆن كۆرەكەى ئىبراهيمى له سزای مردن پزگارکرد؟ بهرائىكى بى كهموكۆرى داينىکرد تاكو لهبرى ئىسحاق خوینى برژیت.

«ئىبراهيم چاوى ههلبېرى و بىنى وا بهرائىك له دوابهوه لهناو دهوهنهكه به ههردوو قۆچى گىر بووه، ئىبراهيم چوو و بهرائىكهى گرت و سهى خست، وهك قوربانى سووتاندن لهجياتى كۆرەكەى.»
(پەيداىبون ۲۲: ۱۲)

له رىگەى ئەم رووداوهوه يەزدان وینەى پلانهكەى دهكيشى له ناردنى پزگاركهريكى پىروژ بۆ سهى زهوى له داهاتوودا بۆ جىبهجىكردى ياساى گوناو و مردن و له رىگەى پزانی خوینى، ههموو نهتهوهكانى سهى زهوى له گوناوهكانى پزگار دهكات.

ئىبراهيم ئەو شوینەى ناونا، (يەزدان داينى دهكات). وهك ئەوهى ئەمرو دەگوتريت، (لهسهى كىوى يەزدان داينى دهكریت). (پەيداىبون ۲۲: ۱۴)

بۆچى ئىبراهيم ناوى له چپاكه نا يەزدان داينى دهكات لهبرى يەزدان داينى كرد؟

ئايا يەزدان قوربانىيهكەى بۆ داينى نهکردن؟

به ناوانى چپاكه به «يەزدان داينى دهكات» لهبرى «يەزدان داينى كرد»، ئىبراهيمى پىنجهمبهى پىشبنى ئەو روژەى كرد كه يەزدان بۆ خووى لهسهى ههمان چيا خوینىكى زۆر بههادار پىشكهش دهكات، ئەم خوینە بهس دهبيت بۆ سىنهوهى گوناوهكانى ههموو جيهان، ههموو ئەوانەى باوهى بهو قوربانىيه دههينن لهناوچن، بهلكو ژيانى ههتاههتايبان دهبيت.

نزيكهى ۱۹۰۰ سالى لهدواى پىشكهشكردى قوربانىيهكەى ئىبراهيم، ئەو پزگاركهرى خودا بهلینى هاتنى دابوو بهم شيوهيه باس لهو رووداوه دهكات،

«ئىبراهيمى باوكتان دلشاد بوو كه روژى هاتنى من ببينيت، جا ئەو روژەى بىنى و دلخۆش بوو.»
(يوحه نا ۸: ۵۶)

له كاتىكدا دووكەلى سووتانى بهرائى سهر قوربانگاكهى ئىبراهيم بۆ ئاسمان بهرزدهبووه، يەزدان تروسكاييهك لهو قوربانىيهى لهسهى ههمان چيا كه له داهاتوودا دهكریت نىشانى ئىبراهيمى دا. يهكسهى وهلامى ئىبراهيم بۆ ئەو پرسىارهى كۆرەكەى كردى (ئەى كوا بهرخهكه كه بۆ قوربانى سووتاندنهكهيه؟)، مانايهكى زۆر قوولترى ههبوو.

«خودا بۆ خووى بهرخىك بۆ قوربانى سووتاندنهكه داينى دهكات، كورم.» (پەيداىبون ۲۲: ۸)

هيشتا خودا بهرخى قوربانىيهكەى بۆ ئىبراهيم و كۆرەكەى داينى نهکرد، بهلكو بهرائىكى بۆ ناردن.

ئەى بهرخهكه له كوئيه؟

يەزدان له كاتى خویدا ئەو وهلامه دهدهتوه.

په رده ی سی و سی یه م خودایه کی پیروژ و دلسوژ

ثایا ئه و دوو به لینه مه زنه تان له بیره که یه زدان به ئیبراهیمی دا؟ یه که م، یه زدان فهرمووی:

«ده تکه مه نه ته وه یه کی مه زن.» (په یدابوون ۱۲: ۲)

یه زدان به لینه که ی هینایه دی. ئیبراهیم بووه باوکی ئیسحاق، ئیسحاق یاقوبی بوو، ئینجا یاقوب دوازده کوپی بوو، خیزانه کانی ئه م دوازده کوپه بوونه دوازده هۆزه که ی گه لی ئیسرائیل. ههروه ها یه زدان فهرمووی:

«هه موو نه ته وه کانی سه ر زه ویش له ریگه ی تووه به ره که تدار ده بن.» (په یدابوون ۱۲: ۳)

خودا به لینی دا راسته و خو خۆی چاودیری ئه م گه له بکات و پهروه رده ی بکات، هه رچه نده ئه م گه له زوو زوو له خودا یاخی ده بوون. به پاریزگار یکردن له م گه له، خودا پاریزگاری له و پلانه ده کرد که به هۆیه وه ته وای سه ر زه وی پیروژ ده کات، چونکه له ئیو ئه م نه ته وه یه وه پیغه مبه ران و وشه کانی خودا و رزگار که ره به لینی پیدراوه که ده رده که ون. ههروه ها خودا ویستی نیشانی هه موو مرو فایه تی بدات ئه و چ خودایه که و چۆن پیشوازی له گونا به ران ده کات.

خودا به رده وام بوو له پلانه نه ئینییه که ی.

له ده ورو به ری ۱۵۰۰ ی پیش زایندا، یه زدان موسای نه وه ی ئیبراهیم به په یام به ری خۆی هه لبژارد. موسا له ریگه ی سه وشه وه پینچ په رتو وکی یه که می کتیی پیروژی نووسیوه ته وه. خودا موسای به کاره ینا بو رزگار کردنی سئ ملیون له نه وه کانی ئیبراهیم له خاکی میسر، پاش چوار سه د سال له کویلا یه تی. کاتیک ئه م گه له خاکی میسر یان جیه یشت و به ره و زه وی به لینی پیدرا و چوون، خودا خۆی رابه رایه تی ده کردن، له کاتی رۆژدا به هه ور سی به ری بو ده کردن تا کو له گه رمای بیابانی سه خت و دژوار رزگاریان بیت، له کاتی شه ویشدا به ستوونی ناگر رپه وه که یانی رووناک ده کرده وه. یه زدان به ده سه ته پیروژ و به هیزه کانی ده ریای سووری بو شه فکردن بو ئه وه ی پیدرا به رنه وه، ههروه ها یه زدان له ئاسمانه وه نانی بو دابینه کردن و له به ردی بیابانه وه ئاوی بو هه لده قولاندن، هه تا ئه و کاته ی گه یشتنه شاخی سینا.

له دامینی شاخه که یه زدان به خه لکه که ی فهرموو،

«ئیه بو م ده بنه پاشایه تی... و نه ته وه یه کی پیروژ.» (ده رچوون ۱۹: ۶)

یه زدان خواستی له سه ر پیروژ کردنی ئه م نه ته وه یه بوو، ده یویست له نه ته وه کانی ده ورو به ریان جیا یان بکاته وه. به لام خه لکه که له مانای پیروژ بوون تینه ده گه یشتن. خو یان به گونا به ران و بن ده سه لات نه ده زانی. هه ولیان ده دا به ویستی خو یان خودا رازی بکه ن. بو ئه وه ی فیریان بکات چه نده دلگران و تووره یه به گونا، یه زدان له شیوه ی زه مین له رزه و ناگریکی بلیسه دار و ده نگیکی گه وه هاته خواره وه.

«هه موو شاخی سیناش دوو که لی ده کرد، له به ر ئه وه ی یه زدان به ناگروه هاته خواره وه بو سه ری و دوو که لیش وه ک دوو که لی کووره به رزبووه و هه موو کیه که ش به تووندی له رزی. ده نگی که په ناش جار

له دوا ی جار به رزتر ده بوو. موسا ده دووا و خوداش به ده نگ وه لامی ده دایه وه.» (ده رچوون ۱۹: ۱۸-۱۹)

خودا یه ک راسپارده ی دایه ئاده م بو گوپرایه لبوون، به لام خه ریکه ده راسپارده به م گه له بسپیری ت.

خەلكانى ئەم گەلە پىيان وابوو كە خەلكىكى چاكن لەبەر ئەو خودا بە گەلى خۆى هەلپىژاردوون. لەبەر ئەو خودا لە رىگەى دەنگىكەووە وەك هەورە ترىشقە لەسەر شاخى سىنا هات، پاشان لەسەر دوو تەختى بەردىن دە راسپاردەى نووسىيەووە و ئەم گەلەى پى راسپارد.

با دە راسپاردەكە بخوئىنەووە (ئەو وشانەى لە وئەى بەرامبەرن، پوختەيەكن لە پەرتووكى دەرچوون بەشى ۲۰ وەرگىراون). يەزدان فەرمانى بە موسا كرد دەبىت هەموويان گوپرايەلى هەموو فەرمانەكانى بن، بەبى زياد و كەم. ئەفەرەت لى كراووە ئەوەى پالپشتى وشەكانى ئەم فەركردنانه ناكات. (دواوتار ۲۷: ۲۶)

پىت وايە پاش بىستنى ئەم دە راسپاردەى خەلكەكە هەستىان چۆن بوو؟ ئايا هىشتا وا بىريان دەكردەووە كە خەلكىكى ئەوئەندە باشن؟ ئەى تۆ چۆن بىردەكەيتەووە؟ ئايا تۆش وا بىردەكەيتەووە زۆر پاك و پىروۆزى و شايەنى ئەوەى بۆ هەتاهەتايە لە پاشايەتییەكەى خودا بژىت؟

راسپاردەى يەكەم بخوئىنەووە. ئايا هەمىشە خودا لە پىش هەموو شتىكەووە دادەنئى؟ ئەگەر نا، ئەوا سەركەوتوو نەبووى لە جىبەجىكردنى راسپاردەى يەكەم. راسپاردەى پىنجەم بخوئىنەووە، ئەگەر رۆژىك لە رۆژان گوپرايەلى داىك و باوكت نەبووى، ئەوا تاوانبارى لەبەردەم خودا. تەماشاي راسپاردەى هەشتەم بكە. ئەگەر جارىك لە جارن شتى كەسىكت بردبى يان لە تاقىكردنەووەى قوتابخانەدا فىلت كردبى، ماناي ئەوەى ئەم راسپاردىەت شكاندووە. ئايا هەرگىز درۆت كردووە؟ گەر بەلى، ماناي ئەوەى گوپرايەلى راسپاردەى نۆيەم نەبووى. راسپاردەى دەيەم پىمان دەفەرموئىت گوناھە ئەگەر چاو بىرپىتە شتى كەسىكى دىكە. يەزدان گوناھى دلەكاهان دەخوئىنئىتەووە.

ئايا ئادەم و حەوا چەند گوناھيان كرد كاتىك پەيوەندىيەكەيان لەگەل خودا پچرا؟ تەنها يەك گوناھ. ئەوەى هەموو شەرىعەت بەجىيەنئىت، بەلام تەنها بەندىكى بشكىنئىت، ئەوا لە هەمووى تاوانبارە. (ياقوب ۲: ۱۰)

يەزدان پىروۆزە و ناتوانئىت گوناھ پشنگوئى بخات.

ئايا هىچ كەس حەز دەكات سەگىكى تۆپىو لە ژوورەكەى هەبىت؟ گوناھى مرۆفئىش بەو شىوەيەى بۆ يەزدان. چۆن رژاندى بۆنى خۆش بەسەر سەگە تۆپىو كەدا ژوورەكە پاك ناكاتەووە، بە هەمان شىوە هەول و تىكۆشان و ئەنجامدانى ئەركى ئىينى دل مرۆف پاك ناكاتەووە.

وەك چۆن كارى ئاوئىنە دەرخستنى پىسىيەكانى دەم و چاو، كارى شەرىعەتئىش نىشاندى گوناھەكانى ناو دل مرۆفە. ئاوئىنە ناتوانئىت دەم و چاو لە پىسىيەكان پاك بكاتەووە، بە هەمان شىوە دە راسپاردەكەش ناتوان گوناھەكانى ناو دل پاك بكەنەووە.

بە كردارى شەرىعەت كەس لەلای خودا بىتاوان نابىت، بەلكو گوناھ لە رىگەى شەرىعەتەووە دەناسرئىت. (رۆما ۳: ۲۰)

گرنگ نىيە مرۆف چەندە خۆى بە پاك و پىروۆز بزانئى، هىشتا مەحالە بە هەول و چاكەى خۆى بگاتە ئەو ئاستەى شايەنى ژيانى هەتاهەتايى بىت لەشانىنى خودادا.

بۆيە پىويستمان بە رزگار كەريكە.

۱. بىجگە لە من خوداي دىكەت نابىت.

۲. پەيكەر بۆ خۆت دروست نەكەت بۆ يەرسن... چونكە منم يەزدانى خودات.

۳. ناوى يەزدانى خودات بۆ شتى پووچ مەهينە

۴. رۆژى شەممەت لەيادبىت تاكو بە پىروۆزى رايىگرىت.

۵. رىزى داىك و باوكت بگرە.

۶. مەكوژە.

۷. داوئىن پىسى مەكە.

۸. مەدزە.

۹. بە درۆ شايەتى لەسەر كەس مەدە.

۱۰. چاو مەبرە مالى كەسىك، هەووەست لە ژنى كەسىك نەبىت... چاو مەبرە... هەر شتىك كەوا هى كەسىكى دىكە بىت.

پەردەى سى و پىنچەم وینەى زیاتر

دە راسپاردەكە وینەىكى روونى نیشانى گەلە نوپپەكە دا لەسەر چاكە و خراپە. ئەو شتێكى زۆر باش بوو. بەلام راسپاردەكانى خودا هەوالى ناخۆشیشى لەگەل خۆیدا هینا. بەرچاوى خەلكەكەى روونكردهوه كهوا لە كێشهكى گەوره دان، چونكه هەموویان گوناھبارن، پێویستە بمرن و لە خودا جیابنەوه.

بەلام هەوالە دلخۆشكەرەكە ئەو پەهێشتا یەزدان قوربانى و پزانی خوینی ئازەلى وەك بەرخ، گا، بز، كۆتریان لى قبول دەكات و گوناھەكانیان دادەپۆشى.

هەمان ئەو پزۆزەى یەزدان دە راسپاردەكەى بە موسا دا، پێى فەرموو:

«قوربانگام بۆ دروست دەكەیت و قوربانى سووتاندنەكان و قوربانىیەكانى ھاوبەشیت ... لەسەرى

سەردەپریت.» (دەرچوون ۲۰: ۲۴)

دەبىنى موسا چۆن دەستى لەسەر سەرى بەرخەكەى؟ ئەى دەبىنى چۆن خەلكەكەش دەستیان بەرەو بەرخەكە درێژكردوو؟ چونكه باوەرپان بە خودا و شیوازی لىخۆشبوونەكەى هەیه، گوناھەكانیان بە خوینی ئەو بەرخە بپتاوانە دادەپۆشێ. ئینجا جەستەى ئازەلەكە لەسەر قوربانگاكە دەسووتینێت هەتا دەبیتە خۆلەمیش. پاشماوێ خۆلەمیشەكەش هیمایە بۆ ئەوێ خودا گوناھەكانى ئەوانى وەك ئەو لىكرد. خودا لىیان خۆشبوو!

ئەم جورە خوینێشتن و قوربانى پێشكەشكردنە بۆ لىخۆشبوونى گوناھ تەنها وینەىك بوو بۆ ئەوێ خواستى راستەقینەى خودا بزائن.

تەورات تەنها سێبەرى شتە باشەكانى داھاتوو، نەك وینەى تەواوى راستیەكان. لەبەر ئەو بەردەوام هەمان قوربانىیەكانى سأل لەدواى سأل پێشكەش دەكرێتەوه، ھەرگیز ناتوانى ئەوانە تەواو بكات كە بۆ پەرستن نزیك دەبنەوه. ئەگینا، ئایا لە پێشكەشكردن نەدەوهەستان؟ لەبەر ئەوێ ئەگەر خواپەرستان تەنها جارێك پاكبوونەتەوه، بۆیە چیت لە ویزدانیاندا هەست بە گوناھ ناكەن. بەلام لەو قوربانىیانەدا سألانە یادەوێ گوناھ دەكرێتەوه. چونكه مەحالە خوینی گا و بز گوناھ لاببات. (عیبرانىیەكان ۱۰: ۱-۴)

ئازەل لەسەر وینەى خودا دروست نەكراوه.

نرخى بەرخێك یەكسان نییە بە نرخى مروقتیک. ھەرۆك چۆن ناتوانى ئۆتۆمبیلیكى مندالانە بەیت بۆ پێشانگایەكى ئۆتۆمبیل كرىن و فرۆشتن، بتهوئى بە نرخەكەى ئۆتۆمبیلیكى راستەقینە بكریت، بە هەمان شیوێ خوینی بەرخێك ناتوانیت ھەموو ئەو نرخە بدات كە یاسای گوناھ و مردن مەرجى بۆ دادەنیت.

لەبەر ئەوێ قوربانىیەكى مەزنتر پێویست بوو.

ھەرچەندە قوربانىكردنى ئازەل و پزانی خوینیان نەیدەتوانى گوناھى جیھان بە تەواوى بسپرێتەوه، بەلام ئەم قوربانىیانە وینەى قوربانىیە مەزنەكەى داھاتوو پان نیشان دەدا.

په رده ی سی و شه شه م پیشینی زیاتر

کاتی هاتنی پژگار که رده که ورده ورده نزیک ده بووه، یه زدان به سروش له ریگه ی پیخه مبه رانه وه له په رتو که کانیندا پیشینی^{۱۲} زیاتری له سه ر هاتنی مه سیحی پژگار که نووسی. ئەم ژمارانه ی لای خواره وه هه ندیک له وه به لئانه ن که له په رتو کی پیخه مبه راندا نو سرون:

ئه وه تا پاکیزه یه ک سکی ده بیت و کوریک کی ده بیت...

- پیخه مبه ر ئیشایا ۱۴:۷

به لام تو ئه ی به بیت له حمی ئه فراته،... له تووه بو من
ده رده که ویت ئه وه ی ده بیته فه رمانه وه ی ئیسرائیل، ره چه له کی
له دیزه مانه وه یه، له ئه زه له وه یه.

- پیخه مبه ر میخا ۲:۵

چونکه کوریکمان ده بیت، کوریکمان پنده دریت... ناوی لن
ده نریت سه رسو ره یته ر... خودای به توانا... میری ناشتی.

- پیخه مبه ر ئیشایا ۶:۹

ئه وه تا خوداتان... ئه و دیت و پژگارتان ده کات. ئه وسا چاوی
کویر ده بینیت و گوپی که ر ده کریته وه. ئه وسا شه ل وه ک ئاسک
باز ده دات....

- پیخه مبه ر ئیشایا ۴۵:۴-۶

وه ک به رخ بو سه ر برین بردرا...

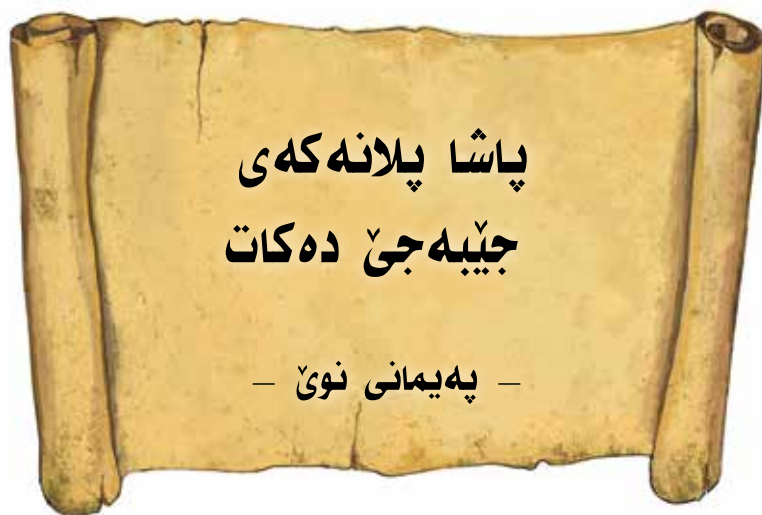
- پیخه مبه ر ئیشایا ۵۳:۷

ده ست و پیمان کون کردووم.

- زه بووره کانی داودی پیخه مبه ر ۲۲:۱۶

هه موو ئەم پیشینیانه به لئین بوون بو هاتنی پژگار که رده که!
به لام که ی ده بیت و کئ ده بیت؟ چوئ ئەم پیشینیانه دینه دی؟

بهشی دووهم

په رده ی سی و جهوتهم چیرۆکی پاشاکه به رده وامه

به شی یه که می په رتووکه پیروژه که ی پاشاکه ت به لاهه چۆن بوو؟

ئایا له په رتووکی په یمانی کۆنه وه چی فیربوویت؟

په یمان به واتای ریکه و تن یان په یمانه ستن دیت. له دیر زهمانه وه و پیش هاتنی په یمانی نوئی، به زدان فرمووی:

«ئهو تا سه رده مێک دیت... په یمانیکی نوئی له گه ل بنه ماله ی ئیسرائیل و بنه ماله ی یهو دا ده به ستم.»
(یهرمیا ۳۱: ۳۱)

خودا له یه که م په یمانیدا له (تهورات) ژماره یه ک یاسا و شه ریعتی به وان سپارد تا کو نیشانیان بدات خودا پیروژه و ئه وان گونا هبارن. هه ره له وه په یمانه دا، خودا چه ندین وینه و پیشبینی به خه لکه که دا ده رباره ی هاتنی رزگار که ره که. له په یمانی کۆندا، پیغه مبه ران پیشبینیان بو هاتنی مه سیحی پاشا کرد. به لام له په یمانی نویدا: مه سیحی پاشا هات!

په یمانی نوئی موژده ی تیدا یه. به زمانی عه ره بی واته «ئینجیل»، به زمانی کوردی واته «هه والی خو ش». موژده که به م وشانه ده ست پیده کات:

ئهمه ره چه له کی عیسا ی مه سیحه، کوپی داود، کوپی ئیبراهیم: ئیبراهیم باوکی ئیسحاق بوو، ئیسحاق باوکی یاقوب بوو، یاقوب باوکی یهو دا و براکانی بوو... (مه تا ۱: ۲-۱)

کتیبی پیروژ له ئیبراهیمه وه هه تا عیسا ی مه سیح ناوی پشت به پشتی به دواییه کدا تو مار کردووه. به زدان به ئینه که ی جیه جی ده کات له پیروژ کردنی هه مو نه ته وه کان به هو ی ده رکه و تنی رزگار که ریک له نه وه ی ئیبراهیم.

په یمانی نوئی چوار په رتووکی موژده ی له خو گرتووه. ئایا بوچی په یمانی نوئی له بری یه که په رتووکی موژده چواری له خو گرتووه؟ له په یمانی کۆندا، به زدان به موسای فرموو:

«هه ره بابته ک له سه ر زاری دوو یان سی شایه ت راستیه که ی ده سه لیت نیت.» (دواوتار ۱۹: ۱۵)

بو پشترا ستر کردنه وه ی په یامه که ی، خودا له بری دوو یان سی شایه ت، چوار شایه تی هه لپژارد هه تا له چوار روانگیه ی جیاوازه وه له سه ر ژیا نی مه سیح بنووسن. ناوی چوار موژده که بریتیه له مه تا، مه رقۆس، لۆقا و یوحه نا. وه ک چوار په یامنیتری جیاواز روومالی هه والی ئیک بکه ن، ئه م چوار که سه ش هه مان چیرۆکی ژیا نی مه سیح له چوار روانگیه ی جیاوازه وه باسده که ن.

په یمانی نوئی ۲۷ سپاره له خو ده گریت. په رتووکی کرداری تیردراوان له لایه ن لۆقا وه به سه ر نووسراوه، باس له وه رووداوانه ده کات که له دوای به رزبوونه وه ی مه سیح بو ئاسمان روویاندا. به زدان له ریکه ی سه ره وه ئه م که سه نه ی خواره وه ی به کاره یئا بو نووسینه وه ی به شه کانی دیکه ی په یمانی نوئی: پۆلس (ئهو که سه ی پیش ئه وه ی باوه ربه ییت باوه ردارانی ده چه وسانده وه)، یاقوب و یهوزا (زربرای عیسا ی مه سیح)، په ترۆس و یوحه نا (باوه رداری نوئی بوون).

هه ریبه که له سپاره کانی کتیبی پیروژ به شیک له که سایه تی پاشا و پلانه که ی بو مرو فایه تی ئاشکرا ده که ن. ئیستا به شی دواتری چیرۆکه که ی پاشا راقه ده که ن.

دوای ھەزاران سأل له ئامادەکاری، کاتی لەدایک بوونی ڕزگارکەرە که ھاتبوو. یەزدان له سەرۆبەندی ناردنی مەسیحی پاشای ڕزگارکەردا بوو. بەلام ئایا ئەم ڕزگارکەرە کێ دەبێت و چۆن چۆنی دیت؟

لەو سەردەمەى ھێرۆدسى باوک پاشای یەھودیا بوو... خودا جبرائیلی فریشتەى نارد بۆ شارێک له ناوچەى جەلیل که ناوی ناسیرە بوو، بۆ لای پاکیزەیهکی مارەپراو له پیاویک له بنەمالەى داود که ناوی یوسف بوو، ناوی پاکیزەکەش مریەم بوو.

فریشتەکه پێی گوت: «مەترسە مریەم، چونکه لەلای خودا پەزنامەندیت بەدەستھێنا. ئەوھتا سکت دەبیت و کوڕێکت دەبیت ناوی لێ دەنیت عیسا. پایە بەرز دەبیت و بە کوپی خودای ھەرەبەرز ناودەبریت، خودای پەرورەدگاریش تەختی داودی باوکی پێدەداتەوھ. ھەتاھەتایە حوکمرانی نەوھى یاقوب دەکات، شانشینەکەشى کۆتایی نایەت.»

بەلام مریەم بە فریشتەکەى گوت: (ئەمە چۆن دەبیت، که من ھێشتا پاکیزەم؟)

فریشتەکه وەلامى داہوہ: (پۆحى پیرۆز دیتە سەرت و ھێزى خودای ھەرەبەرز دەبیتە سایەى سەرت. لەبەر ئەوہ ئەو پیرۆزەى لیت دەبیت بە کوپی خودا ناودەبردیت.) (لۆقا ۱: ۲۶-۲۷، ۳۰-۳۵)

ئایا بۆچی جبرائیلی فریشتە عیسا بە ”کوپی خودا“ ناو دەبات؟

ھەندیک خەلک بە ھەلە ئەم دەستەواژەیه لیکدەدەنەوہ، وا بێردەکنەوہ خودا ژنی ھینابیت و بووبیت بە باوکی کوڕیک. ئەوہ ھەلەیه. بەلکو بێر لەم نمونەیه بکەوہ: ئەگەر خەلکی کوردستان بیت، ڕەنگە ھەندیک خەلک بە ”کوپی کوردستان“ بانگت بکەن. ئایا ئەمە مانای ئەوہیە کوردستان ژنی ھینابیت و مندالیکى بووبیت؟ بێگومان نەخیر! مانای ئەوہیە تۆ خەلکی کوردستانی.

مەسیح بە کوپی خودا ناوبرا لەبەر ئەوہى له خوداوہ بوو. ئەم مەسحى بێگوناھە ھاتە نێو خێزانە گوناھبارەکەى ئادەمەوہ، لە بنەرەتەوہ مەسیح لەم خێزانە نەبوو. مەسیح وشە و پۆح و کوپی خودایە.

لە سەرەتادا وشەکە ھەبوو، وشەکە لەلای خودا بوو، وشەکە خۆى خودا بوو. ئەو لە سەرەتاوہ لەلای خودا بوو. ھەموو شتیک بەو بەدیھاتووہ، بێ ئەو ھیچ شتیک بەدی نەھاتووہ لەوانەى کہ بەدیھاتوو... وشەکەش بوو بە مەسحى و لەنیوماندا نیشتەجێ بوو. شکۆى ئەومان بینی، وەك شکۆى تاقانەیهک لە باوکەوہ، پڕ لە نىعمەت و راستى. (یۆحنا ۱: ۱-۳، ۱۴)

ئەو پۆژەى ئادەم لە بەرى درەختە قەدەغەکراوہکەى خوارد، ئەو بەلینەتان لەبیرە کہ خودا رايگەیاندا؟ بەلینەکە ئەمە بوو، خودا فەرمووی نەوہى ژن سەرى مارەکە پاندەکاتەوہ.

ئەو ڕزگارکەرەى خودا بەلینى ھاتنى دا، تىستا لە سکی کچیکى پاکیزەدايە.

چۆن ئەم ڕزگارکەرە سەرى مارەکە پاندەکاتەوہ، چاوہرێ دەکەین ھەتا کاتی خۆى دیت.

په رده ی سی و نویه م چیرۆکی یوسف

مریهم ده ستگی رانی یوسف بوو. یوسف کابرایه کی دارتاش بوو له شاری ناسیره.

مریهم و یوسف ههردووکیان جوله که بوون، له نهوه ی داود و ئیبراهیم بوون. ئه گهر و لاته که یان له ژیر داگیرکاری ئیمپراتوریه تی رۆم نه بووایه، پیده چوو یوسف وهک شازاده له کۆمه لگه که یدا مامه له ی له گه ل بکرا بایه. سه ربازانی رۆم شه قام به شه قام ده گه ران، هه ر جوله که یه ک گومانی ناپاکی لئیکرا بایه قۆلبه ستیان ده کرد و له خاچیان ده دا. باجگره کان خه ریکی سه رانه سه ندن بوون له خه لکی. ژیان زۆر قورس و تال بوو.

به لام یوسف زۆر دلخۆش بوو، چونکه له سه روبه ندی پیکه وه نانی خیزان بوو له گه ل مریه می ده ستگی رانی. ئیشی زۆری ده کرد هه تا به پاره که ی شوینیک بو خۆی و خیزانه که ی دوای زه ماوه ندی هاوسه رگی ریان دا بین بکات. رۆژیکیان یوسف هه وایکی دلته زینی بیست که مریه م سکی هه یه.

ئایا به بیستی ئه م هه واله یوسف ههستی به چی کرد؟ وا دیار بوو مریه م ناپاکی کرد بوو.

یوسف دلێ شکا. به لام هه وایدا به شیوه یه کی دانایانه مامه له له گه ل بارودۆخه که دا بکات. یوسف بریاری دا به نهینتی ده ستگی رانداریه که یان هه لبه شیینه وه، چونکه نه یده و بیست له به رچاوی خه لکی مریه م رسوا بکات.

کاتیک بیری له م شتانه ده کرده وه، فریشته یه کی یه زدان هاته خه ونی و پینی فه رموو: «ئه ی یوسفی نه وه ی داود، مه ترسه مریه م بهینیت، چونکه ئه وه ی ئه و سکی پینی هه یه له رۆحی پیروزه وه یه. کورپکی ده بیت ناوی ده نیتت عیسا، چونکه گه له که ی له گونا هه کانیان رزگار ده کات.»

ئه مانه هه مووی روویدا، هه تا ئه وه ی یه زدان له ریگه ی پیغه مبه ره که فه رموو یه تی بیته دی: ﴿ئه وه تا پاکیزه یه ک سکی ده بیت و کورپکی ده بیت، ناوی لی ده نین ئیمانویل﴾. واته: خودا له گه لمانه.

(مه تا ۱: ۲۰-۲۳)

خه م و دلشکا و یه که ی یوسف بووه خۆشی. چ شه ره فیکی گه وره یه! مریه م ده بیته دایکی مه سیحی به لئین پیدراو، ههروه ها یوسف خۆشی ده بیته چاودیری منداله که.

مه سیحی پیروز دایکیکی مروفی ده بیت، به لام باوکی مروفی نابیت. به عیسا بانگ ده کریت واته «رزگار که ر» یان «یه زدان رزگار ده کات.»

کاتیک یوسف له خه و هه ستا، ئه وه ی فریشته که ی یه زدان فه رمانی پیدابوو ئه نجامی دا و ژنه که ی گواسته وه. به لام هه تا کوره که ی نه بوو له گه لی جووت نه بوو، ئینجا ناوی لئنا عیسا. (مه تا ۱: ۲۴-۲۵)

دهستی خودا له گه ل هه موو ئه م روودا وانه دا بوو.

پەردەى چلەم گەشتن

حەوت سەد سالى پيش هاتنى مەسىح، مىخاي پىغەمبەر پيشبىنى لەداىكبوونى عىسا لە شارى (بەيت لەحم) دەكات كە شارى دىرىنى داودى پاشا بوو.

بەلام كىشەكە لەوهدا بوو كە يوسف و مريم لە شارى ناسيره دەژيان، سى پوژه پى لە شارى بەيت لەحمەو دەوربوو. كەواتە ئەم پيشبىنىيەى كىتى پىروژ چوڭ دىتەدى؟

هەموو شتىك لەژىر دەسەلاتى يەزداندا بوو.

كاتىك لەداىكبوونى مندالەكە نىكبووه، قەيسەرى ئىمپراتورى روم، ياسايەكى دەركرد و تىيدا فەرمانىكرد بە هەموو خەلكانى ژىر دەسەلاتى ئىمپراتورىتىيەكەى بگەرىنەو شۆپنەكانى باوباپىريان تاكو لەو شۆپنە ناووسوبكرىن، بە مەبەستى دانى باج و سەرانه كانيان. يوسف و مريمەى هاوسەرى دەستيان بە گەشتكردن كرد لە شارى ناسيرهو بەرەو بەيت لەحم.

كاتىك لەوئى بوون، كاتى مندال بوونى هات. جا كورە نۆبەرەكەى بوو.

قۇنداغى كرد و لە ئاخوپىكدا دايئا، چونكە هىچ ژوورپىكان بۆ نوستن دەست نەكەوت. (لوقا ۲: ۶-۷)

شارى بەيت لەحم زۆر قەرەبالغ بوو، پىبوو لە گەشتىارى ماندوو كە هەموويان بۆ ناووسوبىن گەرابوونەو بۆ شارەكە. ئەو كورەى خودا بەلئىنى لەداىكبوونى دابوو، لە ژنىك لەدايك بوو. كىتى پىروژ زۆر بە وردى باسى رووداوهكە دەكات:

جا كورە نۆبەرەكەى بوو. (لوقا ۲: ۷)

لە داىكىيەو، كورپىكى تازە لەداىكبووى مريم بوو، بەلام لە باوكىيەو كورپى هەتاهەتايى خودابوو. هەمان ئەو وشەيە بوو ئەوئەى خودا گەردوونى پى بەدەپىئا، هەمان ئەو دەنگە بوو لە شۆپەى هەورە ترىشقەدا شاخى سىناى داپوشى، ئەم دەنگە ئىستا لە گرىانى نەرمى مندالپىكدا دەبىسترت.

ئەى ئەو لە كوئى لەداىكبوو؟

لە كۆشكى پاشايەك يان لە نەخوشخانەيەك؟ نەخىر تەنانەت لە ژوورپىكى سادە و ساكاردا لەداىكەبوو. پاشاى ئاسمان لە شوپنى لەداىكبوونى كارىلەپەكدا لەداىكبوو - لە گەوهرپىك.

هەموو ئەم شتانە بەشپىك بوون لە پلانى خودا.

«نىعمەتى عىساي مەسىحى گەورەمان دەزانن، هەرچەندە دەولەمەند بوو، لە پىناوى ئىوهدا بوو»

هەزار، بۆ ئەوئەى ئىو بە هەژارى ئەو دەولەمەند بن.» (دووهم كورنوسوس ۸: ۹)

ئايا خودا نەيدەتوانى ئاھەنگىك رىكبخت بۆ رىزداركردى لەداىكبوونى كورەكەى؟

بەلى، يەزدان ئەم ئاھەنگەى سازكرد.

په رده ی چل و یه که م چیرۆکی شوانه کان

ئایا خودا یه که م جار هاتنی مه سیحی بۆ کئی ئاشکرا کرد؟ ئایا بۆ ئیمپراتۆر؟ بۆ دهوله مهند و خه لکانی به ناوبانگ؟ یان بۆ سه رکرده ئایینییه کان؟

نه خیر.

چهند شوانیکی هه ژار بوون یه که م جار ئەم هه واله مه زنه یان بیست. ئەو پیاوانه ی مه پریان ده له وه پراند و گه وه یان ده کردن تاکو له قوربانگاکانی ئۆرشه لیمدا بکریته قوربانی.

له و ناوچه یه شوان هه بوون له دهشت ده مانه وه و شه وان ئیشکیان له میگه له که یان ده گرت. فریشته یه کی یه زدان بۆ یان ده رکه وت و شکۆی یه زدان له ده وریان دره وشایه وه، به مه ترسیکی زۆریان لئ نیشته.

فریشته که پیتی گوتن: «مه ترسن، ئەوا مژده ی خوشییه کی گه وه تان ده ده مئ که بۆ هه موو گه له. ئەمڕۆ له شاری داود رزگارکه ریکتان بۆ له دایک بوو، ئەویش مه سیحی خاوه ن شکۆمانه^۳. ئەمه ش نیشانه یه بۆ تان، مه لۆتکه یه که ده بینن له ناو ئاخوړیکدا دانراوه.»

له ناکاو له گه ل فریشته که له شکرکی گه وه ی ئاسمانی ده رکه وت و ستایشی خودایان ده کرد و ده یانگوت: «شکۆ بۆ خودا له ئاسمان، له سه ر زه ویش ئاشتی بۆ ئەوانه ی جیی په زامه ندی ئەون.» کاتیک فریشته کان به ره و ئاسمان به جیان هیشتن، شوانه کان به یه کتریان گوت: «ده ی با برۆینه بیت له حم و ئەم شته ی روویداوه ببینین که یه زدان پیتی راگه یان دین.» خیرا هاتن و مریه م و یوسف و ئەو مه لۆتکه یه ی له ئاخوړه که دا دانرابوو دۆزیان وه. کاتیک بینیان، ئەو قسه یه یان بلاو کرده وه که ده رباره ی ئەم منداله پیمان گوترابوو. هه موو ئەوانه ی گوپیان لیبوو، سه ریان سوپمابوو له وه ی شوانه کان پیمان ده گوتن. (لوقا ۲: ۸-۱۸)

ئای له و چیرۆکه مه زنه که شوانه کان ده بیت بۆ خه لکی بگپرنه وه!

پزگار که ره که له دایک بوو! به چاوی خو مان بینمان! ده ستمان لیدا! فریشته یه که هات بۆ لامان بۆ راگه یان دنی هه واله که. ئەو مه سیحی په ره و رده گاره! کۆمه له ی فریشته کان ئاسمانیان پرکرد! شه وه که وه ک پۆژ پووناک بۆوه! مه سیح هاته سه ر زه وی! ئەو له دایکبوو! ئەو له دایکبوو!

هه ندیک خه لک باوه پریان به قسه ی شوانه کان کرد. به لام، زۆریکیش باوه پریان پئ نه کردن.

خه لکه که باوه پ بکه ن یان نا، ئەو پاشایه ی به له دایکبوونه که ی میژووی کرده دوو به ش، هاته ناو مرۆفابه تیه وه.

له دوا ی هه شته مین پۆژ کاتی خه ته نه کردنی منداله که هات، هه ر ئەو کاته ش ناوی لئیرا عیسا، به و شیوه یه ی فریشته که ناوی لئنا، پئش ئەوه ی مریه م سکی پریت. (لوقا ۲: ۲۱)

پەردەى چل و دووهم چيرۆكى مۆغه كان

پاش لەدايكبوونى عيسا له گهوه ره كه، يوسف شوپنئىكى گونجاوى بۆ خيزانه بچكۆله كهى پيدا كرد. رۆژيكيان چەند مۆغىك گەيشتنە ئۆرشەليم، ئەستېرەيه كى تايهت رينمايى گەشته كهى ئەم پياوانهى كردبوو بۆ ئۆرشەليم، له رۆژه لاتەوه^۱ هاتبوون و رينگايه كى دووريان بريبوو بۆ بينينى پاشا تازه لەدايكبووه كه.

ئەم پياوه دانايانه يهك پرسيار و يهك مەبهستيان ههبوو. پرسريان:

«كوا ئەوهى لەدايك بووه كه پاشاى جوله كه به؟ له رۆژه لاتەوه ئەستېرەى ئەومان بينى، هاتووين كرنۆشى بۆ بهين.» كاتيك شا هيرۆدس ئەمهى بيست، په شوکا و هه موو خه لكى ئۆرشه ليم له گه لى په شوکان. هه موو كاهينانى بالا و مامۆستايانى تهوراتى گه لى كۆكرده وه، لتي پرسين: «مه سيح له كوئى له دايك ده بيت؟»

وه لاميان دايه وه: «له بيت له حم له يه هوديا، چونكه له رتي پيغه مبه ره كه وه ئاواى نووسيوه ...» هيرۆدسيس به نهينى مۆغه كانى بانگ كرد و له باره ي كاتى ده ركه وتنى ئەستېرە كه ليكۆئينه وهى له گه ل كردن. ئينجا بۆ بيت له حمى ناردن و پتي گوتن: «برۆن و به وردى به دواى منداله كه دا بگه رين. كاتيك دۆزيتانه وه هه وائلم بده نى، تاكو منيش بيم و كرنۆشى بۆ به م.» له دواى ئەوهى گوپيستي پاشا بوون، رۆيشتن، ئەستېرە كهى له رۆژه لات بينبوويان، پيشيان كه وت هه تا له سه ر ئەو شوپنه ي منداله كهى ليوو راوه ستا. به بينينى ئەستېرە كه زۆر شادمان بوون، چونه ماله كه، منداله كيان له گه ل مريه مى داىكى بينى، دانه وين و كرنۆشيان بۆ برد و گه نجينه كانيان كرده وه، زير و بخوور و مورپان به ديارى پيشكه ش كرد.

ئينجا خودا له خه وندا مۆغه كانى ناگادار كرده وه كه نه گه رينه وه لاي هيرۆدس، ئەوانيش به رينگايه كى ديكه دا گه رانه وه و لاتى خويان.

كه رۆيشتن، فريشته به كى يه زدان هاته خه ونى يوسف و گوئى: «ههسته منداله كه و داىكى به و پاكه بۆ ميسر. له وئى مپينه وه هه تا پيت ده ليم، چونكه هيرۆدس خه ريكه به شوپن منداله كه دا ده گه ريت، بۆ ئەوهى بيكوژيت.» (مه تا ۲: ۱-۱۳)

هيرۆدس هه وئى دا منداله كه بكوژيت. خه لكى قودسيس بايه خيان به لەدايكبوونى منداله كه نه دا، به لام ئەو مۆغانه ي بيابانئىكى دووريان بريبوو، هاتن كرنۆشيان بۆ منداله كه برد و ديارى گرانبه هاى وهك زير و بخورد و مورپان پيشكه ش كرد. بۆچى ئەم مۆغانه بۆنى خوشى بخوور و مورپان پيشكه ش به منداله كه كرد؟

ئايا ده يانزانى عيسا بۆ مردن له دايك بوو؟

په رده ی چل و سییه م مندالیکې بی که موکوری

پاش تهوهی فریشته کهی خودا هات ههردوویکیانی ناگدار کردهوه، یوسف مندالکه که و مریه می هوسه ری بو میسر برد، وهک په نابهر له ولاتی میسر مانهوه ههتا مردنی هیرووسی زوردار.

کاتیک هیرووس مرد، فریشته یه کی یه زدان له میسر هاته خهونی یوسف و گوتی: «هسته، مندالکه که و دایکی ببه و پرو بو خاکی ئیسرائیل، چونکه نهوانه ی بو ژبانی مندالکه که ده گه پان مردن.» (مه تا ۲: ۱۹-۲۰)

بهم پروداوه یه کیکی دیکه له پیشینی پیغه مبه ران سه بارهت بهم مندالکه هاته دی:

«له میسه وه بانگی کوره کهی خووم کرد.» (هوشه ع ۱۱: ۱)

جا یوسف و مریه م عیسیان بو شاری ناسیره برده وه، له وئی له گه ل زرخوشک و زبراکانی دیکه ی گوره بو^{۱۰}.

عیسا له پروی نانخواردن و نوستی و یاریکردن و کارکردن و خویندنه وه وهک مندالانی دیکه بو. به لام له چند شتیکی عیسا له مندالانی دیکه جیاواز بو. مندالیکې خو په رست نه بو. هه میسه گوپراهی له دایک و باوکی ده کرد. هه رگیز دروی نه ده کرد. هه میسه به دلی خودای باوکی ئاسمانی ده کرد.

«نه و پیروژ و بن گله یی و بیگه رده، له گونا هباران جیاکراهه وه.» (عیرائیه کان ۷: ۲۶)

عیسا تا که مندالیک بووه له میژوودا بی که موکوری بو بیته. بی که موکوری مانای نه وه نییه هه رگیز نه خو ش نه بووه، یان له کاتی یاریکردن پیستی نه پرو وشاوه. به لکو سروشتیکی ته وای هه بووه، پیروژ و پاک و بیگه رد بووه. هه روه ها له هیز و داناییدا بی که موکوری بووه، به لام پیش نه وهی عیسا بجیته ناو مندالانی مریه مه وه هه ندیک سروشتی مرو فانه ی وه رگرت، تا کو وهک مرو ف بیت و له ناو مرو فدا بژی.

عیساش له دانایی و بالا گه شه ی ده کرد، جی پی ره زامه ندی خودا و خه لکی بو. (لوقا ۲: ۵۲)

کاتیک عیسا ته مه نی دوازه سال بو له گه ل یوسف و مریه می دایکی چوه ئورشه لیم تا کو له وئی به شداری جه زنی تییه پروون^{۱۱} بکات. له کاتیکدا هاو ریکانی خه ریکی گه پان بوون به ناو شاره که دا، عیسا له په رستگا له گه ل ماموستایانی ئایینی جوله که دا دانیشبوو، گوپی لیده گرتن و پرساری لیده کردن.

هه موو نهوانه ی گوئیانی لئی راگرتبوو، له تیگه یشتن و وه لامه کانی سه رسام بوون. (لوقا ۲: ۴۷)

له سه ر قوربانگای په رستگا به رخ ده سوتینرا، بو پاک بوونه وهی گونا هه کانی خه لک. نه وهی عیسا ده یزانی زاناکان نه یانده زانی.

عیسا هاته سه ر زهوی تا کو بیته کو تا به رخی قوربانی.

سی سال به سهر له دایکبوونی عیسا دا تیپه ری بوو. قه یسه ری ئیمپراتوری روم مردبوو، کوره که ی جتی باوکی گرتبوه وهک ئیمپراتور. هیروؤدی ئانتیپاس فه رمانره وای جه لیل بوو و پیلاتوس حاکمی ناوچه ی به هودیا بوو. پیغه مبه ریکی نوئی له ناوچه ی فه له ستین ده رکه وتبوو، په یامی خودای راده گه یاند.

هه ر له و رپوژانه دا، به حیای له ناوه لکیش له ده شتی به هودیا ده رکه وت و په یامی خودای راده گه یاند، ده یگوت: «توبه بکن، چونکه پاشایه تی ئاسمان نزیک بووه ته وه.»

ئهمه ش نه وه به که له ریگه ی پیغه مبه ر ئیشایاوه ده رباره ی گوتراوه: «که سیک له چوله وانی هاوار ده کات و ده ئیت: «ریگا بو هاتی یه زدان ئاماده بکن، ریچکه کانی بو ری کبخهن.»»

جلوبه رگی به حیا له مووی وشتر بوو، پشتینیکی چه رمیشی له که مبه ری ده به ست، خوارد نیشی کولله و هه نگوینی کتوی بوو. (مه تا ۳: ۴-۱)

له کاتیکدا خه لکی خه ریکی له به رکردنی جلی ئاوریشم و خواردن و خواردنه وه ی به تام بوون، به حیا پیاویکی ساده و ساکار بوو. ئه رکی به جیهینانی بانگه وازی په یامی خودا بوو.

به حیا ده نگیک بوو موژده ی هاتی پاشاکه ی راده گه یاند.

به سه دان سال به ر له ده رکه وتنی به حیا، پیغه مبه ران (مه لخی) و (ئیشایا)، پیشینی هاتی ئهم پیغه مبه ریان پیش ده رکه وتنی مه سیحی پاشا کردبوو.

پیغه مبه رانی په یمانی کون پیشینیان ده رباره ی رزگار که ره که ده کرد و ده یانگوت: له کاتی خویدا، رزگار که ره که دپته سه ر زه وی، به لام به حیای پیغه مبه ر بانگه وازی ده کرد و ده یگوت: «ئه و رپوژه هاتوه. رزگار که ره که لیره یه!»

خه لکی زور ده چوونه ده شتوده ر تاکو گوئیستی وشه کانی به حیا بن. هه موو نه وانه ی توبه یان ده کرد به حیا له رووباری ئوردون له ئاوی هه لده کیشان. به م جوړه خه لکه که باوه ری خویمان بو مه سیح نیشان ده دا که هه موو گونا هه کانیان ده سپرته وه و پو شاکی پیروزیان له به رده کات.

رپوژ له دوا ی رپوژ، هه فته له دوا ی هه فته، به حیا خه لکه که ی ناگادار ده کرده وه له هاتی ئه و رزگار که ره ی ماوه یه کی دووردرپوژه چاوه روانی ده که ن،

«شایانی ئه وه نیم پیلاوه کانی بو هه لبرگم. ئه و له روچی پیروژ و له ئاگرتان هه لده کیشیت.» (مه تا ۳: ۱۱)

رپوژیکیان، رزگار که ره که له ناو قه ره بالغیه که وه ده رکه وت، هاته خواره وه بو ئه و شوینه ی به حیا خه لکی تیدا له ئا هه لده کیشا.

به حیا ده ستی بو عیسا درپوژ کرد و گوتی:

«ئه وه تا به رخی خودا، ئه وه ی گونا هه جیهان لاده بات.» (یوحنا ۱: ۲۹)

بوچی به حیا عیسا ی به به رخی خودا ناو برد؟

ئه گه ر وه لآمی ئهم پرسیا ره بزانی، مانای ئه وه به له مه به ستی سه ره کی هاتی پاشاکه تیکه یشتووی.

کوریکى بى که موکوری

عیسا داوای له یه حیا کرد له ناوی هه لیکیشیت. یه حیا سه ری له م داواکارییه سوپما، چونکه مه سیحی پاشا که له ئاسمانه وه دابه زیوه پیویستی به توبه کردن نییه.

عیساش وه لآمی دایه وه: «ئیتستا ریگا بده، چونکه ئاوا له ئیمه ده وه شینته وه هه تا هه موو راستودروستییه ک ته واو بکه ین.» (مه تا ۳: ۱۵)

یه حیا عیسا ی له ئا وه لیکیشا. به م کاره عیسا ویستی پیشانی بدات سهر به خیزانی مروقه و هاتووه بو پرگار کردنیان.

کاتیک عیسا له ئا وه لیکیشرا، ده سته جی له ئا وه که هه ستایه وه. ئه وه بوو ئاسمانی بو کرایه وه و بینی روچی خودا وه ک کوتریک نیشته وه و هاته سه ری. ده نگیکیش له ئاسمانه وه فهرمووی: «ئه مه کوری خو شه ویستمه، ئه وه ی زور پیی دلشادم.» (مه تا ۳: ۱۶-۱۷)

له یه که م پرۆی به دیهینانی گهردوون، تا ک و ته نهایی خودا له سی تایی «خودا و وشه و روچی پیرۆزدا» ئاشکرا بوو. وه ک چۆن له سه ره تایی دروستبووندا، خودا و روچی خودا و وشه که ی پیکه وه جیهانیان به دیهینا، ئیتستاش هه رسکیان پیکه وه وه ک یه ک که س کار ده که ن بو پرگار کردنی جیهان^{۱۷}.

له سه ره تایی په یدابوون، روچی خودا به سه ر ئا وه کاندای ده هات و ده چوو، هه مان روچ ئیتستا دیته سه ر عیسا له کاتی له ئا وه لیکیشانی. ده بینین کوری خودا (وشه ی خودا که له سه ره تا وه گهردوونی به دیهینا) ئیتستا له ناو رووباره که وه به پی دیته ده ره وه. گویمان له ده نگی باوکه له ئاسمانه وه قسه ده کات.

به دریزایی سی سالی پابردوو، عیسا له قونای ده رنه که وتندا بوو، دوور بوو له چاوی کومه لگه. به لام، باوکه رو حیه که ی له ئاسمان چاودیری هه موو کار و وشه و بیرکردنه وه کانی ده کرد. ئایا بوچوونی خودا له سه ر ژیا نی کوره که ی چی بوو؟

خودا فهرمووی: (ئه وه ی پیی دلشادم).

به دریزایی ژیا نی مروقایه تی، عیسا ته نها مروقتیک بووه که هه موو داواکارییه کانی خودای جیه جی کردوو. خودا له هه موو شتیکی عیسا رازی بووه. هه می شه لیی رازی بووه. عیسا هیچ که موکوری و گونا هیکه نه بووه.

عیسا بووه وینه ی خودا، ئه و شته ی ئاده م تیدا سه رکه وتوو نه بوو. عیسا ته نها وینه ی خودا نه بوو به لکو خودا خو ی بوو.

«له سه رده مانی کۆنه وه خودا زور جار و به ریگای جوراوجور له ریگه ی پیغه مبه رانه وه له گه ل باوبا پیراندا داوه، به لام له م روژانه ی کو تایدای له ریگه ی کوره که یه وه له گه لمان دوا، ئه وه ی ده ستیشانی کردوو وه ک میراتگری هه موو شتیکی و له ریگه ی ئه ویشه وه گهردوونی دروستکردوو. کوره که تیشکی شکوی خودایه و به ته واوی وینه ی کرۆکیه تی، هه لگری هه موو شتیکی به هیزی فه رمایشتی خو ی،...» (عیبرانییه کان ۱: ۳-۱)

بۆیه پاشان عیسا ده لئ:

«من و باوک یه کین.» (یوحنا ۱۰: ۳۰)

عیسا کوره ئه وونه ییه که ی خودایه.

مرؤفی دووهم

شه يتان دلگران بوو نهم مرؤفه بئ گونا و بئ كه موکوپيه له نيو شانshine كه یدا بژی! بؤيه ده ستیکرد به پیلانگيران. چؤن له سهره تادا نادمی تاقیکرده و تووشی گوناھی کرد، ئیستاش هه موو هه وله کانی ده خاته گهر تاکو نهم مرؤفه فریو بدات و گونا هباری بکات.

شه يتان ههر به نادم و نه وه کانیه وه نه وه ستا، ویستی عیسا ش جلّه و گیر بکات. چونکه نه گهر کورپی خودا گونا هبار بیت نه وای چیت ناتوانیت خه لکه که ی له گوناه پرگار بکات.

پاشان عیسا به هؤی رؤحی پیروزه وه بردرایه سه روو بؤ چؤله وانی، تاکو له لایه ن ئیبلیس هه تاقیکریتته وه. دوا ی چل رؤژ و چل شه و به رؤژوو بوون، برسی بوو.

تاقیکه ره وه لپی هاته پیش، پیی گوت: (نه گهر تۆ کورپی خودایت، به م به ردا نه بلئ با بین به نان.) (مه تا ۴: ۱-۳)

عیسا برسی بوو، به لام گوپرایه لی شه يتان نه بوو. عیسا هه رگیز له خواست و فه رمانی خودای باوکی یاخی ناپیت. عیسا هیزه خوداییه که ی بؤ رازیکردنی خواستی مرؤفانه ی به کارنا هینیت. عیسا بؤ پرو به پرو بوونه وه ی شه يتان، به یه کیک له نایه ته کانی ته وراتی موسا وه لامی دایه وه:

«نوسراوه: مرؤف ته نها به نان ناژیت، به لکو به ههر وشه یه ک که له ده می خودا وه دیته ده ره وه.» (مه تا ۴: ۴، دوا و تار ۸: ۳)

شه يتانی خؤبه زلزان هه و لی دا جاریکی دیکه عیسا ی پیروژ فریو بداته وه.

دیسان ئیبلیس بؤ سهر شاخیکی زؤر بلندی برد و هه موو شانshine کانی جیهان و شکؤی نه وانی پیشان دا و پیی گوت، (هه موو نه مانه ت ده ده می نه گهر کړنؤش به بیت و به پرستی.) (مه تا ۴: ۸-۹)

کاتیک نادم گوناھی کرد، مرؤفایه تی مافی حوکمکردنی به سه ر زه ویدا له ده ستدا. شه يتان ده ستی گرت به سه ر جیهاندا. خؤی کرد به پاشای جیهان. پاشای شکؤ ئیستا هاتوه ته سه ر زه و ی تاکو جاریکی دیکه زه و ی له ژیر ده سه لاتی شه يتان ده ره بپینئ. بؤیه عیسا کړنؤش بؤ شتیک نابات که بؤ له ناو بردنی هاتوه.

ئینجا عیسا ش پیی فه رموو: (شه يتان لیم دوور بکه وه، چونکه نوسراوه: «کړنؤش بؤ یه زدانی به روه ردگارت ده به بیت و ته نها نه وه ده پرستیت.») (مه تا ۴: ۱۰)

له کؤتاییدا، شه يتان عیسا به جیهیت چونکه هه رگیز تووشی که سیک نه بووه هیچ ئاره زوویه کی بؤ گونا هکردن نه بیت. عیسا جیاواز بوو له نادم و نه وه کانی.

«مرؤفی یه که م له خؤلی زه و ی بوو، مرؤفی دووهم له ئاسمانه وه یه.» (یه که م کؤرنسؤس ۱۵: ۴۷)

نادم یه که م مرؤفی بئ که موکوپری بوو. عیسا دووهم مرؤفی بئ که موکوپری بوو.

کاتیک نادم له لایه ن شه يتانه وه تاقیکرایه وه، شه يتان بر دییه وه و نادم دؤرا. به لام، کاتیک شه يتان هه و لیدا عیسا تاقیکاته وه و تووشی گوناھی بکات، به دؤرانی شه يتان و سه ر که وتنی عیسا کؤتایی هات.

یه که م مرؤف، مرؤفایه تی به ره و پاشایه تی گونا و مردن برد. مرؤفی دووهم هات تاکو له ناو پاشایه تی گونا و مردن ده ربازمان بکات.

مەسىحى پاشا

پاش ھەولە بى ئەنجامەكەى شەيتان بۆ ئەوھى مەسىح گوناھ بكات، عيسا گەرايەوھ بۆ ناسىرە، ئەو شويئەى كارى دارتاشى تيدا كرد و تىيدا گەورە بوو.

وہك نەرىتى خوۆى رۆژى شەممە چووہ كەنىشت... (لۆقا ۴: ۱۶)

كەنىشت خانەى خوداپەستى جولەكە بوو، ئەو شويئەى پەرستى خوداى تيدا دەكرا و ھەموو رۆژانى شەممەيەك وشەكانى كىتېبى پىرۆزى تيدا دەخوئىرايەوھ. جا لەو رۆژى شەممەيەدا، عيسا بانگەوازيكى تايبەتى بۆ خەلكەكە ھەبوو.

عيسا بۆ خوئىندەوھ پراوہستا.

پەرتووكى ئىشاييا پىغەمبەريان داين و كرديەوھ، ئەو شويئەى دۆزيەوھ كە تىيدا نووسراوہ:

«رۆحى يەزدان بەھىزم دەكات، چونكە دەستىشاني كر دووم بۆ مژدەدان بە ھەژاران، منى ناردووه بۆ چاردانى ئازادى بەدبىلگىراون، ھەروھەا گەراڤانەوھى بينايى بۆ كوئىران، بۆ ئازادكردى ستمەلىكراوان...» (لۆقا ۴: ۱۷-۱۸)

عيسا ئەو بەشەى كىتېبى پىرۆزى خوئىندەوھ كە پىئشېنى ھاتنى مەسىحى پاشا بۆ سەر زەوى دەكات تاكو بە جىھانى نىشان بدات پەروەردگار كىيە و چۆن گوناھباران رزگار دەكات لە ژىر دەستى شەيتان و گوناھ و مردن.

ئىنجا نووسراوہ پىرۆزەكەى پىنچايەوھ، داىوھە خزمەتكارەكە و دانىشت. ھەموو ئەوانەى لە كەنىشت بوون چاويان تىپرى بوو. دەستى كرد بە قسەكردن و گوئى: «ئەمپرۆ ئەم نووسراوہ پىرۆزەى گوئتان لىبوو ھاتە دى.» (لۆقا ۴: ۲۰-۲۱)

ئايا كاردانەوھى دراوسى و نزيكەكانى عيسا چۆن بوو، كاتىك بانگەشەى ئەوھى كرد ئەو مەسىحە و لە ئاسمانەوھ ھاتووه، ھەمان ئەو كەسەيە پىغەمبەران پىئشېنى ھاتيان كر دووھ؟

ھەموو ئەوانەى لە كەنىشتەكە بوون، كاتىك ئەمەيان بىست لىتى توورە بوون. دەريانكردە دەرەوھى شار، بردىيانە سەر لىتواری ئەو چىايەى شارەكەيانى لەسەر بنىاد نرابوو، تاكو فرىبىدەنە خوارەوھ. بەلام ئەو بە ناوياندا تىپەرى و رۆيشت. (لۆقا ۴: ۲۸-۳۰)

بە پىنچەوانەى ئادەم كە گوناھكەى مردن و نەھامەتى بۆ نەوھەكانى ھىئا، عيساى مەسىح دەسەلاتى ھەبوو. مەسىحى پاشا دەست نىشان كراوى خودايە^{۱۸} و خودا پارىزگارى تەواوى لىن دەكات. ھىچ كەس ناتوايىت دەستى لىبىدات ئەگەر خواستى خوداى لەسەر نەبىت.

بەلام، عيسا كار لە دلەكانيان دەكات.

زائىبون بەسەر پۇچە پيسەكان و نەخۇشىدا

لە پەرتووكى پىخەمبەرانى پىش خۆيدا، يەككە لە ناوھەكانى مەسىح برىتبيە لە «دەستى يەزدان» ياخود «بازووى يەزدان» (ئىشايە ۵۳: ۱). مەسىح بە كارە پەرجووهكانى دەريخست ئەو دەستى خودايە لەسەر زەوى. عيسا تەنھا بە دەستليدان و بە وشە نەخۇشەكانى چاكەكردەوھ و مردووانى زىندوو دەكردەوھ. ئەوھبوو خەلككى زۆر ھاتنە لاي، ئىفليج و گۆج و كويز و لال و زۆرى ديكەشيان لەگەل بوو، لەبەر پىندا دايانان، ئەويش چاكىكردنەوھ. (مەتا ۱۵: ۳۰)

وشەى پىخەمبەران ھاتنەدى.

«كويز دەبينت، شەل دەروات، گەرگول پاك دەبىتەوھ، كەر دەبىستت، مردوو ھەلدەستتەوھ و ھەزار مزگىنى پىدەدرىت.» (مەتا ۱۱: ۵، ئىشايە ۳۵: ۴-۶، ۶۱: ۱)

ھىچ نەخۇشەك نەبوو كە عيسا نەتوانت چاكى بكاتەوھ.

پياويكى گول ھاتە لاي عيسا و لىي پارايەوھ، چۆكى دادا و پىي گوت: «ئەگەر بتەويت، دەتوانت پاكىم بكەيتەوھ.» عيسا دلئى پىي سووتا و دەستى بۆ درىژكرد و دەستى لىدا و پىي فەرموو: «دەمەويت. پاك بەرەوھ!» دەستبەجى گولبەكە لىبووھ و پاك بووھ. (مەرقۆس ۱: ۴۰-۴۲)

كاتى پۇژئاووبون، ھەموو نەخۇشەكانيان ھىنايە لاي عيسا، بە نەخۇشى جۇراوجۆرەوھ، ئەويش دەستى لەسەر ھەريەكەيان دانا و چاكىكردنەوھ. پۇچى پىسى لە زۆريان دەركرد، پۇچەكان ھاواريان دەكرد: «تۆ كورى خوداي!» ئەويش لىي رادەخوپىن و نەيدەھىشت بدوئىن، چونكە دەيانزانى مەسىحەكەيە. (لوقا ۴: ۴۰-۴۱)

عيسا نەيدەويست پۇچە پيسەكان شايتى بۆ بدەن. ئەم فرىشتە بەدكارانە ھىز و دەسەلاتى مەسىحيان بەچاوى خۇيان بىنى كاتىك تەنھا بە وشە زەوى و ئاسمانى ھىنايە بوون. ئەم پۇچە پيسانە تووشى راجلەكان دەبوون كاتىك ئەو پۇژەيان وھبىر ھاتەوھ كە خودا لە پاشايەتبيەكەي دەريكردن. ئىستاش دەبىنن وھك مرقۇئىك لەسەر زەوى دەژى! دەيانزانى ھىز و دەسەلاتى گەرەكەيان بەرەو پەمان دەچن. پاشاى شكۆمەندى دەسەلاتەكەيانى داگىركردوھ.

مەسىح بۆ ھەر جىگەيەك دەچوو، دەسەلاتى شەيتان لەو شوئىنەدا لاواز دەبوو. ھەر جىگەيەك مەسىحى لىبووايە نەفرەت و گوناھ لەو شوئىنە ھەلدەھات.

لەگەل كەردنى ھەموو ئەو كارە پەرجووانەدا، مەسىح پەيامىكى بۆ خەلكەكە ھەبوو:

«كاتەكە ھاتووتە دى و پاشايەتى خودا نزيك بووتەوھ. تۆبە بكەن، باوهر بەم مزگىنبە ھىنن.»

(مەرقۆس ۱: ۱۵)

زالبوون به سهر ره شەبا و شه پۆلی ده ریا

عیسای مه سیح دوازده پیای وهك قوتابی خوئی ده ستنیشان کرد تاكو به رده وام گه شتی له گه ل بکه ن و لیه وه فی ربن. ههروه ها زوریکیش له شوینکه وتووانی ژن بوون. ئەم ژنانه یارمه تی مه سیح و قوتابییه کانیا ن ده دا له دایینکردنی خواردن و پاره.

بۆ هه موو ئەوانه ی باوه ریا ن پێ هینا، بانگه وازه که ی عیسا پروون بوو:

«دوام بکه وه» (لوقا ۵: ۲۷)

به لام، ئەم بانگه وازه قورس و گران بوو:

«ئوه ی باوك یان دایکی له من خو شتر بوو ییت، شایانی من نییه. ئه وه ی کوپ یان کچی له من

خو شتر بوو ییت، شایانی من نییه.» (مه تا ۱۰: ۳۷)

عیسا کاتی زوری له نزیك ده ریا ی جه لیل به سه رده برد، چونکه به شیک له قوتابییه کانی ماسیگر بوون. خه لکی له دوور و نزیکه وه بۆ بیستنی بانگه وازه که ی ده هاتن.

دیسان عیسا له که ناری ده ریا چه ی جه لیل ده ستی کرد به فی رکردنی خه لک، خه لکیکی تی جگار زور

لیتی کو بووه وه، تاكو وای لی هات چوو ه ناو به له میکی ناو ناوه که دانیشیت، هه موو خه لکه که ش له

نزیك ناوه که له سه ر وشکانی بوون. (مه رقۆس ۴: ۱)

پاش یه ك رۆژ له فی رکردنی خه لکه که، عیسا به قوتابییه کانی گوت، «با بروین بۆ به شی ئه وه به ری ده ریا که.» ئەو کاته ئەو له به له می کدا بوو. قه ره بالغیه که یان به جی هیشت.

ئینجا ره شه بایه کی توند هه لیکرد، شه پۆله کان به توندی له به له مه که یان ده دا، که خه ریک بوو پریت له ناو.

عیسا له دواوه سه ری خستوو ه سه ر سه رینیک و خه وتبوو. هه لیانساند و پتیا ن گوت: «مامۆستا، به لاته وه گرنگ نییه ئەگه ر له ناو بچین؟»

ئه ویش هه ستا و له ره شه با که ی راخوری و به ده ریا چه که ی فه رموو: «بیده نگ به! هیمن به!» ره شه با که وه ستا و بووه هیمنییه کی ته واو.

ئینجا پتیی فه رموون: «بۆچی ئه وه نده ده ترسن؟ هیشتا باوه رتا ن نییه؟»

ئه وانیش تۆقین و به یه کترییا ن ده گوت: «ئهمه کییه؟ ته نانه ت با و ده ریا ش گو یرایه لی ده بن!»

(مه رقۆس ۴: ۳۷-۴۱)

ئهم پیاوه کییه؟ هه زار سا ل به ر له م رووداوه، داودی پیغه مبه ر وه لامی ئەم پرسیا ره ی دا بووه:

وهك سه رخۆش سه رسم ده دن و به ئەملا و ئەولادا ده که ون، نازانن چی ده که ن. ئینجا له ته نگانه یاندا هاواریا ن بۆ یه زدان کرد، ئه ویش له ناخۆشییه کانیا ن ده ربا زی کردن. ره شه با ی هی دی

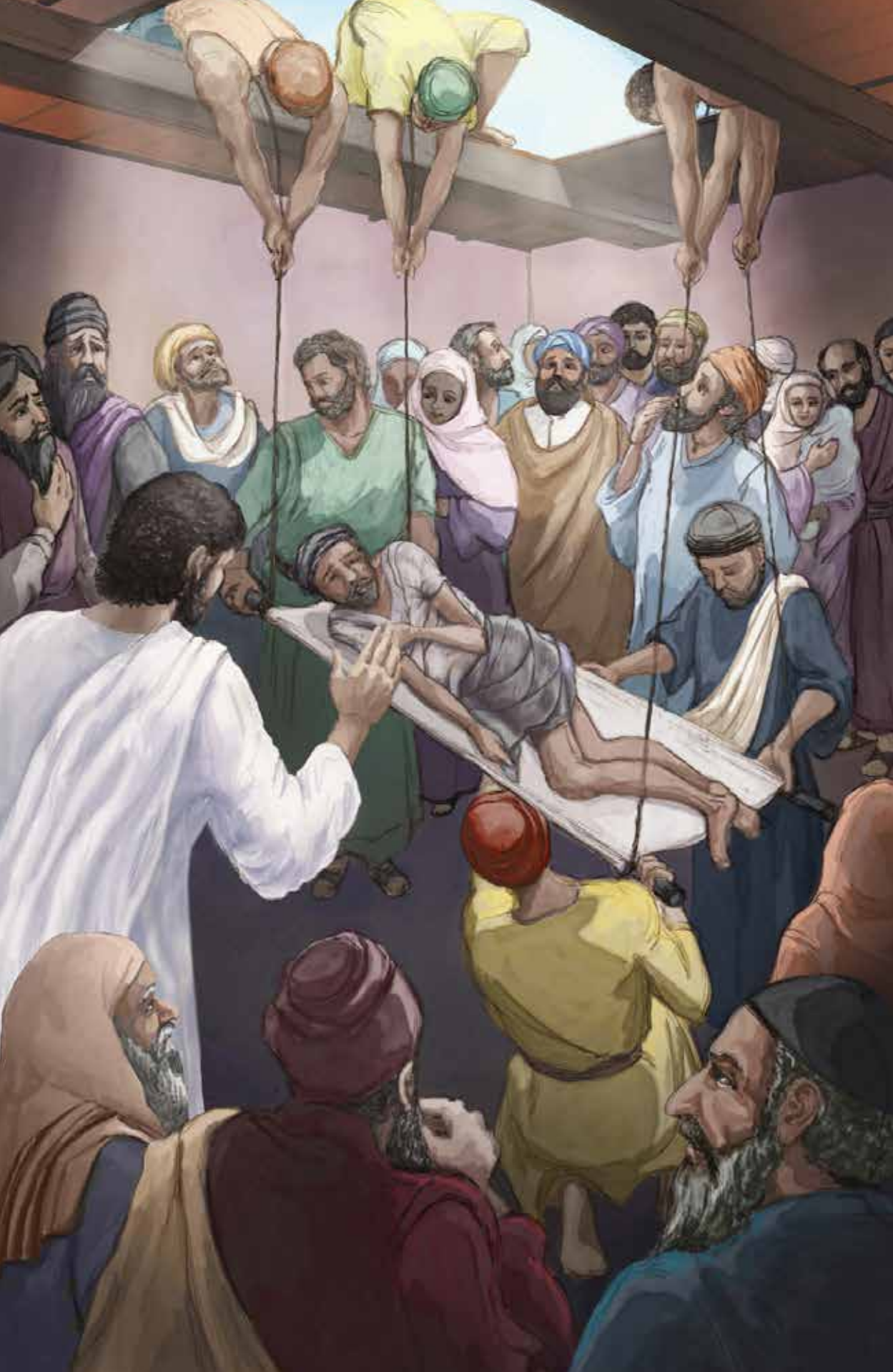
کرده وه بۆ نارامی، شه پۆله کانی بیده نگ کرد. (زه بووره کان ۱۰۷: ۲۷-۲۹)

له توانای کیدا یه ته نها به وشه ره شه با و شه پۆلی ده ریا هیمن بکاته وه؟

وه لام: هه مان ئەو ده نگه ی که دروستی کردوون.

زائىبون بەسەر گوناھدا

رۆژىك چوار كەس پياۋىكى ئىفلىجيان لەناو بەتانييە كدا بۆ ئەو مائە ھىنا كە مەسىحى لى بوو.

پياۋەكان ھەوليان دا بەناو قەرەبالغىيە كەدا بچنە ژوررەو ھە تاكو مەسىح بىينن، بەلام نەيانتوانى. سەرەنجام چوونە سەربانى ژوررەكە و كوئىكيان تىكرد و لەويۆە پياۋەكەيان بۆ ناو ئەو ژوررە شۆر كەردەو ھە عىساي لى بوو.

كاتىك عىسا باۋەرى ئەوانى بىنى، بە ئىفلىجەكەى فەرموو: «كورم، گوناھەكانت بەخشان.»

(مەرقۆس ۵: ۲)

عىسا دەيزانى پىداۋىستى سەرەكى پياۋە ئىفلىجەكە چاكبوونەو ھى چاقەكانى نىيە، بەلكو لىخۆشبوونى گوناھەكانىيەتى.

ھەندىك مامۇستايانى تەورات لەوئى دانىشتبوون، لە دلى خۆياندا بىريان دەكردەو: «بۆچى ئەمە بەم شىۋەيە دەدوئىت؟ كفر دەكات! بىجگە لە خودا كى دەتوانىت گوناھ بەخشىت؟»

دەستبەجى عىسا لە ناخى خۆيدا زانى لە دلى خۆياندا بەو جۆرە بىر دەكەنەو، پىي فەرموون: «بۆچى لە دلتاندا بىر لەم شتانە دەكەنەو؟ كاميان ئاسانترە، بە ئىفلىجەكە بلىي: «گوناھەكانت بەخشان،» يان بلىي: «ھەستە، نوئىنەكەت ھەلگەرە و برۆ؟» بەلام تاكو بزائن، كورى مروئ لەسەر زەوى دەسەلاتى ھەيە گوناھ بەخشىت...»

ئىنجا بە ئىفلىجەكەى فەرموو: «پىت دەلئىم: ھەستە، نوئىنەكەت ھەلگەرە و برۆرەو مائەو.»

ئەويش يەكسەر ھەستا و نوئىنەكەى ھەلگرت و لەبەرچاۋى ھەموويان چوۋە دەرەو. بە شىۋەيەك ھەموو سەرسام بوون و ستايشى خودايان كرد، گوتيان: «ھەرگىز شتى وامان نەبىنيو!» (مەرقۆس ۱۲-۶: ۲)

پياۋانى ئايىنى جولەكە لە دىندارى و خۆبەزلزائىياندا چاۋەكانيان كۆر بىوو. لە دلى خۆياندا گوتيان: مەسىح كفر دەكات! كفر بە خودا دەكات، چونكە دەلئىت لە گوناھ خۆش دەپىت، تەنھا خودا دەتوانىت لە گوناھ خۆش بىپىت!

ئەو بىركردنەو ھەيەيان راستبوو، تەنھا خودا دەتوانىت لە گوناھ خۆشپىت، بەلام بىركردنەو ھەيەكانيان دەربارەى كەسايەتى مەسىح ھەلە بوو.

بە برواي تو مەسىح كىيە؟ ماناي ناۋى «مەسىح» تە لەبىرە؟ واتە يەزدان پرگار دەكات.

لە يەككىك لە ناۋچەكانى فەلەستىن كە مەسىح خەلكى فېر دەكرد، خەلكەكەى گەيشتنە ئەم ئەنجامە:

«چونكە خۆمان بىستمان و دەزانىن كە ئەم پياۋە بەراستى پرگار كەرى جىھانە!» (يۆحنا ۴: ۴۲)

زالبوون به سهر مردن

مه سیح دهسه لاتی به سهر هموو به دیه پناوه کانداهه بوو. به لام به خه لکه که ی نه دهه گوت، «مپه رستن! من خودام! من خودام!» ئه و کارانه ی ئه نجامی دهه دا کردنیان ته نها له دهسه لاتی خودا بوو، ده یویست خه لکه که خو یان بگه نه ئه و ئه نجامه.

له سهر بنه مای ئه م دوو چپر وکه ی خواره وه، به پروای تو عیسا کینه؟

عیسا بو شاریک چوو ناوی ناین بوو، قوتابییه کانی و خه لکیکی زوری له گه ل چوون. کاتیک له ده روازه ی شاره که نریک بووه وه، ترمیکی بینی به سهر شانی خه لکه وه، ئه ویش کوره تاقانه ی پیوه ژنیک بوو، خه لکیکی زوری له گه ل بوو. کاتیک مه سیح ژنه که ی بینی، دل ی پی سووتا و پی فهرموو: «مه گرین.» ئینجا هاته پشه وه و دهستی له داره مه یته که دا، هه لگرانی راوه ستان. فهرمووی: «ئهی کوری گه نج، پیت ده ئیم، هه سته!» مردووه که راستبووه وه و دهستی کرد به قسه کردن، عیسا ش دایه وه دهست دایکی. هه موو ترسیان لی نیشته، ستایشی خودایان کرد، گوتیان: «له ناوماندا پیغه مبه ریکی مه زن ده رکه وتووه، خوداش گه له که ی خو ی به سهر کرده وه!»

(لوقا ۷: ۱۱-۱۶)

پروژیک دیکه، عیسا سهردانی دوو خوشکی خه فته تباری کرد به ناوی مریه م و مارسا، چوار پروژ پیش سهردانه که ی مه سیح (له عازری بریان مردبوو.

ئینجا مه رسا به عیسا گوت: «گه وره م، ئه گه ر لی ره بوو ی تابه، براهه م نه ده مرد.»

عیسا پی فهرموو: «منم زیندو و بوونه وه و ژیان. ئه وه ی باوه رم پی به نیت، ئه گه ر بشمریت زیندو و ده بیته وه. هه روه ها هه رکه سینک که زیندو وه و باوه رم پی به نیت، هه رگیز نامریت. باوه ر به مه ده که یته؟»

پی گوت: «به لی گه وره م. باوه رم هی ناوه که تو مه سیحه که یته، کوری خودای، ئه وه ی بو جیهان دیت.»

دیسان عیسا له ناخوه خه م دایگرته و هاته لای گو ره که که ئه شکه وتیک بوو ده مه که ی به ردیکی پیوه نرابوو. عیسا فهرمووی: «به رده که لاده ن.»

مه رسای خوشکی مردووه که پی گوت: «گه وره م، بونی کردووه، چونکه چوار پروژه.»

عیسا پی فهرموو: «ئهی پیم نه گوتی ئه گه ر باوه ر بکه یته شکوی خودا ده بینیت؟»

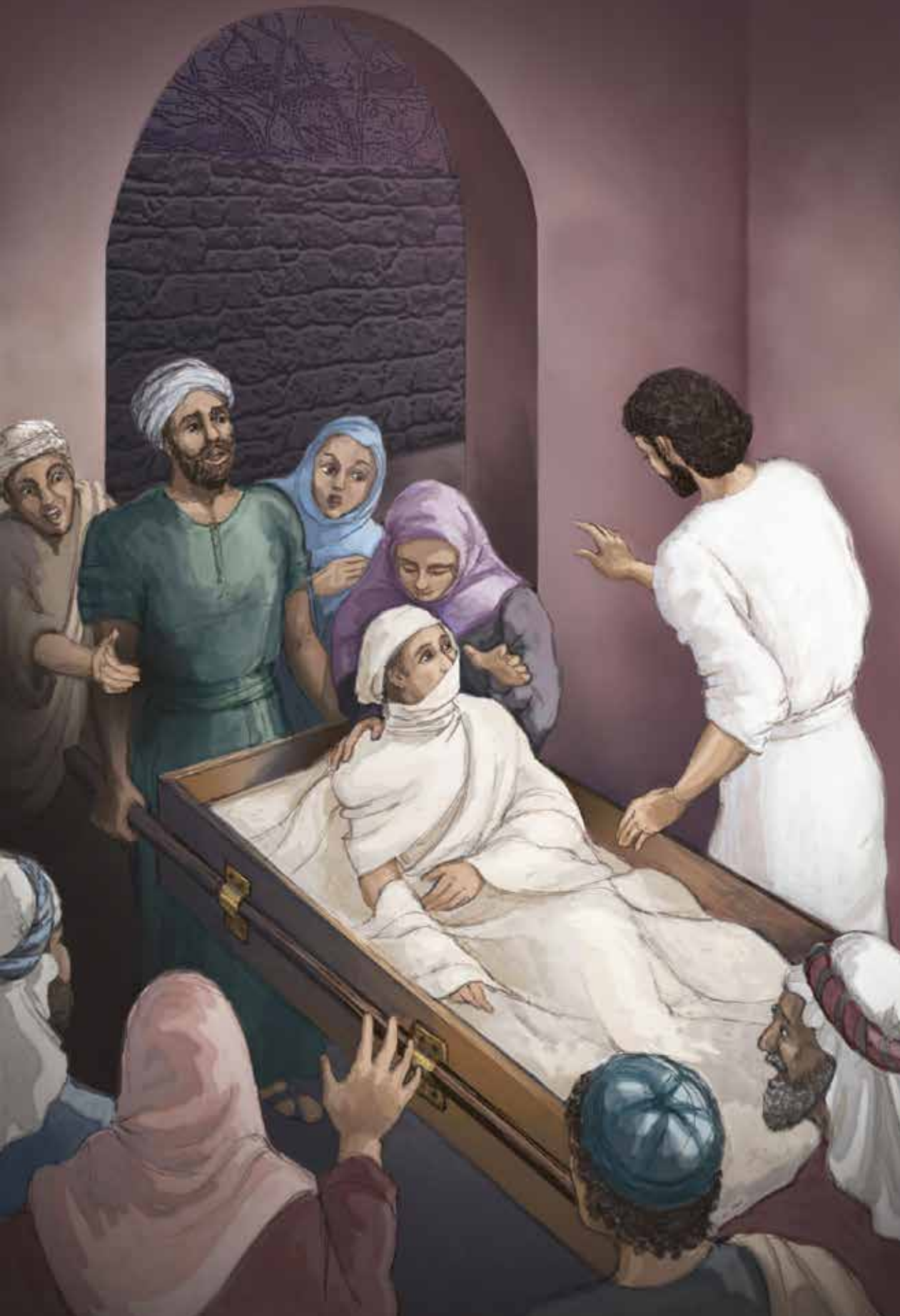
که ئه مه ی گوت به ده نگیکی به رز هاواری کرد: «له عازر وه ره ده ره وه!» ئه وسا مردووه که هاته ده ره وه، دهست و قاچی به کفن به سترابوو، پرووشی به ده سمائیک پیچرابوو.

عیسا پی فهرموو: «بیکه نه وه، به یلن با پروا.» (یوحنا ۱۱: ۲۱، ۲۵-۲۷، ۳۸-۴۱، ۴۳-۴۴)

مه سیحی په روه ردگار ته نها مرو فیکه له میژوودا که بتوانی بل ی،

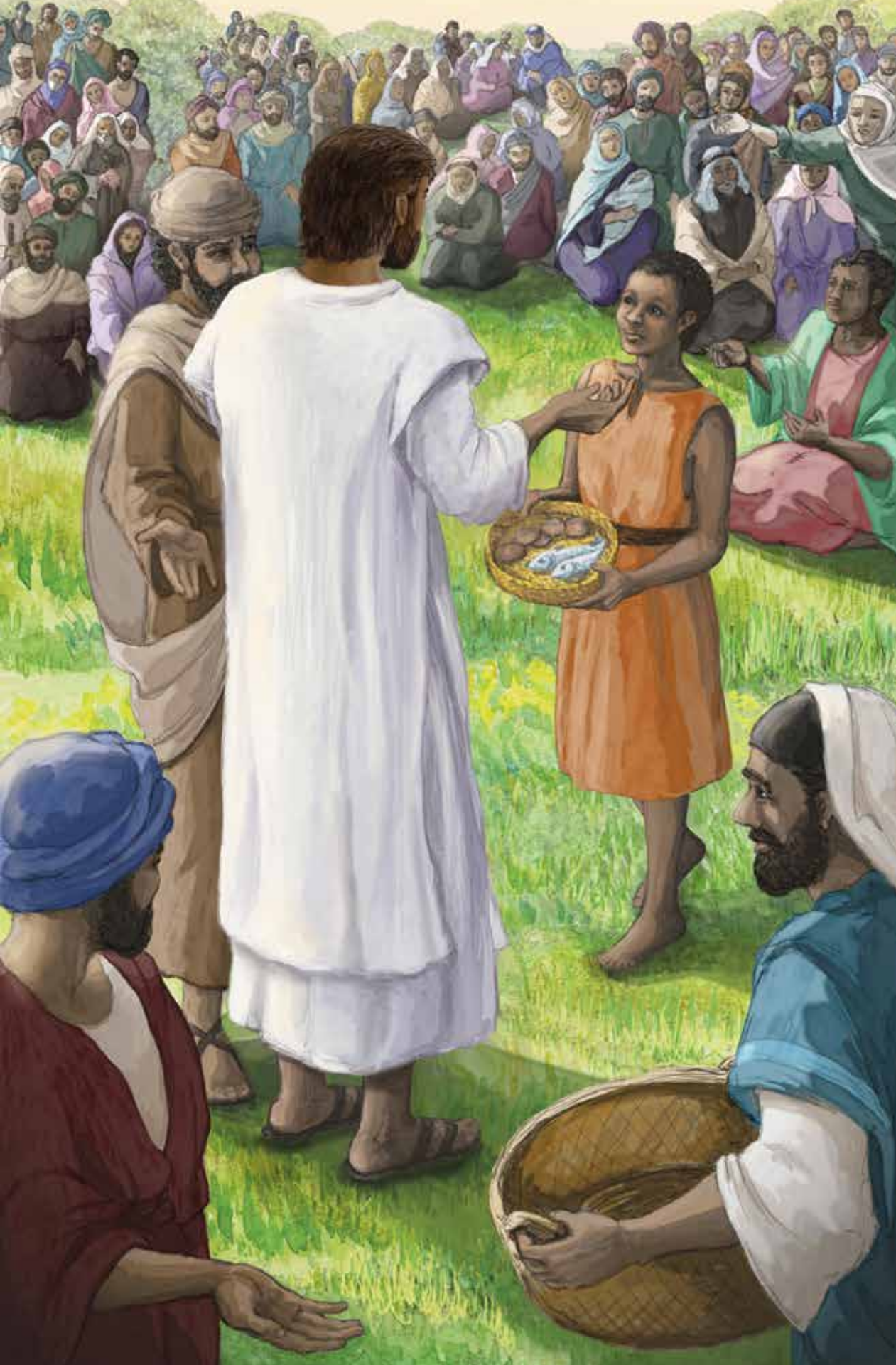
«منم زیندو و بوونه وه و ژیان.»

کاره کانی سه لماندیان که وشه کانی راستن.

دابىنگەر

بەردەوام خەلکاتىكى زۆر لە دەورى مەسىح بوون، ھەندىك جار بۆ ماوھى چەندىن پوژ لە دەورى دەمانەوھ. زۆر جار خەلکەكە بەدووى دەكەوتن بۆ ئەو شوئىنە چۆلەوانیانەى لەگەل قوتابىيەكانى تىيدا كاتى بەسەردەبرد. ھەندىك جار خەلکەكە برسىيان دەبوو.

نيوھرۆيەكيان لەسەر گەردۆلكەيەكى پوژھەلاتى دەرياي جەليل، نزيكەى پىنج ھەزار كەس لە دەورى مەسىح كۆببونوھە. ئىنجا عيسا بە فليپۆسى گوت كە يەكئىك بوو لە قوتابىيەكانى:

«لەكوئى نان بکړين و ئەمانە نان بدەين؟» ئەمەى گوت بۆ ئەوھى تاقي بکاتوھە، چونكە خوئى دەيزانى دەبىت چى بکات.

فيلیپۆس وەلامى دایەوھ: «بايى دوو سەد دیناریش نان بەشيان ناکات، ئەگەر ھەریەكەيان كەمئىكى بەرکەوئت.»

یەكئىك لە قوتابىيەكانى كە ئەندراوسى براى شيمۆن پەترۆس بوو پىي گوت: «كوپئىك لىرەيە پىنج نانى جو و دوو ماسى پىيە. بەلام ئەوندە چىيە بۆ ئەم ھەمووھ؟»

عيسا فەرمووى: «خەلکەكە دابنىشئىن.» ئەو شوئىنە گىايەكى زۆرى لىبوو، جا پياوھەكان كە پىنج ھەزار دەبوون دانىشتن.

عيساش نانەكانى وەرگرت و سوپاسى خودای كرد، بەسەر دانىشتووان دابەشى كرد، بۆ ماسىيەكانىش ئاواى كرد، ئەوھەندەى ويستيان. كاتىك تىربوون، بە قوتابىيەكانى فەرموو: «ئەو پەلکەنانەى ماوھتەوھ كۆى بکەنەوھ تاكو ھىچ بەفیرۆ نەروات.»

ئەوانىش كۆيان كەردەوھ و دوازدە سەبەتەيان پركرد لەو پەلکەنانەى ئەو پىنج نانە جوئەى لە نانخۆران مابووھە. (یۆحەنا ۶: ۱-۱۳)

بۆ پوژى دواتر خەلکەكە بەدواى عيسادا دەگەران تاكو بیدۆزنەوھ و بىكەنە پاشای خوئان، تاكو رزگاریان بکات لە دەستى ئىمپراتۆرى رۆم و خواردنى زياتريان بۆ دابىن بکات. بەلام عيسا پىي فەرموون:

«بۆ خوړاكئىك ئىش مەكەن كە لەناودەچىت، بەلكو بۆ خوړاكئىك كە بۆ ژيانى ھەتاھەتابى دەمىنئەتوھ، ئەوھى كورى مرؤف^{۱۹} دەتانداتئ، چونكە ئەمە خودای باوك مۆرى لىداوھ...»

منم نانى ژيان. ئەوھى بىتە لام ھەرگىز برسى نابىت، ئەوھش باوھرم پى بهئىت ھەرگىز تىنووى نابىت. (یۆحەنا ۶: ۲۷، ۳۵)

خوړاك تەنھا بۆ ماوھەك پىداويستى جەستەت دابىن دەكات، بەلام پەروەردگار دەتوانىت ژيانى ھەتاھەتابى راستەقىنە بە مرؤفەكان بەخشى.

تەنھا مەسىح دەتوانى بلى،

«منم نانى ژيان.»

پەردەى پەنجا و سېيەم

فېرکەر

عیسا وهك مامۆستا ئایینییهكان نهبوو تهنها بلن، «ئەمە بکهن و ئەمە مهکهن! شوین ئەم شهریعهته بکهون! ئەمه ریگا راستهکهیه!»

تهنها عیسا دهتوانن بلن،

«منم ریگا و راستی و ژیان.» (یوحنا ۱۴: ۶)

عیسا لهگهڵ پیغهمبەرائیش جیاوازی ههیه، چونکه ئەوان قوربانیان بو لیخۆشبوونی گوناهاهکانیان دهکرد و پیشینی هاتنی مهسیحیان دهکرد. عیسا فەرمووی:

«وا بیر نهکه نهوه من هاتووم تهورات یان نووسراوی پیغهمبەران بسرپهوه، نه هاتووم بو سړینهوه یان، به لکو هاتووم بو تهواوکردنیان.» (مهتا ۵: ۱۷)

عیسا زۆر جار قوتابیهکانی فیردهکرد و دهیفرموو، ئەوانه ی سەر به پاشایهتی خودان ده بیت ژیان و کرداریان رهنگدانهوه ی کهسایهتی و شکۆی پاشاکه یان بیت.

«بیستووتانه گوتراوه: ﴿نزیکه کهت خۆشبویت﴾، «رقت له دوژمنت بیتهوه.» به لام من پیتان ده ئیم: دوژمنه کانتان خۆشبو، نویتز بکهن بو ئەوانه ی ده تانچه وسیننهوه.» «کاتیک نویتز ده کهن وهك دوو پرووان مه بن، ئەوان ههز ده کهن به پیوه... نویتز بکهن، تاكو بو خه لک دیار بن... به لام تو کاتیک نویتز ده کهیت، پرۆ ژووهر کهت و ده رگا له سەر خۆت داخه، نویتز بکه بو باوکی نه بیناوت. باوکیشت ئەو کاره ده بینیت که به نهینى ئەنجام دراوه، پاداشت ده دادهوه.

«به لام ئیوه بهم شیوهیه نویتز بکهن و بلین: «ئهی باوکمان له ئاسمان، با ناوت پیروز بیت، با پاشایهتییه کهت بی، با خواستت له سەر زهوی په پیره و بکریت وهك له ئاسمان. نانی رۆژانه مان ئەمپۆش بدهری...»

«خه م مه خۆن بلین «چی بخۆین؟» یان «چی بخۆینهوه؟» یان «چی پپۆشین؟» چونکه بیباوه پان هه ول بو هه موو ئەمانه ده دن، باوکی ئاسمانیشتان ده زانیت پیوستیتان به هه موو ئەوانه هه یه. به لکو یه کهم جار داوای پاشایهتییه که ی خودا و راستدروستییه که ی بکهن، هه موو ئەمانه تان بو زیاد ده بیت.» «ئاگاداری پیغهمبەرائی درۆزن بن که له پیستی مه ردا بو لاتان دین، به لام له ناوه وه گورگی درندهن.» «هه رکه سیک گویی له م وتانه م بیت و په پیره و بکات، وهك پیاویکی دانا وایه که خانووه که ی له سەر به رد دروستکرد بیت. باران باری و لافاو هه ستا و ره شه با هه لیکرد و له و خانووه ی دا، به لام نه پرووخوا، چونکه له سەر به رد دروستکرا بوو.

هه رکه سیکیش گویی له م وتانه م بیت و په پیره و بکات، وهك پیاویکی گیل وایه خانووه که ی له سەر لم دروستکرد بیت. باران باری و لافاو هه ستا و ره شه با هه لیکرد و له و خانووه ی دا و پرووخوا، پرووخواه که شی گه وه بوو.»

(مهتا ۵: ۴۳-۴۴، ۶: ۶-۷، ۶: ۹-۱۱، ۶: ۳۱-۳۳، ۷: ۲۴-۲۷)

کەس وهك ئەو مامۆستایه قسه ی نه کرووه که له ئاسمانه وه هاتووه.

كاهىن و مامۇستايانى جوله كه دلگران بوون له وهى خەلكه كه گوڤيان له مەسىح دەگرت. دەيانويست خەلكه كه گوڤ له ئەوان بگرن له برى گوڤگرتن له مەسىح!

پوڤڤيكان كاهينه كانى جوله كه پاسه وانانى پەرسنگايان نارد تاكو مەسىح دەستگير بكن، بەلام پاسه وانەكان بە دەستى بەتال گەرانەوه. كاهينه كان پرسياريان لىكردن: «بوچى دەستگيرتان نە كرد؟»
خزمەتكارەكان ولەمپان داپەوه: «هەرگيز كەس وەك ئەمە قسەى نە كردوو!» (يۇحنا ۷: ۴۶)

تەنانت پىغەمبەرانىش وەك مەسىح نەداون. پىغەمبەران وەك مۆم رووناكايان بە جيهانى تاريك بەخشيوه، بەلام مەسىح خۆرى راستودروستىيە، (مەلاخى ۴: ۲). كى پىويستى بە مۆمە كاتىك خۆر له هەلپەتداپە؟

عيسا دەفەرموڤت،

«منم رووناكى جيهان. ئەوهى دوام بكهوڤت هەرگيز بە تاريكىدا ناروات، بەلكو رووناكى ژيانى دەبىت.»
(يۇحنا ۸: ۱۲)

مەسىح ئەو وشەيه بوو كه له سەرەتاي دروستبوونى گەردووندا فەرمووى: (با رووناكى بىت). مەسىح تاكه سەرچاوهى رووناكى راستەقىنەيه بو گيان و روڤ.

كاتى ئەوه نزيكبووه كه عيسا كارەكەى تەواو بكات، بوپە سى له قوتابىيەكانى، پەترۆس و ياقوب و يۇحناى برده سەر چپايەكى بەرز.

لەپيشيان شپوهى گوڤا، رووى وەك روڤ دەدرەوشاپهوه و جله كانى وەك رووناكى سپى هەلگەران. لەناكاو موسا و ئەلياسيان بو دەرکەوت و لەگەل عيسادا كەوتنە گفتوگو... هەورىكى روڤشن بالى بەسەرياندا كيشا و دەنگىك له هەوره كەوه فەرمووى:

«ئەمە كورپى خۆشەويستە، ئەوهى پىي دلشادم. گوڤى لى بگرن!»

كاتىك قوتابىيەكان گوڤيان لىبوو، بەدەمدا كەوتن، زۆر ترسان. بەلام عيسا هات، دەستى لىدان و فەرمووى: «هەستن، مەترسن!» ئىنجا چاويان هەلپرى و له عيسا زياتر كەسيان نەبىنى.

(مەتا ۱۷: ۲-۳، ۵-۸)

ئەوهى ئەو روڤه روويدا قوتابىيەكان بە چاوى خويان بينيان و هەرگيز لەبىريان نەچۆوه. پاشان، پەترۆس نووسى: «شايەتەتال پايەبەرزىيەتى ئەو بووين!» (دووم نامەى پەترۆس ۱: ۱۶)، هەروهە يۇحنا ئەمەى نووسى: «شكۆى ئەومان بينى، وەك شكۆى تاقانەيهك له باوكەوه، پر له نىعمەت و راستى.»
(يۇحنا ۱: ۱۴)

بەلام، دەبووايه شكۆمەندى كورەكه لەناو جەستەى مروڤانەيدا بە شاراوهى پىننەتەوه.

كاتى ئەوه هاتبوو پاشاكە ئەركەكەى لەسەر زهوى تەواو بكات.

پەردەى پەنجا و پېنجهەم ئەركەكەى

عیسای پەروەردگار بۆ ماوەى سى سأل له ناوچهكانى فەلەستین «دەگەرا و چاكەى دەکرد و هەموو ئەوانەى ئییلیس دەستی بەسەریاندا گرتبوو چاكەى دەکردنەوه.» (کردارى تیردراوان ۱۰: ۳۸). خەلكانى هەزار و سادە و ساكار خۆشیان دەویست، بەلام پیاوانى ئایینی جولەكە له ئۆرشەلیم خەریكى پیلاندانان بوون بۆ كوشتنى- مەسیح ئاگادارى پیلانەكەیان بوو.

كه رۆژانى بەرزکردنەوهى نزیكبوووه، پینداگرى كرد لەسەر رۆیشتنى بۆ ئۆرشەلیم. (لوقا ۹: ۵۱)

ئەگەر بزانی كۆمەلەى پیاوی بەدكار له شارىكى دوورەوه خەرىكى پیلاندانان بۆ گرتن و ئازاردان و كوشتنت، ئایا روو لهو شارە دەكەى؟

بەلام مەسیح بەرەو شارەكە چوو.

لهو كاتەوه عیسا دەستی بە روونکردنەوه كرد بۆ قوتابییەكانى كه دەبیت بچیتە ئۆرشەلیم، لهوئى دەستی پیران و كاهینانى بالا و مامۆستایانى تەورات زۆر ئازار بچیتیت و بكوژیت و له رۆژى سێهەم هەستیتیتەوه. (مەتا ۱۶: ۲۱)

عیسا ئەو پاشا زەمینییە نەبوو كه قوتابییەكانى چاوهروانى بوون. قوتابییەكان لهو باوەرەدا نەبوون خودا رێگە بدات تاكه هەلبژێردراوهكەى ئازار بكیشی و لهخاچ بدری. بۆیه پەترۆس بە عیساى گوت:

«خودا نەكات گەورەم! هەرگیز ئەمەت بەسەرنەبەت!»

عیسا ئاوپى دایهوه و بە پەترۆسى فەرموو: «لەبەرچاوم لاچۆ، ئەى شەیتان! تۆ كۆسپى لەبەردەمم، چونكه بىر له شتە خوداییەكان ناكەیتەوه، بەلكو شتى مرۆفانە.» (مەتا ۲۲: ۲۳-۲۴)

قوتابییەكان پيشبينیان دەکرد مەسیحى پاشا ئیمپراتۆریەتى داگیركەرى پۆم لەناو بەریت و حكومەتییكى نوئى له ئۆرشەلیم داھەزىرئى. تەنانەت له كاتىكدا گەشتیان دەکرد، قوتابییەكان لەنیو خۆیاندا مشتومپى ئەوھیان بوو كئى لهو حكومەتەدا بەرزترین پلە وەردەگریت. بۆیه مەسیح بە قوتابییەكانى گوت،

«ئەوهى دەیهوئیت لەنیوتاندا پایەى بەرز بىت، با ببیتە خزمەتكارتان... هەرۆهك كوپى مرۆف كه نەھاتووە تاكو خزمەت بكريت، بەلكو خزمەت بكات و ژيانى خۆى بەخت بكات.» (مەتا ۲۰: ۲۶، ۲۸)

مەسیح ھات بۆ سەر زەوى بۆ زالبوون بەسەر شەیتان و حكومراڤانىكردن له دلى مرۆفەكاندا: نەك بۆ داگیركردن و زالبوون بەسەر پاشایەتییه زەمینی و سیاسییەكاندا. بۆیه عیسا دەفەرموئى:

«پاشایەتى خودا له نیتوتاندايە.» (لوقا ۱۷: ۲۱)

بەلام پيش ئەوهى پاشا ئاسمانییەكە حوكمراڤانى له دلى مرۆفەكاندا بكات (پاشان له تەواوى جیھان)، دەبیت یەكەم جار باجى گوناھى جیھان بدات و زالبوون بەسەر مردندا جیپەجى بكات.

ئەمە بوو ئەركى عیسا لەسەر زەوى.

پەردەى پەنجا و شەشەم پاشاكە دەچیتە ناو ئۆرشەلیم

هەموو شتیك بە گوڤرەى پلانەكە بەرپۆه دەچوو. كاتیک عیسا لە ئۆرشەلیم نزیكبوو، لەپیش خۆی دوو لە قوتابییهكانی بە ئەرکیك نارد.

«برۆنە ئەو گوندەى بەرامبەرتان، كە دەچنە ناوی، دەبینن جاشكێك بەستراوہتەوہ هەتا ئیستا كەس سواری نەبوو، بیکەنەوہ و بیپینن. ئەگەر یەكێك پرسیاری لێكردن: «بۆچی دەیکەنەوہ؟» لە وەلامدا بلین: «گەورەمان پتویستی پیتەتی.»»

دوو قوتابییهكە چوون و چی پت گوتبوون بینیان. كاتیک جاشكەكەیان دەكردهوہ. خاوەنەكانی لێیان پرسین: «بۆچی جاشكەكە دەكەنەوہ؟»

گوتیان: «گەورەمان پتویستی پیتەتی.» ئینجا بۆ عیسایان هینا و كەواكانیان خستە سەر جاشكەكە و عیسایان سواری كرد.

كاتیک بەرپۆه بوو، خەلك كەواكانیان لەسەر رینگا رادەخست. لە لێژابییهكەى كێوی زەیتوون نزیك بووہوہ، هەموو كۆمەلى قوتابییهكان دەستیان پێكرد بە شادی و بە دەنگى بەرز ستایشی خودا بكەن، بۆ هەموو ئەو پەرجووانەى بینیان، دەیانگوت: «بیرۆزە ئەو پاشایەى بە ناوی یەزدانەوہ دیت!» «ئاشتی لە ئاسمان و شكۆ بۆ خودا لە بەرزایی!»

هەندیک فەریسی^۲ نپو خەلكەكە، بە عیسایان گوت: «مامۆستا، قوتابییهكانت سەرزەنشت بكە.»
وہلامی داہوہ: «پیتان دەلیم: ئەگەر ئەوانە بێدەنگ بن، بەردەكان ھاوار دەكەن.» (لوقا ۱۹: ۳۰-۴۰)

ئەم پاشایە زۆر جیاوازه!

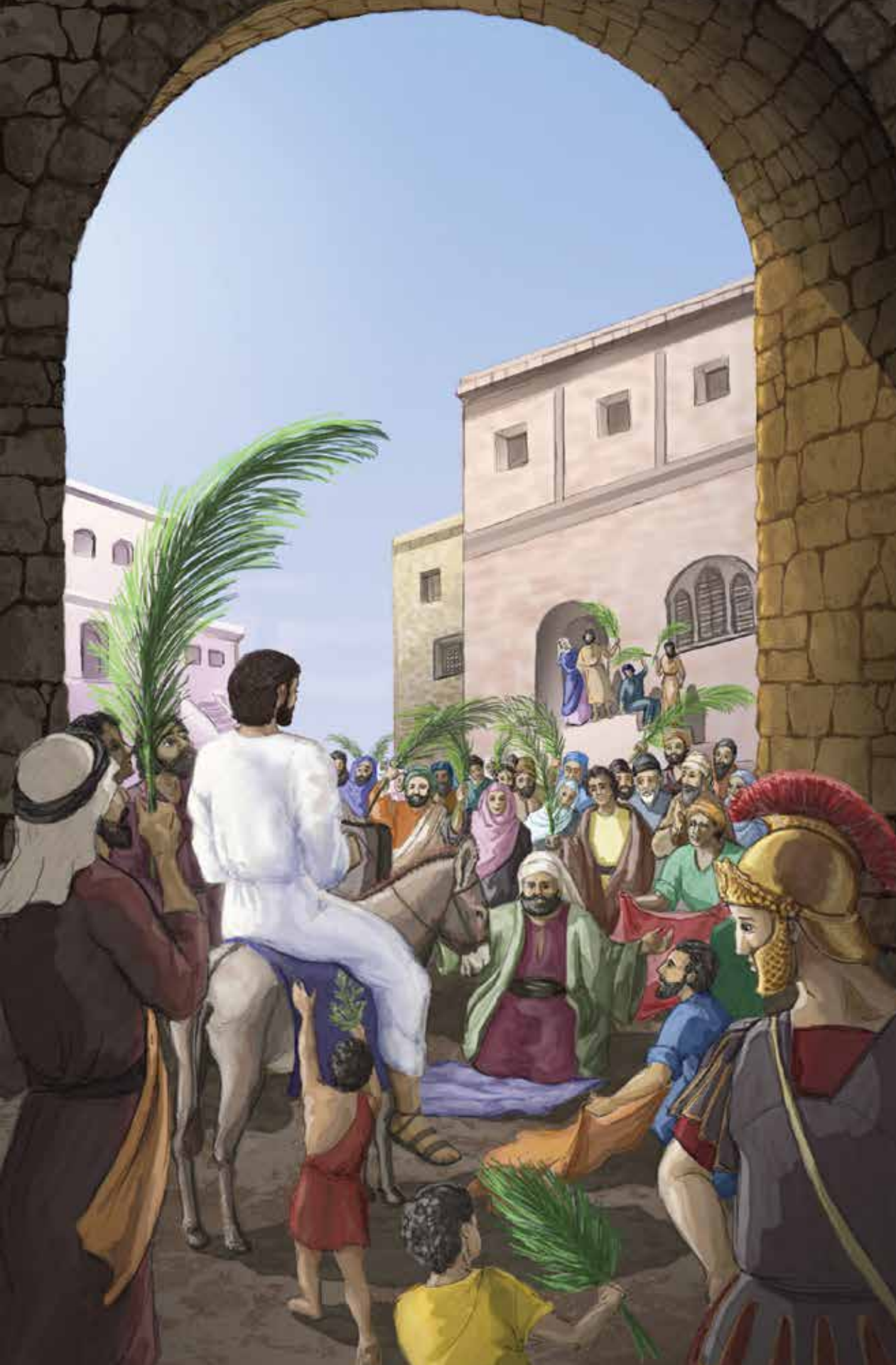
مەسیحی پاشا بە دەنگی زوورنا و حیلەى ئەسپ و سوپایەكى زۆرەوہ نەچووہ ناو ئۆرشەلیم.

بە سواری جاشكێك چووہ ناو ئۆرشەلیم، بەوہش پێشینی زەكەریای پێغمبەر ہاتەدى كە پینج سەد سال بەر لەو پووداوہ لە پەرتووكەكەیدا نووسی بووی:

ئەى شارى سییۆن، زۆر دلخۆش بە! ئەى شارى ئۆرشەلیم، ھاواری خۆشى بكە! ئەوہتا پاشاكەت دیتە لات، دادپەرورە و پرگارکەرە، بێفیزە و سواری ماكەریك و جاشى ماكەریك بووہ. (زەكەریا ۹: ۹)

بۆچی مەسیحی پاشا بە سواری ئەسپێكى جەنگى بەهێزەوہ نەچووہ ناو ئۆرشەلیم؟ چونكە، نەهاتبوو بۆ پرگارکردنى خەلكەكە لەژێر دەستی ئیمپراتۆریەتى رۆم.

مەسیح بۆ پرگارکردنى خەلكەكە لە گوناھەكانیان ھاتبوو.

له ماوهی ټو چوند روژ هده، عیسا خه لکانی ناو ټو په رستگایه ی فیر ده کرد، که تیتیدا کاتیک مندال بوو هه موو پیاوانی ټایینی ټو شوینه ی به پرسیره قووله کانی سه رسام کرد. پيشه وایانی ټایینی ناو ټم په رستگایه ټیستا هه لوپستیکی جیاوازیان هه یه:

«نامانه ویت ټمه پاشایه تیمان بکات.» (لوقا ۱۹: ۱۴)

له بهر ټوه ده ستیان به پرسیر کرد له عیسا، به هیوا ی هاندانی خه لکه که له دژی.

چاودیری عیسیان کرد و سیخوریان نارد که خوین به راستودروست دهرده خست، تاکو به قسه ی خوی تووشی بکن و بیده نه ده ست حوکم و ده سه لاتی فرمانپه وا. پرسیریان لیکرد: «ماموستا، ده زانین له قسه کردن و فیرکرتندا راستی، لایه نگری که سیش ناکه یت، به لکو ریگای خودا به راستی فیر ده که یت. بو ټیمه دروسته سه رانه بدهینه قه یسه ر یان نا؟» (لوقا ۲۰: ۲۰-۲۲)

ټایا وه لامي مه سیح چی بیت؟ ټه گهر بلې، ”به لې، باج بدن به ټیمپراتور“ ټه وا جوله که کان عیسا به ناپاک به رامبهر نه ته وه ی جوله که له قه لم دده ن. له لایه کی دیکه وه ټه گهر بلې، ”باج به ټیمپراتور مه دهن.“ ټه وا حاکمی روم ټمه ده بیستیت و مه سیح به تاوانی ناپاکی ده ستگیر ده کات.

به فیله که یانی زانی و پتی فهرموون: «دیناریکم نیشان بدن. ټم وینه و نووسینه هی کتیه؟» گوتیان: «هی قه یسه ره.»

ټه ویش پتی فهرموون: «هی قه یسه ر بده نه قه یسه ر، هی خوداش بده نه خودا.»

نه یان توانی له به رده م خه لکدا به قسه که ی تووشی بکن، سه رسامیش بوون له وه لامه که ی و بیده نگ بوون. (لوقا ۲۰: ۲۳-۲۶)

دیسانه وه پيشه وایانی ټایینی جوله که هه ولیان دده مه سیح بخه نه داوه وه، به لام هه موو جار به داناییه کی ته واوه وه وه لامي پرسیره کانی ده دانه وه.

له و روژ هه وه ټیر نه یانویرا هچی دیکه ی لی بیرسن. (مه تا ۲۲: ۴۶)

بو شهرمه زارکردنی عیسا، پیاوانی ټایینی ده ستیان به پیلاندانان له گه ل سه روک کاهینی جوله که کرد تاکو مه سیح ده ستگیر بکن و له خاچی بدن. چ شهرمه زارییه که! کاری ټم کاهینانه پيشکه شکردنی قوربانییه له قوربانگای په رستگا، نه یانده زانی ټه و پیاوه ی پیلانی کوشتنی داده ریژن ټه و تا که که سه یه که له ټیو ټه و قوربانییه دده و ټیناکراوه.

پلانه نه ټینییه که ی خودا خه ریکه به دی دیت.

پهردی په نجا و هه شته م پاشاکه ده سگير ده کريت

ټیوارهی پیش پوژی جه ژنی تپه ربوون^{۱۶} بوو، نهو پوژهی که جوله که کان قوربانیان تپدا ده کرد و تپدا به هه زاران به رخیان سهرده بری بو قوربانی.

هه رچهنده عیسا ده یزانی لهو پوژهدا نهویش له خاچ ده دریت، ټیوارهی نهو پوژهی له گه ل قوتابییه کان به سهر برد و نانی ټیوارهی له گه ل خواردن. له کاتی نانخواردنه که دا، نانیکی هه لگرت، پیروزی کرد و له تیکرد ئینجا دای به قوتابییه کان تا بیخون. ههروهها جامیکی هه لگرت و دای به هه ریه که له قوتابییه کانی تا لپی بخونه وه. عیسا به قوتابییه کانی فهرموو، له تکردنی نهو نانه هیمایه بو جه سته ی ههروهها جامه که هیمایه بو پوژانی خوینی بو هینانه دی په یمانه نوییه که و لیخوشبوونی گونا.

له نیوهی شهودا، قوتابییه کانی برد بو شوینیک که ناوده برا به باخچه ی گه تسیمانی. عیسا ده یزانی مه ترسیه که له وی چاوه پروانی ده کات، بویه ده ستیکرد به نویژکردن.

پاشا چند کاتژمیریک، پیشه وایانی ئایینی جوله که به کومه لیک پیاوی شمشیر به ده سته وه هاتن. عیسا به خه لکه که ی فهرموو:

«وه که بو گرتنی یاخیووئیک به کوه که و شمشیره وه هاتوون مگرن؟ پوژانه له هه وشه کانی په رستگا دانیشتبوم خه ریکی فیکردن بووم، نه تانگرتم. به لام نه مانه هه مووی روویدا بو هاتنه دی نووسراوه پیروژه کانی پیغهمبه ران.»

ئینجا هه موو قوتابییه کان به جتیان هیشت و رایانکرد. (مه تا ۲۶: ۵۵-۵۶)

عیسا ریگهی دا به پیاوه کان قوالبه سته بکه ن و بیبه ن بو مالی سهروک کاهینی جوله که که له وی هه موو پیشه وایانی ئایینی جوله که کوپوونه وه. هه ر له وی که سانیکی زور به درو شایه تییان له دژی عیسا دا.

سهروک کاهینیش له ناوه راست پراوه ستا و له عیسا ی پرسی: «هیچ وه لام ناده یته وه؟ نه وانه شایه تی چی له دژت ده دهن؟» به لام عیسا بیده نگ مایه وه و هیچ وه لامی نه دایه وه. دیسان سهروک کاهین لپی پرسی و پی گوت: «نایا تو مه سیحه که ی، کوری خودای پیروژ؟»

عیسا فهرمووی: «من نهوم. له داها تووش ده بینن کوری مروف له ده سته راستی توانادار داده نیشیت و له گه ل هه وری ناسماندا دیته وه.»

سهروک کاهین جله کانی خو دی دادری و گوتی: «ئیت چ پیوستیمان به شایه ت هه یه؟ خو گویتان له کفره که بوو، راتان چیه؟»

هه موو بریاریان دا که شایانی مردنه.

هه ندیک که وتنه تف لیکردنی، دم و چاوین داپوشی و لییان ده دا، پییان ده گوت: «نه گه ر پیغهمبه ریت، بزانه کی بوو لئیدایت؟» پسه وانه کانیش گرتیان و دایانه به ر زله.

(مه رقوس ۱۴: ۵۶، ۶۰-۶۵)

دادگای جوله که کان سزای له خاچدانی به سهر عیسا دا سه پاند، به لام ده سله لاتی جیه جیکردنیان نه بوو، چونکه ته نها دادگای روم ده سله لاتی جیه جیکردنی سزای له خاچدانی هه بوو.

په‌رده‌ی په‌نجا و نو‌یه‌م پاشا سزای مردنی به‌سهردا ده‌سه‌پیت

به‌یانی زوو بوو، کاتیک پیشه‌وایانی ئایینی جوله‌که و کۆمه‌لیکی زۆر له خه‌لک عیسیان له مالی سهرۆک کاهینه‌وه به‌رهو کۆشکی پیلاتۆسی حاکمی پۆم برد.

پیشه‌وایانی ئایینی جوله‌که داویان له پیلاتۆس کرد سزای مردن به‌سهر عیسادا به‌سه‌پیتن.

ده‌ستیان به‌سکالا لی‌کردنی کرد، ده‌یانگوت: «بینیمان ئەمه‌گه‌له‌که‌مان چه‌واشه‌ده‌کات، هه‌روه‌ها هانی خه‌لکه‌که‌ده‌دات که‌سه‌رانه‌به‌قه‌یسه‌ر نه‌ده‌ن و خۆی به‌مه‌سیحی پاشا ناوده‌بات.»

پیلاتۆس لێی پرسی: «تۆ پاشای جوله‌که‌ی؟» وه‌لامی دایه‌وه: «تۆ خۆت وا ده‌ئیت.» پیلاتۆسیش به‌کاهینانی بالا و خه‌لکه‌که‌ی گوت: «هیچ تاواتیک له‌م پیاوه‌ نابینم.» (لوقا ۲۳: ۲، ۴)

وه‌لامیان دایه‌وه: «ئه‌گه‌ر خراپه‌کار نه‌بووایه، نه‌مانده‌دا به‌ده‌سته‌وه.»...

له‌به‌ر ئه‌وه‌ پیلاتۆس چوو له‌ ناو کۆشکه‌که‌، بانگی عیسی کرد و پیتی گوت: «تۆ پاشای جوله‌که‌ی؟... چیت کردوو؟»

عیسا وه‌لامی دایه‌وه: «پاشایه‌تی من له‌م جیهانه‌ نییه. ئەگه‌ر پاشایه‌تی من له‌م جیهانه‌ بووایه، خزمه‌تکارانم ده‌جنگان تا‌کو نه‌دری‌مه‌ ده‌ست رابه‌رانی جوله‌که‌. به‌لام پاشایه‌تی من لی‌ره‌ نییه.» ئینجا پیلاتۆس پیتی گوت: «که‌واته‌ تۆ پاشای؟»

عیسا وه‌لامی دایه‌وه: «تۆ ده‌ئیتی که‌ من پاشام. بۆ ئەمه‌ له‌دایک بووم و بۆ ئەمه‌ش هاتووومه‌ته‌ جیهان، تا‌کو شایه‌تی بۆ راستی بده‌م. هه‌رکه‌سیک له‌ راستییه‌وه‌ بیت گوێ له‌ ده‌نگم ده‌گریت.»

پیلاتۆس پیتی گوت: «راستی چیه‌؟»

که‌ ئەمه‌ی گوت دیسان چوو ده‌ره‌وه‌ بۆ لای جوله‌که‌کان و پیتی گوتن: «هیچ خراپه‌یه‌کی تیدا نابینم.» (یوحنا ۱۸: ۳۰، ۳۳، ۳۵-۳۸)

به‌لام خه‌لکه‌که‌ به‌رده‌وام هاواریان ده‌کرد:

«له‌ خاچی بده‌! له‌ خاچی بده‌!»

بۆ جاری سێهه‌م پیتی گوتن: «بۆ؟ ئەمه‌ چه‌ خراپه‌یه‌کی کردوو؟ تاوانیکی تیدا نابینم که‌ سزایه‌که‌ی مردن بیت. له‌به‌ر ئه‌وه‌ ته‌مبیتی ده‌که‌م و ئازادی ده‌که‌م.»

به‌لام ئه‌وان پینداگریان کرد و به‌ ده‌نگی به‌رز داویان ده‌کرد له‌ خاچ بدریت، جا به‌مه‌ قسه‌که‌یان سه‌رکه‌وت. (لوقا ۲۳: ۲۱-۲۳)

پیلاتۆس ده‌یزانی عیسا بیتاوانه‌، به‌لام له‌ ترسی پیاوانی ئایینی جوله‌که‌ و شوینکه‌وتوانیان سزای مردنی به‌سهر مه‌سیحدا سه‌پاند.

پەردەى شەستەم پاشا تاجى لەسەر دەنریت

بەپىي ياساى رۆم، پىلاتۆس قورستىن سزاي بەسەر عىسادا سەپاند: ئەشكەنجەدانىكى زۆر و لە دواى ئەو شەخس لەخاچدان. ئەشكەنجەدانى ئەو سەردەمە برىتى بوو لە لىدان بە قامچىيەك كە تەلى دىركاوى لەسەر بوو.

حەوت سەد سالى بەر لەم رۆوداوه خودا لەسەر زارى ئىشايى پىغەمبەرەوه فەرموويەتى:

«پىشتم پراگرت بۆ ئەو ھى لىيى بەدن، رۆومە تىشم بۆ ئەو ھى رىشم پىرنەوھ. رۆوى خۆم دانەپۆشى لە گالتە پىكرىن و تى لىكرىن.» (ئىشاي ۵۰: ۶)

كەتپى پىرۆز بەم شىوھىە باس لە رۆوداوى دواى ئەشكەنجەدانى عىسامان بۆ دەكات:

سەربازەكانى فەرمانرەوا عىسايان بۆ كۆشكى فەرمانرەوا برد و تەواوى سەربازەكان لە دەورى كۆبوونەوھ. رۆوتيان كەردەوھ و كەوايەكى سوورىان داين. ھەروھە تاجىكى دىركيان ھۆنىيەوھ و لە سەريان كەرد، قامىشكىيان داھە دەستى راستى، لەبەردەمى چۆكيان دادا و گالتەيان پى كەرد و دەيانگوت: «سلاو ئەى پاشاى جولەكە!» تىيان لىكرى، قامىشەكەيان برد و بە سەرياندا كىشا. (مەتا ۲۷: ۲۷-۳۰)

سەربازەكان نەزان بوون لە ماناى ئەو تاجە دىركىنەى لەسەرى عىسايان نابوو. دىرك بەشك بۆو لەو نەفرەتەى كە بەھۆى گوناھى ئادەمەوھ ھاتبووھ سەرزەوى. پاشاى شكۆمەندى و پىرۆزى ھاتبوو تاكو نەفرەتى گوناھ لەسەرمان لايات.

دواى ئەو ھى گالتەيان پىكرى، كەواكەيان لەبەر داكەند و كراسەكەى خۆيان لەبەر كەردەوھ، بردىيان تاوھكو لە خاچى بەدن. (مەتا ۲۷: ۳۱)

لەو رۆژەدا، دوو تاوانبارى دىكە لەگەل عىسادا بۆ لەخاچدان بران. بەپىي نەرىتى ئەو كاتە دەبووايە تاوانبار ھەتا شوئىنى لەخاچدان خاچەكەى خۆى بە كۆل ھەلېگر تبايە.

لە نىوھى رىگە، سەربازانى رۆم زۆريان لە پىاويكى خەلكى باكورى ئەفرىقىا كەرد تاكو خاچەكەى عىسا ھەلېگرىت بۆ شوئىنى لەخاچدان. ئىنجا بەردەوام بوون لە رۆيشتن بەناو شەقامە قەرەبالغەكانى دەروھى دىوارى ئۆرشەلىم، سەركەوتن بەسەر گرديكدا كە ناودەبرىت بە گولگۆسا، لە بەشى باكورى چىاي مۆرىا، ئەو چىايەى نىكەى ۱۹۰۰ سالى بەر لەم رۆوداوه، ئىبراھىمى پىغەمبەر گوتبووى، «خودا بۆ خۆى بەرخىك بۆ قوربانى سووتاندنەكە داين دەكات، كورم.» (پەيداىون ۲۲: ۸)

كاتى ئەوھ ھاتبوو كە ئەو بەرخە ھەرى.

پەردەى شەست و يەكەم

پاشاكە لە خاچ دەدریٲ

لەخاچدان خراپترین شیوازی كوشتنە كە هەتا ئیستا مرۆف پەپرەوی كرديٲ. بۆ زیاتر ریسواكردنی كەسەكە، سەربازانی پۆم بەر لە داكوٲانی بزمارةكان لە دەست و قاچی كەسەكە جەلكانی بەری قوربانیه كەیان دادەكەند.

كاتیك كەیشتنە ئەو شوٲنەى بە كاسەسەر ناودەبردرا، لەوٲی لەگەل ٲاوانبارەكان لە خاچیان دا، یەكێك لەلای ٲاستی و ئەوەى دیکەش لەلای چەپی. عیسا ش فرمووی: «باوكە، لێیان خۆشە، چونكە نازانن چی دەكەن.»

ئینجا بە تیروپشك كراسەكەیان دابەش كرد. خەلكەكە ٲاوەستا بوون سەریان دەكرد، ٲابەرەكان گالٲەیان ٲی دەكرد و دەیانگوت: «خەلكی دیکەى ٲزگار كرد، ئەگەر ئەمە مەسیحی خودایە، هەلٲژێردراوى خودایە، با خۆی ٲزگار بكات!» (لوقا ٢٣: ٣٣-٣٥)

ئەگەر عیسا خۆی ٲزگار بكردابایە ئەوجا نەیدەتوانی ئیمە ٲزگار بكات. خەلكەكە نەیاندهزانی بە لەخاچدانى عیسا ئەم ٲیشبىنییهى ٲیڤه مەبەر داود دٲتەدى:

«دەست و ٲیٲیان كون كر دووم. ئەمانە تەماشام دەكەن و سەرنجیان لەسەرمە. جلوبەرگەكەم لەنیو خۆیان بەش دەكەن، تیروپشك لەسەر كراسەكەم دەكەن. هەموو ئەوانەى دەمبىنن گالٲەم ٲی دەكەن، تەوانجم لٲ دەگرن و بە بزەووە سەر بادەدەن و دەلٲین: «با یەزدان ٲزگاری بكات. با فریای بكەوٲت، ئەگەر یەزدان ٲی دٲخۆشە؟» (زەبورەكان ٢٢: ١٦-١٨، ٧-٨)

ٲلانی یەزدان بۆ ٲزگاری مرۆفەكان بە هەموو وردەكاریه كانهووە هاتەدى.

لەسەر هەمان ئەو چیاىەى^{١١} ئیبراهیمى ٲیڤه مەبەر فرمووی: «خودا بۆ خۆی بەرخٲك داىن دەكات.» (ٲەیدابوون ٢٢: ٨، ١٤)، یەزدان بەرخى خۆی كرده قوربانى - عیساى مەسیح.

ئایا لە بىر تە چۆن بەرانه بٲتاوانەكە خرایە سەر قوربانگا و كرایە قوربانى وەك كەفارهت لەبرى گوناھەى كۆرەكەى ئیبراهیم؟ ئیستا ش كۆرى بٲتاوانى خودا دەكرٲتە قوربانى لەسەر خاچ وەك كەفارهت بۆ لٲخۆشبوونى گوناھى هەموو نەووەكانى ئادەم. یەزدان كۆرەكەى ئیبراهیمى ٲاراست، بەلام «ئەوەى دەستی بە كۆرەكەى خۆیەووە نەگرت، بەلكو لە ٲیٲاوى هەموومان ٲیشكەشى كرد.» (ٲۆما ٨: ٣٢).

لەبەر ئەوەى خودا ئەوەندە جیهانى خۆشویست، تەنانەت كۆرە تاقانەكەى بەختكرد، تاكو هەر كەسێك باوهرى ٲی بهٲنٲت لەناو نەچٲت، بەلكو ژبانى هەتاھەتایى هەبٲت. (یۆحنا ٣: ١٦)

دەزانن بە شتى لەناوچوو وەك زٲر و زیو نەكراونەتەووە، لەو ژبانە ٲووچەى لە باوباٲیرانەووە بۆتان مابوووە، بەلكو بە خوٲنٲى گرانەھا، خوٲنى مەسیح، وەك لە بەرخٲكى بٲی لەكە و كەموكۆرى. (یەكەم نامەى ٲەترۆس ١: ١٨-١٩)

بزانه، تۆ ئەوەندە بەرخى لەلای خودا.

پهردەى شەست و دووم

پاشای رزگارکەر

بۆ بەجێهێنانی پلانهکەى خودا، مەسیح هەموو کەموکۆپى و گوناھەکانى ئێمەى خستە سەر شانى خۆى. لەبرى ئێمە نەفرەتى لێکرا. ئەو سزایەى ئێمە شایەنى بووین ئەو لە ئەستۆى خۆى گرت.

ئەو رۆژەى ئادەم فەرمانى خودای شکاند، یەزدان پرایگەیاندا رۆژێک دیت مەسیح سەرى مارەکە پان دەکاتەوه. یەزدان بە شەیتانى گوت،

«نەوهى ئەو سەرت پان دەکاتەوه و تۆش پاژنەى پێى دەکویت.» (پەیدابوون ۳: ۱۵)

ئەو پێشبینییەى دەربارەى شەیتان گوترابوو، چون پاژنەى پێى مەسیحى رزگارکەر دەکوێ، ئاماژە بوو بۆ ئەو هەموو شەرمەزارى و ئازارەى بەرخى خودا لەسەر خاچ چێژتى، کاتێک «ئەو لەبەر یاخیبوونەکاھان بریندار بوو» (ئیشایا ۵۳: ۵).

ئەوانەى عیسایان لەخاچ دا هیچیان لەبارەى پلانه نەهێننەکەى خوداوە نەدەزانى.

هیچ کام لە دەسەلتادارانى ئەم دنیاى تێنەگەیشن، چونکە ئەگەر تێگەشتنایە، مەسیحى خاوەن شکۆیان لەخاچ نەدەدا.

پەيامى خاچ بۆ لەناوچووان گێلايەتییە، بەلام بۆ ئێمەى رزگاربووان هێزى خودایە.

(یەكەم كۆرنسۆس ۲: ۸، ۱: ۱۸)

عیسا لەگەڵ دوو تاوانباردا لەخاچدارا، خاچەکەى مەسیح لەناوەراستدا بوو.

یەكێک لە تاوانبارە هەناسراوەکان، کفرى لە دژی دەکرد و دەیگوت: «ئایا تۆ مەسیح نیت؟ دەى خۆت و ئێمەش رزگار بکە.»

بەلام ئەوى دیکە وەلامى داىهوه و سەرزەنشتى کرد: «لەخودا ناترسى، کە تۆش هەمان سزات بەسەردا دراوه؟ سزای ئێمە دادپەروەرانهیە، لەجیاتى کردارەکاھان وەریدەگرین، بەلام ئەمە هیچ هەلەى نەکردوو.» ئینجا گوتى: «عیسا منت لەیاد بێت کاتێک وەك پاشا دێیتە ناو شانشینەکەتەوه.»

پێى فەرموو: «راستیت پێ دەلێم: ئەمڕۆ لەگەڵ من لەبەهەشتدا دەبیت.» (لوقا ۲۳: ۳۹-۴۳)

تاوانبارى یەكەم تەنھا رزگاربوونى لەئازارى جەستەى دەویست. باوەرى بەوه نەبوو کە پێویستى بە رزگارکەریکە لەبرى ئەو مەرىت.

تاوانبارى دووهمیش شوینکەوتەى عیسا نەبوو. بەلام لەکاتێکدا رۆوبەرۆوى مردن دەبوووه دلى گۆرا. دەویست پەرورەدگار لەپاشایەتى شەیتان رزگارى بکات. خوازیاروو بێتە هاوالاتى پاشایەتییەکەى خودا، ئەگەر خواستى پاشای لەسەر بێت. وەلامەکەى عیسا گومانی تاوانبارەکەى رەواندەوه:

«ئەمڕۆ لەگەڵ من لەبەهەشتدا دەبیت.» (لوقا ۲۳: ۴۳)

ئێوارەى ئەو رۆژە هەردوو تاوانبارەکە مردن. یەكێکیان چوو دۆزەخ. ئەوهى دیکەیان چوو بەهەشت. هۆى ئەم جیاوازییە چى بوو؟

یەكێکیان باوەر و متمانەى بەپاشای رزگارکەر هەبوو. ئەوهى دیکەیان بەپێچەوانەوه.

نيوهرۆ داھات. عيسا ماوھى سى كاتژمىرى لەسەر خاچ بەسەبرد. ھەورېكى رەش سەرتاپاي ناوچەكەى داگرت. پوژى نيوهرۆ وەك شەوى لىھات. خەلكەكە لە ترسان پەرشوبلاو بوونەوہ. ترس و بىدەنگىيەكى زۆر بالى بەسەر شوپنەكەدا كيشا. پاش سى كاتژمىر عيسا ھاوارى كرد بۆ باوك،

«خوداى من، خوداى من، بۆ وازت لى ھىنام؟» (مەتا ۲۷: ۴۶)

كوپى ھەتاھەتايى خودا لەسەر خاچ ھەستى بە سامناكى لىكجىابوونەوہ لەگەل باوكى ئاسمانى كرد. لە كاتى تاريكىدا و دوور لە چاوى مروّفەكان يەزدان ھەموو گوناھەكانى ئىمەى خستە سەر ئەستۆى كورە پىروژەكەى. عيسا بووہ دوا قوربانى گوناھەكان.

گوناھى پرابردوو، ئىستا و داھاتوو جىھان ھەمووى چووہ سەر شانى مەسىح. دەبووايە خوداى ئاسمان پرووى وەرگىرپت چونكە، «چاوه كانى خودا لەوہ پاكترن تەماشاي خراپە بكەن» (ھەبەقووق ۱: ۱۳). بۆ ماوھى سى كاتژمىرى درپژ، توپەبى خودا لە دژى گوناھ لەسەر قوربانىيەكەى خۆى بلىسەى سەند. ھەر وەك چۆن بەرخ لە قوربانگەدا دەكرىتە قوربانى، بە ھەمان شىوہ بەرخى خودا بە ھەلپەسىردراوى لە نىوان زەوى و ئاسماندا مايەوہ، لە نىوان خودا و مروّف. خوداى ھەتاھەتايى سزاي گوناھەكانى مروّفى خستە ئەستۆى خۆى بۆ ئەوہى مروّفەكان بۆ ھەتاھەتايە كۆل و بارى گوناھ ھەلنەگرن.

جا تەواو بوو.

عيسا ئەوہى زانى كە سزاي گوناھى ھەموو گوناھبارانى چەشت و ھەموو پىشبينىەكانى پەيمانى كۆن بەدپھاتن. ئىنجا فەرمووى:

«تەواو بوو.»

لەدواى ئەوہ سەرى دانەواند و گيانى سپارد. (يوحنا ۱۹: ۳۰)

«لەو كاتەدا پەردەى پەرسنگاش لە سەرەوہ ھەتا خوارەوہ شەقبوو و بوو بە دوو پارچە. زەوى لەرزى و بەرد درزيان برد.» (مەتا ۲۷: ۵۱)

بۆ ماوھى سەدان سأل، بەرخ سەردەبردرا و لە قوربانگەى پەرسنگادا دەكرايە قوربانى. كاتىك عيسا لەسەر خاچ مرد، يەزدان پەردەى پەرسنگاي دراند. لەپشت پەردەى پەرسنگاوە ژوورېكى نەبىتراو ھەبوو كە ھەموو سالىك خويى قوربانىيەكان لەو ژوورەدا دەپرژپترا بۆ داپوشىنى گوناھ. بە درانى ئەو پەردەبە، خودا رايگەياند: «كارەكە تەواو بوو! بە تەواوى باجى گوناھ درا! بەرخەكەم خويى پىروژى لەپىناو گوناھەكانى جىھان پژاند. چىتر خويى ئاژەل قبول ناكەم بۆ لىخۆش بوونى گوناھ. كورە خۆشەويستەكەم دوا قوربانىيە. بۆ ھەموو ئەوانەى باوهرى پىدەھىتن، دەرگاي بەھەشت كرايەوہ!» (پروانە سپارەى عىبرانىيەكان لە پەيمانى نوئى)

حەوت سەد سأل بەر لەم رووداوہ، ئىشايای پىغەمبەر فەرموويەتى،

ئەو لەبەر ياخيپوونەكائمان برىندار بوو، لەبەر تاوانەكائمان وردوخاشكرا. ئەو لە پىناوى ئاشتبوونەوہى ئىمە سزاي چىژت، بە برىنەكانى ئەو چاك بووينەوہ. ھەموو وەك مەر بلاوہمان كردووہ، ھەريەكە مىل رىگاي خۇمان گرتووہ، بەلام يەزدان ھەموو تاوانەكانى ئىمەى خستە سەر ئەو. (ئىشاي ۵۳: ۶-۵)

كارەكە تەواو بوو.

عیسای ناسیرەبى مرد. بۆ دنیابوون، سەربازیکى رۆم پمیکى له کهلهکهى چهقاند. له شوینی رمهکهوه، خوین و ئاو فیچقهى کرد.

له گەل مردنى مەسیح هیوای قوتابییەکانیشى برا. چونکه وا بیریان دەکردهوه که عیسا بۆ لهناوبردنى ئیمپراتۆریەتى رۆم و چه سپاندنى پاشایەتییه کهى له سەر زهوى هاتبوو. قوتابییەکانى هیشتا لهو بهلینهى عیسا نهگەیشتبوون که فەرموووی له رۆژى سییهمدای له مردن هەلدهستیتەوه.

نەریتى ئەو سەردەمه وابوو، ئەو کهسانەى لهخاچ دەدران لاشەکانیان له دەرەوهى شار فریدەدرایان دەخرانه گۆرى به کۆمەلەوه. بهلام بۆ عیسا جیاواز بوو. حەوت سەد سال پيش ئەم رووداوه، ئیشایای پیخەمبەر فەرموووی،

«گۆرى له گەل بەدکاران دانرا، دواى مردنى له گۆرى دەولەمەندیك نيزرا.» (ئیشایا ۵۳: ۹)

خودا ویستی کورەکهى به پرزهوه له گۆرپیکى شایستهدا بنیزری.

دەمه و ئیواره پیاویکی دەولەمەندی خەلکی رامه هات، ناوی یوسف بوو، ئەو خۆی قوتابی عیسا بوو. چوو بۆ لای پیلاتۆس و داواى تەرمەکهى عیساى لیکرد، ئینجا پیلاتۆس فەرمانى دا بیدریتى.

(مهتا ۲۷: ۵۸-۵۷)

پیش مردنى عیسا، یوسفى خەلکی رامه و نیقۆدیمۆسى هاوړپى هەردووکیان به نەپنی شوینکهوتهى عیساى مەسیح بوون، چونکه له پیشهوايانى ئایینی جولهکه دەرسان. پاش ئەوهى بینیان عیسا له سەر خاچ ئازارى چیشت، چیت نەترسان. بۆیه جهستهى عیساىان برد و پاش شوشت خامیکى سپیان لى پیچاپهوه و بۆنى خۆشیا لیدا. هەمان ئەو بۆنه خۆشه بوو که مۆغهکان له کاتی لهدایکوونى پیشکهشى عیساىان کرد. ئینجا تەرمەکهیان خسته ناو ئەو گۆرهى یوسفى خەلکی رامه بۆ خۆی ئامادهى کردبوو. ئینجا بەردەمى گۆرهکهیان به بەردیکى گەوره گرت و شوینەکهیان به جهپیشت.

ناشتنیکى شاهانه بوو.

بۆ بهیانی پیشهوايانى ئایینی جولهکه چوونه لای پیلاتۆس.

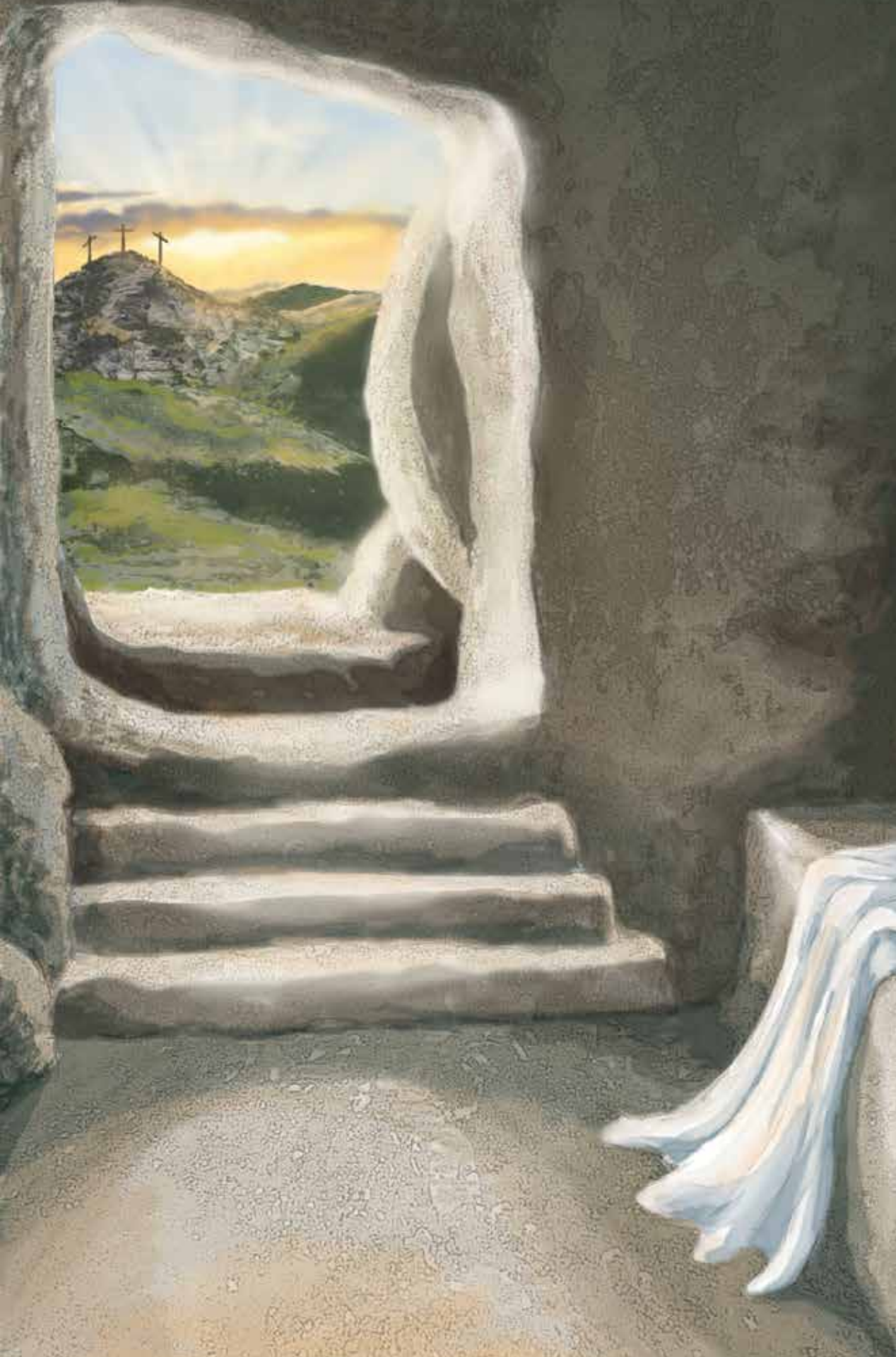
گوتیان: «گەورەم، هاتەوه بیرمان ئەو چهواشهکاره کاتیک زیندوو بوو گوتى: «دواى سى رۆژ هەلدهستمهوه.» جا فەرمان بده هەتا رۆژى سییهم گۆرهکهى پاس بکريت، نهوهك قوتابییەکانى بىن و بیدزن، ئەوسا به گەل بلین لهنیوان مردوووان هەستاوهتهوه. جا چهواشهى دواى لهوهى به کهم خرابتر دەبیت.»

پیلاتۆسیش گوتى: «پاسهوانتان ههیه، برۆن چۆنتان پى باشه وا پاسى بکهن.» ئەوانیش چوون گۆرهکهیان پاس کرد، مۆریان له بەردەکه دا و پاسهوانیان دانا. (مهتا ۲۷: ۶۳-۶۶)

لهو کاتەدا، جهستهى عیسا چى بهسەردەهات؟

هیچ.

پەردەى شەست و پېنجەم گۆرۈكى بەتال

لەو دەمەى ئادەم گوناھى کرد، مردن وەك پاشايەكى زۆردار دەسەلاتى بەسەر مرقۇفایەتیدا زال بوو. ئەگەر عیساھى گوناھى بکردبايە ئەوا جەستەى بۆگەنى دەکرد و وردەوردە دەبووہ خوّل. بەلام ھەزار سال بەر لە مردنى عیسا داودى پىغەمبەر ئەمەى نووسى،

«رېنگا نادەيت ئەوہى تۆ پىرۆزت کردوہ لەناو گۆر بۆگەن بیت.» (زەبوورەکان ۱۶: ۱۰)

مردن و گۆر دەسەلاتيان نىيە بەسەر ئەو كەسەى ھەرگىز گوناھى نەکردوہ.

سى پۆژ لەدوای مردن و بەخاكسپاردنى عیسا، بەيانى يەك شەممە بوو، چەند ژىتىك چوونە سەر گۆرەكە. لەپرىكدا، بومەلەرزەيەكى بەھىز روويدا، چونكە فریشتەيەكى خودا ھاتە خوارەوہ و بەردى بەردەم گۆرەكەى گلۆر کردەوہ و لەسەرى دانىشت. پاسەوانەكان لە ترسا لە ھۆش خويان چوون، بەلام فریشتەكە بە ژنەكانى گوت:

«مەترسن، چونكە دەزانم بە شوین عیساى لەخاچدراودا دەگەرین. ئەو لىرە نىيە، وەك خۆى فەرمووى، ھەستىزاوہتەوہ. وەرن سەبرى ئەو شوینە بکەن كە لىى درىژكرابوو. خىرا برۆن و بە قوتايىيەكانى بلین: «ئەو لەنىو مردوواندا ھەستىزاوہتەوہ...»

ئەوانىش خىرا لەلای گۆرەكە رۆيشتن، بە ترس و خۆشییەكى گەورەوہ رايانکرد، تاوہكو ھەوال بەدەنە قوتايىيەكانى. (مەتا ۲۸: ۰-۹)

پاشان سەربازەكان ھەستانەوہ و چوونە ناو شار تاكو رووداوەكە بۆ پىشەوايانى ئايىنى جولەكە بگىرئەوہ. ئىنجا پىشەوا ئايىنىيەكان پارەيەكى زۆريان بە سەربازەكاندا و پىيان گوتن،

«بلین، «كاتىك ئىمە خەوتبووين، قوتايىيەكانى لە شەودا ھاتن و دزىيان.» (مەتا ۲۸: ۱۳)

بەلام راستىيەكە بە درۆى سەربازەكان نەشاردرايەوہ. گۆرەكە بەتال بوو!

بە مردنى خۆى، عیسا باجى گوناھەكانى ئىمەى دا.

بە نىژرانى لە گۆردا عیسا چووە ناو قولايى چالى مردن و پزىنى لەش.

بە ھەستانەوہى لە مردن، عیسا بەسەر ھىزى مردندا زال بوو. ئىستا دەفەرموئ:

«مەترسە، من يەكەمین و كۆتايىم. منم ئەوہى زىندووە، پىشتر مردم، بەلام ئەوہتا ئىستا بۆ ھەتاهەتايە زىندووم! ھەرەھا كلىلەكانى مردن و جىھانى مردووانم پىيە.» (ئاشكرادىن ۱: ۱۷-۱۸)

بۆ ھەموو ئەوانەى باوہر بەم ھەوالە خۆشە دەھىنن، مردن تەنھا ئەو دەرگايە دەكاتەوہ كە دەيانباتە بەردەم ئەو پاشايەى دەفەرموئ:

«لەبەر ئەوہى زىندووم و ئىوہش دەژىن.» (يۆحەنا ۱۴: ۱۹)

له رۆژى زىندووونوئەویدا، عيسا بۆ زۆرىك له قوتابىيەكانى دەرکەوت: يەكەم جار بۆ ژنەكان، پاشان بۆ پەترۆس، ئىنجا بۆ دوو گەشتيار....

هەر له و رۆژەدا دووان لهوان دەچوونە گوندێك شەست تىرهاوێژ له ئۆرشەليم دوور بوو، ناوى ئەمۆس بوو...

كاتێك قەسە و گەفتوگۆيان دەکرد، عيسا خۆى لىيان نزىك بووئەو و لەگەلىان دەپۆبىشت، بەلام چاويان له ناسىنى بەسترا. پىي فەرموون: «ئەو بەرپۆه باسى چى دەكەن؟»

بە روويكى خەمناكەو پراوەستان. يەكئىكان ناوى كلىوپاس بوو وەلامى داىهەو: «ئاي تەنها تۆ له ئۆرشەليم نامۆيت و ئاگات له و شتانه نىيە كە لەم رۆژانەدا تىيدا روويداوه؟»

پىي فەرموون: «چىيە؟» (لۆقا ۲۴: ۱۳، ۱۹-۱۰)

گەشتيارەكان باسى ئەو هەيان بۆ عيسا كرد كە چۆن خەلكى بەهيوابوون عيساى ناسىرەيى ئەو مەسىحە بووايە كە دوژمنەكانىانى ببەزاندبايە. بەلام ئەو لەخاچدرا! ئىستاش گۆرەكەى بەتالە. لەم شتە تىنەگەيشتىن!

ئەو پىي فەرموون: «ئەى گىل و دلخواهەكان لە باوەركردن بە هەموو ئەو پىغەمبەران باسيان كەردوو! نەدەبووايە مەسىح ئەم شتانه بچىژىت و بچىتە ناو شكۆمەندىيەكەى خۆى؟»

ئەوسا دەستى كرد بە روونكردنەوئەو ئەو شتانهى دەربارەى خۆى بوو لە هەموو نووسراوه پىرۆزەكاندا، هەر لە تەوراتى موساوه هەتا هەموو پەرتوووكەكانى پىغەمبەران.

كاتێك نزىكى ئەو گوندە بوون كە بۆى دەچوون، عيسا وا نىشان دا كە بۆ شوپىنىكى دوورتر دەچىت. ئەوانىش زۆر لىي پارانەو، گوتيان: «لەلامان مەينەرەو، چونكە وا ئىوارەيە و رۆژ لە ئاوابوونە.» جا چووه ژوورەو تاكو لەگەلىان مەينتەو.

كاتێك لەگەلىان دانىشتبوو، ناىكى هەلگرت، سوپاسى خوداى كرد، پاشان لەتى كرد و پىيدان. ئىنجا چاويان كرايەو و ناسيانەو، ئىتر لەبەرچاويان نەما.

بە يەكترىان گوت: «ئەرى كاتێك لە پىنگا قەسەى بۆ دەكردىن و نووسراوه پىرۆزەكانى بۆمان روون دەكردەو، دلەمان لە ناخماندا گرى نەگرتبوو؟» (لۆقا ۲۴: ۲۵-۳۲)

گەشتيارەكان لە خۆشيدا هەلبەزىنەو و بە پەلە بەرەو ئۆرشەليم راىانكرد تاكو بە قوتابىيەكان بلىن: ”مەسىحى پەرەردگار زىندوو! ئەو رزگار كەرەيە كە نووسراوه پىرۆزەكان بەلىنى هاتىيان داوو! ئەو بەرخى قوربانىيەكە كە لە ناو قوربانىيەكاندا وىنا كرابوو! ئەو پەرەردگارە!“

دوچار، بە تەواوى لە پەيامى پىغەمبەران حالى بوون.

زۆر بە باشى لىي تىگەيشتن.

جەستەيەكى گۆراو

ئىوارەى ھەمان رۆژ، كە يەكەم رۆژى ھەفتە بوو، لە ترسى پابەرانى جولەكە ئەو شوپنەى قوتاببيەكانى لىبوو دەرگانى داخرابوون، عيسا ھات و لەناوہراستدا راوہستا و پىي فەرموون: «سلاوتان لى بيت!» كە ئەمەى گوت، دەستى و كەلەكەى پيشاندان، جا قوتاببيەكان كە مەسىحى خاوەن شكۆيان بينى دلشاد بوون. (يۆحەنا ۲۰: ۱۹-۲۰)

تۆماس كە يەكەكە لە دوازده قوتاببيەكە و بە ديدمۆس ناسراوہ، لەگەل قوتاببيەكان نەبوو كاتيك عيسا ھات. قوتاببيەكانى ديكە پىيان گوت: «گەورەمان بينى!»

ئەويش پىي گوتن: «ئەگەر جىگاي بزمارەكان بە دەستىوہ نەبينم، پەنجە نەخەمە شوپنى بزمارەكانەوہ، دەست لە كەلەكەى نەدەم ھەرگىز باوہر ناكەم.»

لەدواى ھەشت رۆژ، قوتاببيەكانى ديسان لە ژوورەوہ بوون و تۆماسيش لەگەليان بوو، دەرگانايش داخرابوون، عيسا ھات و لەناوہراستيان راوہستا، فەرمووى: «سلاوتان لى بيت!»

ئىنجا بە تۆماسى گوت: «پەنجەت بىنە ئىترە و دەستم بىنە، دەستت بىنە و لە كەلەكەمى بدە. بىباوہر مەبە بەلكو باوہر بەيئە.»

تۆماس وەلامى داىوہ: «ئەى خاوەن شكۆ و خوداى من!»

عيسا پىي فەرموو: «چونكە منت بينى باوہرپت كرد؟ خۆزگە دەخوازپت بەوانەى نەيانىنى و باوہريان ھىنا.» (يۆحەنا ۲۰: ۲۴-۲۹)

بە درىژايى چل رۆژى داھاتوو، عيسا ناوہناو خۆى بۆ شوپنكەوتوانى دەرەخست، قسەى لەگەل دەگردن و پاشان لەبەرچاويان ون دەبوو. جەستەى ھەستاوہى مەسىح دەيتوانى لە ھەر شوپنكەدا كە بىھوئى ئامادەبىت. دەيتوانى بە خىرايىەكى بى ئەندازە بەناو ديواردا پروات. ھەرچەندە ئەو يەكەم مروڤقە جەستەى ئەم توانايەى ھەبىت، بەلام دوا كەسش نابىت.

وہك چۆن ئەو ويئەيەمان وەرگرتووہ كە لە خۆل بوو، بە ھەمان شىوہ ويئەى ئاسمانى وەرەگرين. ھەرەك مردن بەھۆى مروڤتيكەوہ بوو، ھەستانەوہى مردووانيش بەھۆى مروڤتيكەوہ يە. ھەرەھا چۆن ھەموو بەھۆى ئادەمەوہ دەمرن، بە ھەمان شىوہ ھەموو ئەوانەش كە باوہريان بە مەسىح ھەيە زىندوو دەرگىنەوہ. (يەكەم كۆرنسۆس ۱۵: ۴۹، ۲۱-۲۲)

ئايا دەزانى تۆى مروڤف گوناھبارىكى بى دەسەلاتى و ھىچ رىگايەكت نىبە بۆ بەدەستھىنانى ئەو مافەى بۆ ھەتاهەتايە لە پاشايەتى خودا بژىت؟

ئايا باوہرپت ھەيە عيسا لە برى تۆ لەسەر خاچ مرد، ھەرەھا زىندوو بۆوہ و ھىزى مردنى تىكشكاند بۆ تۆ؟ ئەگەر بلىيى بەلى، ئەوجا پەرەردگار دەفەرموى: چىتر تۆ لەژىر دەسەلاتى ئەو گوناھەيدە نىت كە لە ئادەمەوہ بە ميرات بۆ مروڤفايەتى ماىوہ. پەرەردگار وەك مروڤتيكى راست و دروست لە مەسىحدا تەماشات دەكات. تۆش رۆژىك دىت وەك عيسا گۆرانكارى بەسەر جەستەتدا دىت.

بەلام بەبى شوپنى بزمارەكان.

پەردەى شەست و ھەشتەم

بە جەھىشتن

ئەو دەسەلاتەى ئادەم بەسەر شەيتاندا لەدەستى دا، جارێكى دىكە عىسا گەراندىيەو. ئەو ھەش بە زالبوون بەسەر پۇچە پىسەكان، زريان و شەپۆلەكانى دەريا، نەخۆشى و برسیتتى، گوناھ و مردن - مەسىح نىشانى دا ھەموو دەسەلاتىكى پەھای ھەيە. تەنەت ئەو کاتەى پىشەوايانى ئايىنى جولەكە و سەربازەكان دەستگىريان کرد و ئەشكەنجەيان دا و لەخاچان دا، مەسىح رېگەى پىدان ئەو کارە بکەن.

بۆيە بەر لەوھى عىسا بەرزبیتەوہ بۆ لای باوک، بە قوتابىيەكانى فەرموو:

«ھەموو دەسەلاتىکم لە ئاسمان و لەسەر زەوى دراوہتې. کەواتە برون، ھەموو نەتەوہکان بکەنە قوتابى، بە ناوى باوک و کور و پۇچى پىرۆز لە ناويان ھەلبکيشن^{۱۲}، فىريان بکەن با کار بکەن بە ھەموو ئەو شتانەى کە رامسپاردوون. دئىابن من ھەموو پۇژيک لەگەلتانم، ھەتا کۆتايى زەمان.»

(مەتا ۲۸: ۱۸-۲۰)

ھەر و ھا عىسا بە شوينکە و تووانى فەرموو،

«من پاسپاردەيەكى نويتان دەدەم: يە کترىتان خۆشبوئى. وەك خۆشمويستن، ئیوہش بەو جۆرە يە کترىتان خۆشبوئى. ۳۵ بەمە ھەموو خەلک دەزانن کە قوتابى منن، ئەگەر خۆشەويستىتان بۆ يە کترى ھەبیت.» (يۆحەنا ۱۳: ۳۴-۳۵)

چل پۇژ پاش ھەستانەوہى لە مردن، عىسا قوتابىيەكانى لە چىاي زەيتوون لە دەرەوہى ئۆرشەليم کۆکردەوہ. قوتابىيەکان دەيانويست بزائن عىسا کەى دەگەرپتەوہ. عىسا وەلامى دانەوہ:

«بۆتان نىيە ئەو کات و سەردەمانە بزائن کە باوک بە دەسەلاتى خۆى دايانوں. بەلام کاتىک پۇچى پىرۆزتان^{۱۳} دیتە سەر، ھىز وەردەگرن و بۆ من دەبنە شايت، لە ئۆرشەليم و ھەموو يەھوديا و ساميرە، تاكو ئەو پەرى زەوى.»

ئەمەى فەرموو و ئەوانىش تەماشايان دەکرد، بەرزگرايەوہ، ھەورپک لەبەرچاويان شاردىيەوہ. کاتىک ئەو دەپۆيشت، ئەوان سەرنجيان لە ئاسماندا بوو، ئەوہ بوو دوو پياو بە جلى سىپىيەوہ لەلايانەوہ راوہستانوں. پىيان گوتن:

«جەللىيەکان، بۆچى راوہستانوں سەيرى ئاسمان دەکەن؟ ئەم عىسايە، کە لەئوتاندا بۆ ئاسمان بەرزگرايەوہ، چۆن بينيتان دەچووە ئاسمان، ئاواش دیتەوہ.»

ئىنجا لەو کىوہى پىي دەگوترا زەيتوون گەرانەوہ ئۆرشەليم. (کردارى نىدراوان ۱: ۷-۱۲)

لە شانشىنەکەى خودا کاتى ئەوہ ھاتبوو، پاشاکە، «تاجى شکۆ و ريز بخريتە سەرى.» (زەبوورەکان ۸: ۵، عىبرانىيەکان ۲: ۹)

پەردەى شەست و نۆبەم

ئاهەنگى سەرکەوتن

بیر لەو جوانییه بى ھاوتایه بکەوه، رەنگەکان، موسیقا و ئاهەنگیپران. بە ملیۆنان فریشتە لەنیوان خۆیاندا دەلین: "پاشا دەگەریتەوه مالهوه! بەلام شیوهی جیاواز دەبیت. ئەوهی مروڤی لەسەر ویئەنى خودا بەدیھیتناوه، بۆ هەتاهەتایه شیوهی مروڤ وەر دەگریت!"

بێدەنگی سەرتاپای ئاسمانەکان دادەپۆشێ.

لەپریکدا بێدەنگییه که بە دەنگی کەرەنا دەشکینریت، ئینجا راگەیاندنیکى گەوره پەخشدەگریت:

ئەى دەروازەکان، سەر هەلپرن!

ئەى دەرگا دێرینهکان، بەرزبنهوه،

هەتا پاشای شکۆمەندی بێتە ژوورهوه.

ئەم پاشایهى شکۆمەندی کێیه؟

یەزدانى بەهێز و دەسەلاتداره، یەزدانى پالەوان لە جەنگ.

ئەم پاشایهى شکۆمەندی کێیه؟

یەزدانى سوپاسالار پاشای شکۆمەندییه. (زەبوورهکان ۲۴: ۷-۸، ۱۰)

لە کاتی ھاوتی بەرخه که دا، کورپی خودا (عیسا)، دەرگاگان دەکرینهوه و دەنگیکى وهك ههوره تریشقه له ئاسمانهکاندا دەنگ دەداتەوه. بەنیو ئاهەنگ و قەرەبالغییه که دا بە هیواشی بەرهو تهختی شاهانهی باوک دەپوات. ئینجا دادەنیشیت و تەماشای مروڤایهتی کردراوهی ئادەم دەکات. ئەرکه که جیبه جی کر.

پاشان دانیشتوانی بەهەشت سەروڤیکى نوڤ بۆ پاشاکهیان دەلین:

«تۆ شایستەى ئەوهى تۆماره که ببهیت و مۆرهکانى بکهیتەوه، چونکه تۆ سەربرایت و بە خوڤنى خۆت خەلکت بۆ خودا کړیبهوه، له هه موو خیل و زمان و گەل و نه ته وه یهک.» (ئاشکراکردن ۵: ۹)

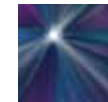
ئینجا فریشتەکان لە دەوری عەرشه که دەههستن و ستایشی خودا دهکەن و بەردهوام دەلین:

«بەرخه سەربردراوه که شایستەى وهگرتنى توانا و دهو له مەندی و دانایى و هیز و پرز و شکۆ و ستایشه!» (ئاشکراکردن ۵: ۱۲)

ئەمرو لهسەر زهوى، زۆرێک له نهوهکانى ئادەم هیشتا له ژیر دەسهلاتى پاشایهتى شەیتان و گونا و مردندان. بەلام ئازادبوون له گونا و مردن بۆ هه موو کهسێک به بن جیاوازی ههیه. عیساى مەسیح به مردن و ناشتن و زیندوو بوونهوهی جەنگه کهى له شەیتان بردهوه. بۆ هه موو ئەوانهى باوهرى بێدەهینن، عیسا دەفهرموى:

«نیگه ران مەبن. پشت به خودا ببهستن، پشت به منیش ببهستن. مالى باوکم ژوورى زۆرى لێیه... که رۆیشتم و شویم بۆ ئاماده کردن، دیمهوه و ده تانبه مه لای خۆم، تاكو ئیوهش لهو شوینه بن که من لێی دەبم... منم ریگا و راستی و زیان. کهس نایه ته لای باوک له ریگهى منهوه نه بیت.» (یۆحنا ۱۴: ۱-۳، ۶)

پەردەى ھەفتايەم پاشاکە دەگەریتەوھ

پاشای شکۆمەندی لەناکاو دەگەریتەوھ سەر زەوی، لەو کاتەى جیھان سەرقالی شتی بى مانا و پەپرەوکردنى ئایینی ھەلەیه. بەلام ئەمجارەیان بە سادە و ساکاری بە سواری جاشکیک یان گالته پینکردن و تاجی دپکین لەسەرکردن نایەت.

پاشای زیندوو، بە بینین و نیگا پشەکیه کی ئەو پۆژەى نیشانی یۆحەناى نیردراو داوھ:

پاشان ئاسمانم بە کراوھیی بینى، ئەسپىكى سپىم بینى و سوارەكەى بە «دلسۆز» و «راستگۆ» ناودەبردرا. بە دادپەرەرى حوکم دەدات و دەجەنگیت. چاوەکانى وەك گپى ناگر و ابوون و ژمارەبەكى زۆر تاجى بە سەرەوھبوو... ئەو ناوھى پىی بانگ دەكرى «وشەى خودا» یە. لەشكرەكانى ئاسمان بە سواری ئەسپى سپى شوینى دەكەوتن و كەتانی ناسكى سپى پاكیان لەبەردا بوو... ناویكى ھەیه لەسەر كەوا و رانى نووسراوھ: «پاشای پاشایان و گەورەى گەورەیان. (ئاشكرادىن ۱۹: ۱۱-۱۶، ۱۶)

لە كاتى گەرانهوھى پاشادا، دەنگىك وەك ھەورە تریشقە لە ئاسمانەوھ دەیت:

«شانشینى جیھان بووھ شانشینى پەرورەدگارمان و مەسیحەكەى، مەسیحیش بۆ ھەتاهەتايە پاشايەتى دەكات.» (ئاشكرادىن ۱۱: ۱۵)

دوژمانى پاشا لەبەر پىیدا دەتوینەوھ. پاشا، شەیتان و ھەموو دەست و پىوھندەكانى زنجیر دەكات، پاشان نیشانى جیھان و مرۆفایەتى دەدات كە حوكمکردنى دادپەرەرانە دەیت چۆن بىت. ئەو ساتانە باشتىنى كاتژمىرەكانى تەمەنى زەوى دەبىت.

«یەزدانىش دەبیتە پاشای ھەموو زەوى. لەو پۆژەدا تەنھا یەزدان دەبىت و تەنھا ناوى ئەویش دەبىت.» (زەكەریای پىغەمبەر ۱۴: ۹)

لە پۆژى لىپرسینەوھدا، مەسیح حوكم دەدات.

«تەختەكەشى بلیسەى ناگرى بوو، چەرەكانیشى ناگرى داگیرساو بوو. رووبارىكى ناگرین تىدەپەرى، لەبەردەمبەوھ دەپۆیشیت. بە ھەزاران ھەزار خزمەتبان دەكرد و بە دەیان ھەزار دەیان ھەزار لەبەردەمبەدا پاوھستابوون. ئینجا دادگا دانیشیت و كتیبەكان كرانەوھ.» (دانىالی پىغەمبەر ۷: ۹-۱۰)

ھەرەھا ئەو شەیتانەى گومراى كرددبوون فرى دەدریتە ناو دەریاچەى ناگر و گوگردەكە (ئاشكرادىن ۲۰: ۱۰). لە كۆتاییدا، سەرى مارەكە بۆ ھەتاهەتايە پان دەبیتەوھ.

بۆ دانیشتوانى پاشايەتى رووناکیه كە، پەرورەدگار «ئاسمانىكى نووى و زەویه كى نوویان بۆ دروستدەكات... ئەوانیش دەبنە گەلى ئەو، خودا خوى لەگەلیان دایە و دەبیتە خودایان. ئەویش ھەموو فرمىسكىكى چاویان دەسپیتەوھ، ئیت مردن ناییت، شیوھن و ھاوار و نازار نامینن، چونكە شتەكانى پشوو بەسەرچوون» (ئاشكرادىن ۲۱: ۱، ۳-۴).

لە كۆتاییدا، نوویى ھەموو شوینكەوتوانى پاشا بۆ ھەتاهەتايە دیتەدى:

«با پاشايەتیبەكەت بى، با خواستت لەسەر زەوى پەپرەو بكریت وەك لە ئاسمان.» (مەتا ۶: ۱۰)

ئایا ئەمە نزاى تۆیە؟ ئایا كرنۆشت بردووھ بۆ پاشای شكۆمەندی؟

ئایا ئەو پاشای تۆیە؟

کوټایى

«راستی راستیتان پى ده لیم: نه وهى گوی له
و شه که م بگریت و باوه پر بهینیت به وهى ناروومی
ژیانی هه تاهه تایی ده بیت و حوکم نادریت،
به لکو له مردنه وه بو ژیان گواستراوه ته وه.»

عیسا - پاشای شکومه ندى (یوحنا ۵: ۲۴)

«نه و له جیهاندا بوو، جیهانیش به و به دیهات،
که چی جیهان نه یناسی... هه موو نه وانهی
پیشوازییان لیکرد، نه وانهی باوه پریان به ناوی
هیئا، مافی پیدان بینه رۆله ی خودا»

یوحه نای تیردراو (یوحه نا ۱: ۱۰، ۱۲)

پهيامی چپرۆكه كه - ۱ به خوۆشى و شادى

مروّف هه مېشه ههز له چپرۆكى ئەندىشه يى و رۆمانسى و رزگار بوون ده كات، به تايه تى ئەو چپرۆكانه ي به خوۆشى كۆتايان دىت. خه لكى هه زيان له م جوړه چپرۆكانه يه، چونكه خوداى راسته قينه دلّه كانيانى به جوړىك به ديهيئاوه ههز له سهركه وتن به سههراپه بكن و هه تاهه تايه به خوۆشى بژين. به لام چپرۆكى پاشاى شكۆمهندي چپرۆكىكى ئەندىشه يى نيه، به لكو چپرۆكى خودايه.

چپرۆكىك كه به دريژايى پازده سهده له لايه ن ۴۰ پيغه مبهروه نووسرا بيت ئەندىشه يى نيه. چپرۆكىك به سهدان پيشيني پيغه مبهران و راستيه ئاسه واريه كان پشتراستكرايئتهوه ئەندىشه يى نيه.

قاره مانى ئەندىشه يى دروستكراو خالى جياكه ره وه ي ميژوو نيه، به لكو ئەو خاله عيسايه. ئەندىشه ناتوانيت گونا و شه رمه زاريمان لابات و له خودا نزيكمان بكا ته وه. دلّمان پر بكات له ئەفين و شادى و ناشتى، عيسا ده تواتيت.

به هيئا نه دي نووسراوى پيغه مبهران، عيساى مەسيح كارناسانى بۆ نه وه كاني ئادهم كرد تاكو هه تاهه تايه له گه ل پاشا به ديهيئهره كه ياندا بژين. به لام هه موو مروّفىك له و پاشايه تيه هدا ژيان به ده ستناهيئى.

ههروهك چوّن كاتىك ئادهم له ناو باخچه زه مينييه كه دا ده ژيا خودا يهك ياساى بۆ دانا، به هه مان شيوه خودا يهك ياساشى بۆ نه وه كاني ئادهم ده ستنيشان كردوه، ئەگەر بيانه وى ژيانى هه تاهه تايى له شانسينى ئاسمانى خودا به ده ستبه يئين:

«هيج شتىكى گلاو و هيج كه سىكى قيزه ون و دروژن ناچنه ناوى، به لكو ته نها ئەوانه ي كه ناويان له په رتووكى ژيانى به رخه كه دا نووسراوه.» (ناشكراردن ۲۱: ۲۷)

په رتووكى ژيانى به رخه كه ناوى هه موو ئەو كه سانه توّمار ده كات كه له سه ره تاي دروستبوونى ئادهمه وه باوه ريان به رزگارى خودا هه بووه. پاشاى شكۆمهندي هيج كه سىك به زور ملكه چ ناكات باوه رى پى به يئيت سه باره ت به و قوربانىيه ي له سه ر زه وى بۆ رزگار بوون له شه يتان و گونا و مردن و دۆزه خ كرى.

هيج كه سىك له ناو پاشايه تى خودا ناييت ئەگەر به ويستى خوۆ نه بوو، به لام له بهر ئەوه ي پاشا نايه وى هيج كه سىك له ناو بچى، به بانگه يشتنامه يهك په رتووكه پيرۆزه كه ي كۆتايى دىئيت كه بريتيه له بانگه يشتكردن و ئاگادار كردنه وه و به لىن:

«ئوه ي تينوويه تى با بيت، ئەوه ي ده يه وىت با به خوړايى ناوى ژيان ببات. من ئاگادارى هه موو ئەوانه ده كه مه وه كه گوپيان له وشه كاني پيشينيى ئەم په رتووكه ده بيت، هه ركه سىك وشه يهك بۆ ئەم پيشينيانه زياد بكات ئەو خودا ئەو ده رانه ي له سه ر زياد ده كات كه له م په رتووكه دا نووسراون... شايه تى ئەمانه ده فه رموى: «به لى، به په له دىم.» ئامين! وه ره، عيساى خاوه ن شكۆ.» (ناشكراردن ۲۲: ۱۷-۲۰)

پاش ئەوه ي ئادهم له باخچه كه دا گوناھى كرى، چوّن وه لامى خوداى دايه وه؟ ئادهم به شه رمه وه وه لامى دايه وه:

«له باخچه كه گويم له ده نگت بوو، منيش ترسام.» (په يدا بوون ۳: ۱۰)

به لام ئيستا نه وه كاني ئادهم چوّن وه لامى به لىنه كاني خودا ده ده نه وه كه ده فه رموىت ئەو ده گه رى ته وه سه ر زه وى و له گه ل خوۆ ده يانبات؟ به جوّش و خوۆشه وه وه لام ده ده نه وه:

«ئامين! وه ره، عيساى خاوه ن شكۆ.» (ناشكراردن ۲۲: ۲۰)

ئايا چى ئەم گوړانكارىيه ي هيئا به كايه وه؟ بۆ چى هه ندىك خه لك ناترسن له به رده م حاكمى سه ر زه وي دا بوه ستن؟ يان دىنه جوّش كاتىك بير له بينينى رووبه رووى پاشا ده كه نه وه؟

له بهر ئەوه ي باوه ريان به په يام و چپرۆكه كه ي هه يه.

ئيشايى پيغه مبه ر ده فه رموى: «كى باوه رى به په يامه كه مان كرى؟ هه موو وهك مه ر بلاوه مان كرى وه، هه ريه كه مى رىگاي خوّمان گرتوه، به لام يه زدان هه موو تاوانه كاني ئيمه ي خسته سه ر ئەو.» (ئيشايا ۵۳: ۱، ۶)

ئيشايى پيغه مبه ر چپرۆكى پاشا كه و په يامه كه ي له سى شتدا كور ت كر دۆ ته وه:

۱. ئيمه گرفتمان هه يه.

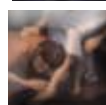
«هه ر يه كه مى رىگاي خوّمان گرت»

۲. خودا چاره سه رى هه يه بۆ گرفته كه مان.

«يه زدان هه موو تاوانه كاني ئيمه ي خسته سه ر ئەو (كوپره كه ي)»

۳. بپيار به ده ستى خوّمانه.

«كى باوه رى به په يامه كه مان كرى؟»

ئايا باوه رت به پاشا كه هه يه؟

«ئەگەر ئيمه شايه تى مروّف له لاما ن قبول بيت، شايه تى خودا گه و ره تره، چونكه ئەمه شايه تى خودايه سه باره ت به كوپره كه ي داويه تى.

ئوه ي باوه ر به كوپرى خودا به يئيت ئەم شايه تيه له خویدا هه يه. ئەوه ي باوه ر به خودا نه كات خودا به دروژن داده تيت، چونكه باوه ر به و شايه تيه ناكات كه خودا سه باره ت به كوپره كه ي داويه تى. ئەمه ش شايه تيه كه به: خودا ژيانى هه تاهه تايى پيدا وين و ئەو ژيانه ش له كوپره كه يدايه. ئەوه ي كوپره كه ي هه بيت ژيانى هه يه، ئەوه ي كوپرى خوداى نه بيت، ژيانيشى ناييت.

ئەمانه م بۆ ئيوه نووسى كه باوه رتان به ناوى كوپرى خودا هه يه، تاكو بزنان ژيانى هه تاهه تاييتان هه يه.» (يه كه م يوّحه نا ۵: ۹-۱۳)

به دلّنيايه وه ده توانى رىگه راسته كه بزاني، چونكه په روهر دگار هيج گومانى نه هيشتۆ ته وه.

ئايا پرووت له ئايينى مروّفانه وه رگىراوه و ئامىزت بۆ شايه تى خودا كرى دۆ ته وه؟ ئەگەر به لى، به دلّنيايه وه ژيانى هه تاهه تاييت به ده ست هيئاوه و هه تاهه تايه له گه ل پاشا كه دا ده ژيت.

به لى، هه موو شته كان به خوۆشى كۆتايان دىت.

پهيامی چپرۆكه كه - ۲ ههواله ناخۆشه كه

ههروهك له سه ره تاي په رتووكی پیرۆز خویندمانه وه، پاشای گهردوون مرۆفی له سه ره شپوهی خۆی به دیهینا. مرۆفی بۆ شكۆمهندی خۆی به دیهینا. خودا خه لکی به دیهینا تاكو بینه هاوړی و هاوالاتی پیرۆز له پاشایه تی رووناکیه كیدا. به لآم بهرله مه ده بیټ تاقیكردنه وه هه بیټ.

تاقیكردنه وه كه یه زدان بۆ ئاده م بچووك بوو، به لآم سزا و ده رئه نجامه كانی گه و ره بوو. یه زدان به ئاده می فه رموو ئازاد به له خواردنی به ری هه موو دره خته كانی ناو باخچه كه جگه له یه ك دره خت. ئایا یه زدان به ئاده می فه رموو چی روو ده دات ته گه ر ئه و فه رمانه ی بشكینت؟

ئایا یه زدان به ئاده می فه رموو ته گه ر فه رمانه كه ی بشكینت ئه و ده بیټ ده ستبكات به نوێژ كردن، پۆژوگرتن و كاری چاكه تاكو كرێی گونا هه كه ی بدات؟ نه خیر! یه زدان فه رمووی: «چونكه له و پۆژه ی لئی بخویت بینگومان ده مریت.» (په یدا بوون ۲: ۱۷)

ئیمه ده زانی ن چی روویدا. مرۆف بریاری دا فه رمانی پاشا به دیهینا ره كه ی بشكینت. ئاده م و حه و گونا هیان كرد. به لآم ئایا هه ر ئه و پۆژه یه ك سه ر مردن؟ نه خیر. كه واته خودا مه به ستی چی بوو كاتیک فه رمووی: «چونكه له و پۆژه ی لئی بخویت بینگومان ده مریت.»

به یپی په رتووكی پیرۆز، مانای مردن چیه؟

ته ماشای وینه كه بكه. لقی دره خته كه چی لیهات؟ پاش ئه وه ی له دره خته كه جیابووه و شك؟ ئایا لقه كه به زیندوویی ده مینیتته وه؟ یان ده مریت؟ وا ده رده كه ویت لقه كه هیشتا زیندووه، به لآم ورده و رده ده مریت، چونكه له سه ر چاوه كه ی ژیا نی جیا كراوه ته وه.

مردن واته جیابوونه وه. ئه مه هه واله ناخۆشه كه یه. ئاده م و حه و په یوه ندییه كه یان له گه ل خودا بچرا كاتیک بریاریان دا به دووی ریگه ی خۆیان بكه ون له بری ریگه ی خودا، وهك لقی دره خته كه. په یوه ندییه كه یان له گه ل خودا شك. هه ولیان دا خۆیان بشارنه وه. چیت نه یاننده ویست له گه ل یه زدان بن. ئاده م و حه و له رووی رۆحیه وه مردن.

تاوانه كاتان بوون به ناوبه ند له نیوان ئیوه و خوداتان، وه گونا هه كاتان وای كرد رووی خۆی لیتان بشاریتته وه و گویتان لی نه گریټ. (ئیشایا ۵۹: ۲)

ئاده م و حه و له رووی جهسته ییه وه ش به ره و پیربوون ده چوون. ههروهك چۆن گه لآکانی سه ر لقه شكاهه كه یه ك سه ر وشك نه بوون، به هه مان شیوه جهسته ی ئاده م و حه و اش له و پۆژه ی كه گونا هیان كرد یه ك سه ر نه بۆوه خۆل. به لآم پرۆسه ی پیربوون ده ستی پیکرد. مردن بووه دوژمنیك به هیچ شیوه یه ك نه یانده توانی لئی هه لبین.

به لآم هه واله ناخۆشه كه خراپتر ده ب، ته گه ر خودا ریگه یه ك بۆ رزگاری مرۆقه كان دا بین نه كات ئه و مرۆف داها توبه یه كی خراپی ده بیټ، ته ویش جیابوونه وه ی هه تاهه تاییه له خودا له ئاگری تاهه تایی، ئه وه ی بۆ ئیبلیس و فریشته كانی ئاماده كراوه. (مه تا ۲۵: ۴۱)

هه ندیك كه س گالته به بوونی دۆزه خ ده كه ن- دۆزه خ ده ریچه یه كه ئاگرینه، ئه و پۆحانه ی كه به گونا گلاو بوون بۆ هه تاهه تاییه تییدا زیندانی ده كرین و جیا ده كرینه وه. ئایا داناییه گالته به شتیك بكه ی ن كه لئی تیغه گه ی ن؟ بیری مرۆف سنوورداره، له مانای هه تاهه تایی تیئاگات. خه لکی گالته یان به نوح ده كرد كاتیک كه شتیبه كه ی دروسته كرد و ئاگاداری ده كردنه وه له تووریه ی خودا، به لآم كاتیک ده رگای كه شتیبه كه داخرا و لافاوه كه هات، له و راستیه تیگه یشتن كه گالته یان پیده كرد. به هه مان شیوه، ئه و ساته ی خه لکی ده چنه ئاگری دۆزه خه وه ئینجا تیده گه ن كه راستی بووه.

ئه وانه به له ناوچوونی هه تاهه تایی سزا ده درین، دوور له ئاماده بوونی مه سیح و شكۆی توانا كه ی. (دووه م ته سالۆنیکی ۱: ۹)

پاشا ریگه نادات گونا هه ر دوونه كه ی بۆ هه تاهه تاییه گلاو بكات.

گونا هه و ره ترین هیزی ویرانكارییه له ناو ئه م جیهانه دا. گونا هه و كاری هه موو خراپه یه كه.

ههروهك نه خۆشییه کی درم، گونا هی ئاده م هه موو مرۆفایه تی گرت هه. ههروهك چۆن هه موو گه لآکانی سه ر لقه شكاهه كه مردن، به هه مان شیوه مرۆفایه تی كه وته ژیر كاریگه ری گونا هه كه ی ئاده مه وه. چونكه هه موومان به شیكین له لقه كه ی ئاده م.

كاتیک ئاده م گونا هی كرد، گونا هه تاهه ناو جیهانه وه. له بهر ئه مه، چۆن له ریگه ی مرۆفایه كه وه گونا هه تاهه جیهان، له ریگه ی گونا هیشه وه مردن، به م شیوه یه مردن هه موو خه لکی گرت هه، له بهر ئه وه ی هه موو گونا هیان كرد. (رۆما ۵: ۱۲)

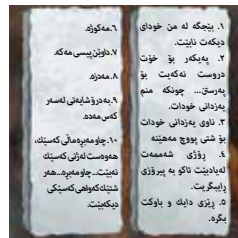

له سه رده می موسادا خه لکی وهك خه لکی ئه م سه رده مه هه مان بیروكه ی هه له یان هه بوو. باوه ریان وابوو ته گه ر كاره باشه كانیان زیاتر بیټ له كاره خراپه كانیان، ئه و خودا له پۆژی لیپرسینه وه دا به زه ییان پیشان ده دات. بۆ راست كردنه وه ی بیر هه له كه یان یه زدان له شیوه ی

ئاگریکی بلنسه دار له سه ر شاخی سینا دابه زی و ده راسپارده ی به خه لکه كه دا بۆ گوپرایه لی كردن. هه ر كه سیك ته وای ده راسپارده كه ی به ته وای په پره و نه كر دبا یه ئه و تاوانبار بوو له چاوی خودا و شایه نی مردن بوو.

ده راسپارده كه وهك ئاوینه یه ك وایه، كاتیک ته ماشای ده كه ی یارمه تیت ده دا پیسییه كانی سه ر ده موچاوت ببینی. به لآم ئاوینه كه ناتوانیت پیسییه كانی سه ر ده موچاوت پاك بكاته وه. به هه مان شیوه، ده راسپارده كه بۆ ئه وه نه بوو مرۆف پاك و پیرۆز بكات له به رده م خودا، به لكو بۆ ئه وه بوو پیشا مان بدات كه چه نده گونا هبارین له به رده م خودای پیرۆز. ئیمه شایه نی ئه وه نین له پاشایه تیبه كه ییدا بژین. ئیمه گونا هباریكی بۆ ده سه لآتین و پیویستمان به

رزگار كاره.

له بهر ئه وه ی هه موو گونا هیان كرد و له شكۆی خودا كه وتن. (رۆما ۳: ۲۳)

ئیمه ی مرۆف به راورد ناکرین به پاك و پیرۆزی خودا. به لآم هه واله خۆشه كه ئه وه یه یه ك كه س له میژوودا توانی به راورد بكریت به و پاك و پیرۆزییه.

ئه و كه سه ش ناوی عیسا بوو.

پهيامی چپرۆكه كه - ۳ ههواله خوشه كه

بهزهی و دادپهروهی خودا ههوانهیه. دادپهروهی واته جیبه جیگردنی سزای تهواوی ئه و گوناهاهی که من ئه نجامم داو. بهزهی واته ئه و سزایه به سهرمدا جیبه جی ناکریت.

ئایا چۆن خودا سزای گوناهاه کاهمان بدات به بئ سزادانی ئیمه؟

دهتوانی وهلامه که له عیسی مهسیحدا بدۆزیته وه که بۆ پزگارکردمان هات.

له سهردهمی پهیمانی کۆندا، بهر له هاتنی عیسا، یهزدان یاسای پيشکهشکردنی قوربانی بۆ گونا دهستنیشان کرد تاکو گوناهااران له سزای گونا و مردن پزگار بکات. یهزدان خوینی ئاژهلی بیتاوانی قبول ده کرد وهک باج بۆ گوناهاکانیان. بهم شیوهیه سزای گوناھی دهدا به بئ سزادانی گوناهاههکان.

بهلام ئایا بهرخ و مرۆف یهک نرخیان ههیه؟ ئایا ئه مه دادپهروهیه؟ بئ گومان نه خیر. خوینی ئاژهل تهنا بۆ پيشاندانی وینهی ئه و دادپهروهیهه راسته قینهیه.

ئایا چ جوره خوینی گوناھی جیبهان بدات؟ تهنا خوینی مرۆفیک بئ که موکوپی و بئ پایان. ئه و وشهیهی گهردوونی بهدیپینا، خۆی بووه ئه و مرۆفه.

له سهرتادا، وشه که هه بوو... وشه کهش بوو به مرۆف و له نیواهاندا

نیشته جی بوو. شکۆی ئهومان بینی، وهک شکۆی تاقانهیه که له باوکه وه، پر له نیعمهت و راستی. (یۆحه نا ۱: ۱، ۱۴)

خوینی بهرخهکانی قوربانی تهنا توانای داپۆشینی گوناهایان هه بوو. بهلام عیسا بهرخه خودایه، ئه وهی گوناھی جیبهان لاده بات!

(یۆحه نا ۱: ۲۹)

هابیلته بهیره؟ چۆن یهزدان گوناهاکانی هابیلی خسته سهر شانی بهرخه که. بهرخه که هه لگریکی کاتی گوناهاکانی هابیل بوو. بهلام عیسا هه لگری هه میشهیی گوناها کاهمانه. یهزدان هه موو گوناهاکانی ئیمه خسته ئه ستۆی عیسی مهسیح.

ئه و بهرخه ی سهرپردرا و له سهر قوربانگا سوتیترا بۆ سپرنه وهی گوناهاکانی هابیل پيشینی بوو بۆ پزانی خوینی عیسا له پیناوی گوناهاکانی ئیمه مرۆف. ههر بۆیه، عیسا بهرله وهی له سهر خاچ مریته هاواری سهرکهوتنی کرد و فهرمووی: «تهواو بوو!»

(یۆحه نا ۱۹: ۳۰)

دادپهروهی بهدیپات. بهزهی خوداش بۆ هه موو کهس هه یه.

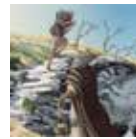
بههوی ئه م مرگینییه وه ئیوه پزگارتان ده بیته، ئه گهر دهستان به و په یامه وه گرت که پیم راگه یاندن... که مهسیح له پیناوی گوناها کاهمان مرد به گویره ی نووسراوه پیرۆزه کان، ئه و نیژرا و له رۆژی سییه م هه ستایه وه به گویره ی نووسراوه پیرۆزه کان... (یه که م کۆرنسۆس ۱۵: ۲-۴)

تهماشای ئیبراهیم و کوره کهی بکه. بۆچی یهزدان ههردووکیانی نارده چیاپه کی تاییهت بۆ ئه وهی قوربانییه کهی لئ بکه ن؟

یهزدان ئه و شوینهی دهستنیشان کرد، چونکه له داهاانوودا له و جیگه یه کوره کهی خۆی له پیناوی گوناهاکانی جیبهان ده کاته قوربانی.

بۆچی ئیبراهیم ناوی چیاکهی نا «یهزدان دایینی ده کات»؟ چونکه له سهر ئه و چیاپه بوو که یهزدان کۆتا قوربانی دایینکرد.

یهزدان له بری کوره کهی ئیبراهیم چی دایینکرد؟ بهرانیته. ئایا یهزدان بۆ پزگارکردنی مرۆفایهتی له رۆژی لپرسینه وه چ نرخیکی پيشکهش کرد؟ عیسا- بهرخه خودا.

ئایا له مردن و لپرسینه وهی خودایی ده ترسی؟ پپویست ناکات بترسی ئه گهر باوه رت به عیسا هه بیته وهک پزگارکر، چونکه ئه و باجی هه موو گوناهاکانی تۆی دا به پزانی خوینی و هه ستانه وه کهی له نیو مردووان.

ئیتستا با بگه رپینه وه بۆ ئاده م و حه وا. ئه وان هه ولیان دا به گه لای هه نجیر شهرم و گوناها که یان داپۆشن و خوین له خودا بشارنه وه. خودا به دادپهروهی و بهزهی خۆی گوناها که یانی ئاشکرا کرد و به پستی ئه و ئاژه له ی کردییه قوربانی جهسته یانی پئ داپۆشی. پزانی خوینی ئه و ئاژه له هیمایه که بوو که داپۆشینی گونا پپویستی به قوربانییه، ههروه ها پستی ئاژه له کهش هیمایه بوو بۆ داپۆشینی شهرمه که یان.

هه موومان به شدارین له و شهرم و گوناها ی که باو باپیرا مان کردیان. هه موومان له شکۆمه ندی خودا کهوتین و شایه نی ژیا نی هه تاهه تایی له گه ل خودادا نه بووین. هه واه دله خۆشکه ره که ئه وه یه عیسا مه سیح له سهر خاچ هه موو شهرم و گوناهاکانی ئیمه خسته ئه ستۆی خۆی. له و چه ند کاتر میره ی دونیا به تهواوی تاریکبوو له کاتی له خاچدانی، ئه و ئازار و نه زمونه تاله ی که شایه نی ئیمه ی گوناهاار بوو، عیسا مه سیح بینی و چه شتی. ئینجا مرد. بهلام له بهر ئه وهی خۆی هیچ گوناھی نه بوو، بۆیه گۆر نهیتوانی له خۆی بگریته.

بههوی مردن و زیندوو بوونه وهی عیسا، خودا ئه مرۆ پاکبوونه وه و یۆشاکت پيشکهش ده کات بۆ ئالوگۆرکردنی گوناها کانت به چاکه ی خودا.

هه موو وهک شتی گلاومان لئ هات، هه موو کاری راستودروستیمان وهک په رۆی پیسی مانگانه ی ئافرهت بوو. هه موو وهک گه لا سیس بووین، تاوانه کاهمان وهک با هه لمانده گریته. (ئیشایا ۶: ۶۴)

به شادی دلشاد ده بيم به یهزدان، گیانم به خودای خۆم شادمان ده بیته، چونکه بهرگی پزگاری له بهرکردم، کهواي راستودروستی به سهر شاهندا دا... (ئیشایا ۶۱: ۱۰)

ئه وهی گوناھی نه ده ناسی خودا له پیناوی ئیمه کردییه گونا،

تاكو به یه کبوون له گه ل ئه و بین به راستودروستی خودا. (دووم کۆرنسۆس ۵: ۲۱)

ئایا دهتهویت به کار و کۆششه ئایینییهکانی خۆت یان به پۆشاکي پاک و پیرۆزی مهسیحه وه له رۆژی لپرسینه وهدا له بهردهم خودا بوهستی؟

پەيامى چىرۆكەكە - ۴ وھلامت بۇ پاشاكە

ئەگەر بە تەنھا بە دارستانىكىدا بىرۆ، ئايا ھەز دەكەي لەناو دارستانەكەدا تووشى بەرخىك بىت يان شىرېك؟

لە يەكەم ھاتنى بۇ سەر زەوى پاشاي شىكۆمەندى بە بەرخ ناوبرا. پاشا بە سادە و ساكارى ھات بۇ رزگارکردنى گوناھباران. بەلام لە ھاتنى دووھمىدا، كاتىك دەگەرپتەوھ سەر زەوى بە شىر ناودەبرىت، بە گەرەبى و شىكۆوھ ھوكمى گوناھبارە تۆبەنەكردوھەكان دەدات.

لە كاتى ھاتنەوھى دووھمىدا، ئايا بە جۆش و خرۆشەوھ لەبەردەم پاشاي رزگارکەرتدا ئامادە دەبىت يان بەترس و لەرزەوھ دەچىتە بەردەم پاشاي ھوكمدەر؟ باوھرېوونت بە پەيامى پاشاكە ئەو وھلامە ديارى دەكات.

كاتىك عيساي مەسىح دەستى بە گەشتکردن و بانگھېشتى پەيامەكەي کرد، بەم وشانە دەستى پېکرد:

«تۆبە بکن، باوھر بەم مزگىنبىيە بھېنن.» (مەرئۆس ۱: ۱۵)

«تۆبەکردن» ئەوھ دەگەيەنن كە بۆچوونى خۆت بگۆپرى دەربارەي بىر و باوھرت. بە واتايەكى دىكە، وازھىتان لە رېگەي خۆت و چوونە سەر رېگەي خودا.

«باوھر ھىتان بەم موژدەيە» واتە باوھرھىتان بەو پاشايەي كە مرد لەپىناو گوناھەكانندا و زىندو بوويەوھ تاكو ژيانىكى نوپت پى بھەخشى. بەلام ماناي باوھرھىتان بە كەسىك چىيە؟

وھلامى ئەم پرىسارە بە چىرۆكىك روون دەكەينەوھ كە لە رۆژئاواي ئەفرىقىا روويداوه. چىرۆكەكە دەربارەي دوو ژنە بەناوى (فاتوو و بىنتوو).

ھەردوو ژنەكە تووشى نەخۆشى چاوتىشە ھاتبوون. فاتوو چوونە نەخۆشخانە و لەوئى پزىشك قەترەي چاوى بۇ نووسى. پاش بەكارھىتانى قەترەكە چاوهكانى چاكبوونەوھ. (بىنتوو) چوونە لاي پىرەژنىكى ناوچەكەيان كە دەرمانى خۆمالي بۇ خەلك دەنووسى. پىرەژنەكە بە دەرمانىكى خۆمالي چاوهكانى بىنتووى سړى. بەلام پاش ماوھىك چاوهكانى وردەورده سې بۆوھ ھەتا كوئر بوو.

ھەردوو ژنەكە پەنايان بۇ ئەو دوو چارەسەرە برد، چونكە باوھرېان پىي ھەبوو. بەلام دەرئەنجامەكانيان زۆر جياواز بوو.

كاتىك باس لە جىھانى دوای مردن دەكرىت، ھەر كەسە باوھرېكى جياوازي ھەيە سەبارەت بەو بابەتە. زۆرېك لە خەلكى ھىوايان بە ئايىنى داىك و باوكيان ھەيە. ھەندىكى دىكە بېروايان بەو كەسانە ھەيە كە دەلېن گۆر كۆتايى ژيانە. ھەندىكى دىكە بە بىرى خۇيان ژيان و مردن و رۆژى دوايى لىكەدەنەوھ. بەلام پرىسارە گرنەكە ئەوھىە: ئايا راستىت ھەلبۇارد؟

من وھك خۆم، باوھرېم بەو پاشايە ھەيە كە دەفەرموئى:

«ھەركەسىك لە راستىيەوھ بىت گوئى لە دەنگم دەگرىت.» (يۆحنا ۱۸: ۳۷)

ئەمە ئەو كەسەيە دەمەوئىت بۇ ھەتاھەتايە لەگەلدا بژىم. ئەمە ئەو كەسەيە كە منى خۆشويست و خۆي كرده قوربانى بۇ من. (گەلاتيا ۲: ۲۰)

عيسا تەنھا پاشايەك نىيە، ئەو پاشاي منە.

يەكەم مرؤف لە سەر وئىنەي خودا بەدېھىنرا، بەلام ئەو وئىنەيە بە گوناھ تىكدرار. عيساي مەسىح، «وئىنەي خوداي نەبىنراو» (كۆلۆسى ۱: ۱۵) ھاتە سەر زەوى تاكو ژيانىكى نوئى بداتە تۆ و ئەو وئىنەيەي خودا بۇ تۆ بگەرپىتتەوھ.

ئەگەر باوھرېت بە عيساي پاشاي شىكۆمەندى ھەيە چىتر تۆ لە ئادەم نىت، بەلكو سەر بە مەسىحىت. تۆ رۆلەي خۆشەويستى خودا و ھاوالاتىيەكى شانشىنى خوداي. تۆ لەلاي خودا بەھادارى كە ئەو نرخەي بە خوئىنى مەسىح بۇ گەراندېتەوھ.

دەبىتە منداللىكى تازە لەدايكبووي خىزانى خودا و دەتوانى خودا بە باوك بانگ بگەي. بەلام ئەو نرخە مەزنى پىويستى بە جىبەجىكردنى ئەرك و بەرپرسيارىتتەي ھەيە.

وھك مندالى گوپرايەل، وھك كاتى نەزانى خۆتان لەگەل ھەوھەسە كۆنەكانتان مەگونجىنن، بەلكو وھك ئەوھى بانگى كروون پىرۆزە، ئىوھش لە ھەموو ھەلسوكەوتىك پىرۆز بن. (يەكەم پەترۆس ۱: ۱۴-۱۵)

وھك شوئىكەوتووانى عيسا، تۆ بانگكراويت بۇ لىخۆشبوون و خۆشەويستى و نزاكردن بۇ خەلكانى دىكە، تەننات بۇ دوژمنەكانىشت. عيسا دەفەرموئى:

«بەمە ھەموو خەلك دەزانن كە قوتابى منن، ئەگەر خۆشەويستىتان بۇ يەكترى ھەبىت.» (يۆحنا ۱۳: ۳۵)

بە باوھرھىتان بە عيساي مەسىح رۆحى پەروەردگار دىتە ناو دلت، يارمەتت دەدات بۇ زالبوون بەسەر گوناھ و وھرگرتنى پىرۆزىي خودا.

بەروبوومى رۆحى پىرۆز ئەمەيە: خۆشەويستى، خۆشى، ئاشتى، ئارامگرتن، نيانى، چاكە، دلسۆزى، دلنەرمى و بەسەرخۆدا زالبوون. (گەلاتيا ۵: ۲۲-۲۳)

تۆ وھك مندالى پاشا ئىستا ئامانجىكى نوپت بۇ ژيان ھەيە، ئەويش شىكۆدارکردنى خودايە، چونكە تۆ نوپنەرى خوداي بۇ جىھانىكى ونبوو. نوپنەرايەتتەكەت بەباشى ئەنجام بدە. رۆژىك رووبەروو چاوت پىي دەكەوئىت، ئەوجا «وھك ئەوت لىدئى» (يەكەم يۆحنا ۳: ۲). ھەتا ئەو كاتە، بەردەوام قسەي لەگەلدا بگە. لە ھەموو بارودۆخىكدا ستابشى ناوى ئەو بگە. شانبەشانى ھەموو خوشك و براكانت لە باوھرېدا بەردەوام لە يادت بى و خزمەتى بگە. رۆژانە وشە پىرۆزەكانى بخوئىنەوھ. رۆحى پىرۆز دەبىتە مامۆستا و رىپىشاندەرت. كىتتى پىرۆز دەبىتە خۆراك و چەكى رۆحىت لە دژى شەيتان. ئەو شەيتانەي كە نايەوئىت ھەلسوكەوت و بىرکردنەوھت وھك عيسا بىت. ھەتا زياتر كار بگەي بە وشەكانى كىتتى پىرۆز لە رووى رۆحىيەوھ زياتر گەشە دەكەي.

بە راستى وئىنە و وشەكانى ئەم ئايەتە زۆر جوانە كە نووسەرى زەبوورەكان دەفەرموئى:

«چۆن ئاسك بە پەرۆشە بۇ ئاوى رووبار، ئەي خودايە، گيانى منىش بە پەرۆشە بۇ تۆ.» (زەبوور ۴۲: ۱)

تۆش دەتوانىت ھەمان ئەو وشانە بلىيەوھ؟

بىرپارەكە لە دەستى خۆتدایە.

پۆل برامسن

resources@rockintl.org

پاداشتی تاپهت

به نيعمهت پزگارتان بوو له ريگه ي باوه پره وه، ئه مه ش
له خوتانه وه نيبه، به لكو ديارى خودايه، به كردار نيبه،
تاكو كه س شانازى نه كات، چونكه ئيمه دروستكراوى
دهستى خوداين، به يه كبووتمان له گه ل عيساي مه سيح
ده بينه به ديهي تراويك بو كارى چا كه، كه خودا پيشتر
ئاماده ي كردوو ه تاكو به ئه نجامى بگه يه نين.

كه واته، له بهر ئه وه ي به باوه پ بيتاوان كراوين، له ريگه ي
عيساي مه سيحى گوره مانه وه له گه ل خودا ئاشتيمان
هه يه، له ريگه ي ئه ويشه وه ريپيدراوييتيمان وه رگرت
به هوى باوه پ بينه ناو ئه م نيعمه ته ي كه ئيستاتيدا
نيشته جيين. شانازيش به هيواي شكوى خودا ده كه ين.

په يمانى نوئ

(ئه فه سووس ۲: ۸-۱۰: ۱۰، رومما ۵: ۱-۲)

پرسیار بۆ پێداچوونەوه. بەشی یەكەم. پەیمانی كۆن

بۆ هەریەك له ۷۰ پەردەكە، یەك یان دوو پرسیار هەلبژێردراوه. بۆ دۆزینەوهی وهلامه‌كانیان تکیه‌ ته‌ماشای ئەو پەردەیه‌ بکه‌ که پرسیاره‌که‌ی لێ هەلبژێردراوه. کاتیک ئەم پەرتووکه‌ به‌ هاوبه‌شی پێکه‌وه ده‌خویننه‌وه، ده‌توانن ئەم لاپه‌رانه‌ی لای خواره‌وه چاپ بکه‌ن. بۆ زانیاری زیاتر، بڕوانه‌ ئەم مآله‌په‌ره: www.one-god-one-message.com

ژماره‌ی پەردە - پرسیاره‌کان

۱. پاشای شکۆمەندی هه‌زاران سآلی پێچوو بۆ جێبه‌جێکردنی پلانه‌که‌ی. ئەم راستیه‌ چیت فێرده‌کات ده‌رباره‌ی پاشاکه‌؟

۲. ناوی دوو به‌شه‌ سه‌ره‌کیه‌که‌ی کتیبی پیرۆز بلی؟ جیاوازی چیه‌ له‌نیوانیاندا؟

۳. ئایا باوه‌رت به‌ یه‌که‌مین ئایه‌تی کتیبی پیرۆز هه‌یه‌ له‌ (په‌یدا‌بوون ۱: ۱)؟ ئەگه‌ر به‌لێ، بۆچی؟ ئەگه‌ر نا، بۆچی؟

۴. هه‌رچه‌نده‌ یه‌زدان تاك و ته‌نها بوو، به‌لام هه‌رگیز ته‌نها نه‌بووه. چۆن له‌ مانای ئەم رسته‌یه‌ تێده‌گه‌ی؟

۵. ئایا به‌ ته‌ماشاکردنی به‌دییه‌ت‌ناوه‌کانی ده‌توانین چی ده‌رباره‌ی خودا فێر بین؟

هه‌روه‌ها ئەو شتانه‌ چین که یه‌زدان له‌ به‌دییه‌ت‌ناندا مرۆفی له‌ ئاژەل جیاکرده‌وه‌؟

۷. بۆچی خودا پرسیاری له‌ ئاده‌م نه‌کرد، ئایا ده‌یه‌وێت له‌ باخچه‌ی عه‌دندا بژی؟

۸. گونا‌ه‌ چیه‌؟ یه‌زدان چی به‌ ئاده‌م فه‌رموو ئەگه‌ر فه‌رمانه‌که‌ی بشکێنێ؟ ناویکی دیکه‌ی مردن چیه‌؟

۹. هه‌روه‌ك ئاده‌م، خودا هه‌واشی له‌سه‌ر شیوه‌ی خۆی به‌دییه‌ت‌نا. مانای ئەمه‌ چیه‌؟

۱۰. سه‌رنج پراکیشترین شت له‌ به‌هه‌شتدا چیه‌؟

۱۱. چۆن گونا‌ه‌ هاته‌ ناو گه‌ردوون؟

۱۲. یه‌زدان فه‌رمووی چی رووده‌دات ئەگه‌ر مرۆف له‌به‌ری دره‌ختی زانینی چاکه‌ و خراپه‌ بخوات؟ ئەی شه‌یتان گوتی چی رووده‌دات؟

۱۳. چۆن گونا‌ه‌ هاته‌ ناو خێزانی مرۆفایه‌تی؟

۱۴. یه‌که‌مین کاریگه‌ری گونا‌ه‌ چی بوو؟ به‌ چ رێگه‌یه‌ك گونا‌ه‌ و شه‌رم جێگه‌ی رێز و شکۆمەندی ئاده‌م و هه‌وا‌ی گرت‌ه‌وه‌؟

۱۵. به‌ چ شیوازیك ئاده‌م و هه‌وا‌ی مردن له‌ هه‌مان ئەو رۆژه‌ی که گونا‌هیان کرد؟ له‌ چ روویه‌که‌وه‌ وه‌ك لقه‌ شکاوه‌که‌یان لێهات؟ (ته‌ماشای لاپه‌ره‌ ۱۶۰ بکه‌...)

۱۶. ناوی چه‌ند رێگه‌یه‌ك بلی که نه‌فره‌تی گونا‌ه‌ یه‌که‌مین به‌دییه‌ت‌ناوی تێکدا؟

۱۷. بۆچی پلانه‌ نه‌نییه‌که‌ی خودا به‌ رزگارکه‌ریك دیت‌ه‌دی که له‌ نه‌وه‌ی ژنه‌ (واته‌ دایکی مرۆفی ده‌بی‌ت به‌لام باوکی مرۆفی نای‌ت)؟

۱۸. یه‌زدان بۆ داپۆشینی گونا‌ه‌ و شه‌رمی ئاده‌م و هه‌وا‌ی چی کرد؟ خودا چۆن نیشانی‌دان که ئەو خودایه‌کی دادپه‌روه‌ر و به‌به‌زه‌یی و به‌خشنده‌یه‌؟

۱۹. بۆچی خودا ئاده‌م و هه‌وا‌ی له‌ باخچه‌ی عه‌دن ده‌رکرد؟

۲۰. چۆن گونا‌هی ئاده‌م و هه‌وا‌ی کاریگه‌ری له‌سه‌ر منداله‌کانیان هه‌بوو؟ ئەی چۆن کاریگه‌ری له‌سه‌ر ئیمه‌ و خێزانه‌کا‌مان ده‌بی‌ت؟ (ته‌ماشای لاپه‌ره‌ی ۱۶۱ بکه‌.)

۲۱. خودا چ جۆره‌ به‌رخێك قبو‌ل ده‌کات بۆ ئەوه‌ی له‌بری گونا‌ه‌بار هه‌رێ؟

۲۲. مانای که‌فاره‌ت چیه‌؟ بۆچی خودا داوای باجی مردن ده‌کات؟

۲۳. یه‌زدان چی کرد به‌ گونا‌هه‌کانی هابیل؟ که‌موکو‌ری قوربانییه‌که‌ی قایین چی بوو؟

۲۴. مانای تۆبه‌کردن چیه‌؟ یه‌زدان داوای له‌ قایین کرد چی بکات؟ ئەی قایین چی کرد؟

۲۵. لافاوه‌که‌ی سه‌رده‌می نوح چیمان فێرده‌کات ده‌رباره‌ی دانبه‌خۆداگرتن و حوکمی خودا؟

۲۶. نوح و خێزانه‌که‌ی یه‌که‌م جار چییان کرد پاش ئەوه‌ی له‌ که‌شتیه‌که‌ هاته‌نه‌ ده‌ره‌وه‌؟

۲۷. چۆن قولله‌ی بابل هه‌وونه‌یه‌ بۆ ئایینی هه‌له‌؟

۲۸. ئەو دوو به‌لێنه‌ مه‌زنه‌ چی بوون که یه‌زدان به‌ ئیبراهیم دا ئەگه‌ر شوینی بکه‌وێت و باوه‌ری پێی هه‌بی‌ت؟

۲۹. بۆچی یه‌زدان له‌ گونا‌هه‌کانی ئیبراهیم و سارای ژنی خۆشبوو، هه‌روه‌ها به‌ چاکه‌که‌ر و راستودروست ناوزه‌ندی کردن؟

۳۰. له‌ کاتیکدا به‌ چپای قوربانی‌دا سه‌رده‌که‌وتن، کو‌ره‌که‌ی ئیبراهیم چ پرسیاریکی له‌ باوکی کرد؟

۳۱. یه‌زدان به‌لێنی دا ئیسه‌حاق بکاته‌ باوکی نه‌ته‌وه‌یه‌کی نوێ. له‌به‌ر ئەوه‌ی ئیبراهیم ده‌یزانی که خودا هه‌رگیز درۆ ناکات، ئایا ئیبراهیم چۆن بی‌ری له‌ پلانی خودا ده‌کرده‌وه‌ بۆ دوا‌ی به‌ قوربانی‌کردنی کو‌ره‌که‌ی؟

۳۲. بۆچی ئیبراهیم ناوی له‌ چپاکه‌ نا « یه‌زدان دا‌بینی ده‌کات؟» ئایا ئەو رۆژه‌ به‌رخه‌که‌ له‌بری کو‌ره‌که‌ی ئیبراهیم سه‌ربردرا؟

۳۳. ئایا ئەو دوو به‌لێنه‌ مه‌زنه‌ی خودا به‌ ئیبراهیم دا چۆن جێبه‌جێی کردن؟

۳۴. ئەگه‌ر هه‌و‌ل و کۆششی زۆر به‌دین بۆ جێبه‌جێکردنی راسپارد‌ه‌کانی خودا، ئایا ده‌توانین به‌ چاکه‌ی خۆمان شایه‌نی ئەوه‌ بین بۆ هه‌تاهه‌تایه‌ له‌ شانیشینی خودا بژین؟ چۆن ده‌ راسپارد‌ه‌که‌ وه‌ك ئاوێنه‌ن؟ چۆن ده‌ راسپارد‌ه‌که‌ پيشانمان ده‌ده‌ن که پێویستمان به‌ رزگارکه‌ره‌؟

۳۵. بۆچی خوینی قوربانی ئاژەل ناتوانی باجی گونا‌هی جیهان بدات؟

۳۶. یه‌کیك له‌ پێشینییه‌کانی کتیبی پیرۆز هه‌لبژێره‌ که ئاماژه‌ به‌ هاتنی رزگارکه‌ره‌که‌ ده‌دات؟

پرسیار بۆ پێداچوونەوه. بەشی دووهم. پەیمانی نوێ

۳۷. بۆچی خودا لەبری یەك كەس، چوار كەسی دەستنیشان كرد بۆ نووسینەوهی چیرۆکی موزدەكەهی عیسا؟

۳۸. بۆچی جبرائیلی فریشتە عیساى بە كۆرى خودا بانگ دەكرد؟

۳۹. مانای ناوی عیسا چییە؟

۴۰. كام چیرۆكى لەدايكبوونی عیسات بەلاوه باشترە؟

۴۱. فریشتەكە بە شوانەكانى گوت، «پرزگارەريگ بۆتان لەدايكبووه، ئەو مەسیحى پەروەردگارە.» بۆچی شوانەكان بە بیستنی ئەم هەوالە هاتنە جۆشوخروۆش؟

۴۲. ئایا مۆغەكان شتیكى باشیان كرد كاتیک كرنۆشیان بۆ مندالەكە برد؟ ئەگەر بەلێ، بۆچی؟ ئەگەر نا، بۆچی؟

۴۳. ئایا جیاوازی عیسا لە مندالانی دیکە چی بوو؟

۴۴. ئایا پەيامی یەحیای خەلك لەئاوهه‌لكیش چۆن جیاواز بوو لەگەڵ پەيامی پێغەمبەرانى پێش خۆی؟ بۆچی یەحیا دەستی بۆ عیسا راكیشا و گوتی ”ئەوه‌تا بەرخى خودا، ئەوه‌ی گوناھى جیھان لادەبات“؟

۴۵. دووبارە تەماشای ئەم بەشە بكەوه، ئینجا شتیك بلی دەربارەى رۆحى پیرۆز كە دەیزانى، كۆرى خودا و باوكى ئاسمانى؟

۴۶. بۆچی شەیتان هەولێ دا عیسا تووشى گوناھ بكات؟

۴۷. پاش ئەوه‌ی عیسا چەند ئایەتتیکى لە پەرتووکی ئیشایا بۆ خەلكەكە خویندەوه، كاتیک فەرمووی: «ئەم‌رۆ وشەكانى كتیبى پیرۆز ئەوه‌ی ئیوه بیستتان هاتەدی!» بۆچی ئەم رستەیه خەلكەكەى توورە كرد؟

۴۸. چۆن عیسا دەستی خودا بوو لەسەر زه‌وى؟ بۆچی رۆحە پيسەكان لە عیسا دەترسان؟

۴۹. پاش ئەوه‌ی عیسا فەرمانى بە زریان و شەپۆلەكان كرد هێمن بنه‌وه! قوتابییەكانى گوتیان: «ئەم پیاوه كتیبه؟ تەنانه‌ت رەشەبا و شەپۆلەكانیش گوێراپه‌لى دەبن!» بە پروای تۆ عیسا كتیبه؟

۵۰. بۆچی پێشەوايانى ئایینی جوله‌كە عیسايان بە كفر تۆمەتباركرد؟

۵۱. عیسا فەرمووی: ”من زیندوووبوونەوه و ژيانم. ئەوه‌ی باوه‌رم پێهینى ژيانى هەتاهەتایى بەدەست دینى، ئەگەر مردیش زیندوو دەبیتەوه.“ چۆن بزانیان راستییه‌كە لەلای عیساىه؟

۵۲. عیسا چی بەو خەلكانە گوت كە بۆ رۆژى دواى گەرانه‌وه و داواى خواردنى زیاتریان كرد؟

۵۳. دووبارە ئەم پەردەیه بخوینەوه، یەكێك لە فەرمايشته‌كانى عیسا بلی كە تووشى سەرسۆرمانى كرددوویت.

۵۴. پێغەمبەران مەسیحیان بە ”خۆرى راستودروستی“ ناودەبرد. عیسا بە خۆى دەگوت: ”رۆوناكى

جیهان.“ عیساى مەسیح جیاوازی چییە لەگەڵ پێغەمبەرانى پێش خۆی؟

۵۵. قوتابییەكانى دەیانویست مەسیح لەسەر زه‌وى چی بكات؟ ئەى مەسیح هاتبووه سەر زه‌وى هەتا چی بكات؟

۵۶. بۆچی عیسا لەبرى ئەسپێكى جوان و بەهێز بە سواری جاشكێك چووه ناو ئۆرشەلیم؟

۵۷. بۆچی پیاوانى ئایینی جوله‌كە نه‌یانده‌توانى وا لە عیسا بكەن شتیكى هەلە بلی؟

۵۸. بۆچی سەرۆك كاهینى جوله‌كەكان گوتى دەبیت عیسا لە خاچ بدریت؟

۵۹. بۆچی پیلاتۆس سزای مردنى بەسەر عیسادا سەپاند؟

۶۰. سەربازانى رۆم تاجیکى دركینیان لە سەرى مەسیح نا. دركەكانى تاجەكە چیمان وه‌بیر دینیتەوه؟

۶۱. عیسا چۆن پێشبینییه‌كانى ئیبراهیمی هینایه‌دى؟ تۆ لەلای خودا چەندە بەنرخى؟

۶۲. دوو دز لەگەڵ عیسا لەخاچدران. ئەم‌رۆ یەكێکیان لە دۆزه‌خدايه (جیابوونەوه‌ی هەتاهەتایى لەگەڵ خودا)، ئەوى دیکەیان لە بەهەشتدايه (بۆ هەتاهەتایه لەگەڵ خودا). هۆى ئەو جیاوازییه چی بوو؟

۶۳. لە كاتیکدا عیسا لەسەر خاچ بوو تاریكى داها، باوكى ئاسمانى چی خسته سەر شانى مەسیح؟ بۆچی عیسا فەرمووی: «كارەكە تەواو بوو.»؟ بۆچی یەزدان پەردەى پەستگای دراند؟

۶۴. ئایا قوتابییەكان ئەو بەلینەى عیسايان لەبیر ماوو كە فەرمووبووی ”دووبارە زیندوو دەمەوه“؟ ئایا پێشەوا خراپەكارە ئایینییه‌كانى جوله‌كە بەلینەكەى عیسايان لەبیربوو سەبارەت بە هەلستانه‌وه‌ی لە مردن؟

۶۵. بەیانى یەكشەممە كە ژنەكان چوونە سەر گۆرەكە، چیان دۆزییه‌وه؟ پێشەوايانى ئایینی جوله‌كە چیان كرد بۆ داپۆشینى راستییه‌كە سەبارەت بە گۆرە بەتالەكە؟ ئەگەر باوه‌رى تەواوم بە عیساى مەسیح هەبیت، بۆچی پێویست ناکات چیتەر لە مردن بترسم؟

۶۶. بۆچی عیساى مەسیح بە دوو گەشتیاره‌كەى سەر رینگەى ئەم‌واسى گوت ”گیل“؟

۶۷. كاتیک عیساى مەسیح لە ژوورەكەدا بۆ قوتابییەكان دەركەوت، تۆماس بە عیساى گوت: ”ئەى پەروەردگار و خودام!“ ئایا تۆماس راست بوو یان هەلە كاتیک عیساى بە پەروەردگار و خودا بانگ كرد؟ بۆچی؟

۶۸. عیسا بە قوتابییەكانى فەرموو چی بكەن، پاش گەرانه‌وه‌ی بۆ ئاسمان؟

۶۹. پاشای شكۆمەندی كتیبه؟ چۆن دەربارەى پاشای شكۆمەندی بێردەكەیتەوه؟

۷۰. كاتیک پاشا دووبارە دەگەریتەوه بۆ سەر زه‌وى، ئایا دەترسى یان دلخۆش دەبیت؟ بۆچی؟

پاشای شكۆمەندى

دوا ئىيىنىھەكان

لە پشت پەردەوہ: ^۱ كىتىبى (ئالْس لە جىھانىٲىكى دَلرَڤىندا) وەرگىڭر دراوہ بۇ نزىكەى ۲۰۰ زمان. بەلَام كىتىبى پىرۆز، ھەمووى يان چەند بەشىٲىكى بۇ زياتر لە ۲۵۰۰ زمان وەرگىڭر دراوہ.

^۲ ڤووداوەكانى كىتىبى پىرۆز پىشتراستكراونەتەوہ بە راستىيە شوئىنەوارىيەكان و مِئزوووييەكان و ھاتنەدى پِئشِبىنىيەكان، ئەمە جگە لەو تەواوكەرىيەى كە لە زنجىرە ڤووداوەكانى كىتىبى پىرۆزدا ھەيە - ھەرچەندە بەدرىژايى نزىكەى دوو ھەزار سال نووسراونەتەوہ.

پەردەى ۲: ^۳ پاشاكە جگە لەوہى بەدىيھىنەر و راگرى گەردوونە لە ھەمان كاتدا نووسەر و ڤارىزەرى پەرٲووكە پىرۆزەكەشپەتى. دۆزىنەوہى نووسراوہكانى پەيمانى كۆن لە ئەشكەوتىٲىكى نزيك دەريای مردوودا ئەو راستىيە دەسەلمىئن كە پەرٲووكەكانى پەيمانى كۆن ئەمڤۆ لەبەردەستماندايە ھەمان ئەو نووسراوانەن كە پِئش ھاتنى مەسح بوونيان ھەبووہ. ھەرۋەھا نووسراوہكانى پەيمانى نوئى بە ھەزاران دەستنوسى كۆن پشت راستكراونەتەوہ، زۆرىٲىكيان مِئزووويان دەگەرٲىتەوہ بۆ سەدەكانى سەرەتای پاش مەسح. ئەو كەسانەى دەئِئِن كىتىبى پىرۆز لەلايەن مرۆڤەوہ دەستكارى كراوہ ھىچ بەلگەيەكيان نىيە بۆ پىشتراستكردنەوہى بانگەشەكەيان. تەماشای بەشى سىئىھە لە **(يەك خودا و يەك پەيام)** بكە. www.one-god-one-message.com

پەردەى ۵: ^۴ بۇ زياتر وردبوونەوہ لە چىرۆكى پەيدابوون و بەدىھاتنى زەوى و ئاسمان لە ماوہى شەش ڤۆژدا، تەماشای بەشى ھەشەتەمى **(يەك خودا و يەك پەيام)** بكە.

پەردەى ۶: ^۵ ئەگەر خودا تاك و تەنھايە، بۆچى دەفەرمويت: **«با مرۆڤ لەسەر وئىنەى خۆمان دروست بكەين؟»** وەلامدانەوہى ئەم پرسىارە لە يەكىتتىيە ئالۆزەكەيدايە. لە كىتىبى پىرۆزدا، وشەى عىبرى بۇ خودا برىتتپە لە ”ئىلۆھىم“ كە ناوٲىكى كۆيە. لە زمانى عىبرىدا، وشەى ”يەك“ لە دەستەواژەى ”خودا يەكە“ بە ماناى يەكگرتوويى لە دوو يان سَئ شتدا. لە ھەتاهەتاييدا و پِئش بەدىيھىٲنانى مرۆڤ و فرىشتەكان، خودا لەناو سىانەى خۆيدا پەيوەندى و گڤتوگۆى ھەبوو - لەگەلّ وشەكە (كوڤرەكە) و ڤۆحى پىرۆزدا. **«ئەوہتا خودا مەزنە و ئىمەش نايناسين.»** (ئەيووب ۳۶: ۲۶).

پەردەى ۷: ^۱ ھەموو ئەو مادە كىمىيايانەى لە لەشى مرۆڤدا ھەن بە ھەمان شىّوہ لە خاكدا بوونيان ھەيە. ھەتا ئەم سالانەى رابردوو، زانست دركى بەم راستىيە نەكرد. زانست و زانىارى زاناکان لەسەر بنەماى تىۆرى و تىڤروانىنە (بىرۆكەى مرۆڤ)، بەلَام زانىارى ئەوانەى باوەرپان بە كىتىبى پىرۆز ھەيە لەسەر بنەماى تىڤروانىن و ئاشكراكردنە ”وشەى خودا“.

پەردەى ۱۱: ^۷ بۇ زانىارى زياتر لەسەر بنەڤەتى شەيتان تەماشای بەشى يازدەى **(يەك خودا و يەك پەيام)** بكە.

پەردەى ۱۶: ^۸ ئەگەر دەرياجەى ئاگر شوئىنى سزای ھەتاهەتايىيە، بەبىرى ئىمەى مرۆڤ نادادپەروەرى بىٲ، ماناى ئەوہيە ھىشتا ئىمە لە پىرۆزىبى خودا و سروشتى مرۆڤ و ھىزى راكيشانى گونا نەگەيشتووين. وشەى ھەتاهەتايى لە دەرەوہى سنوورى بىرى مرۆڤە، چونكە بىرى مرۆڤ سنوردارە لە چوارچىۆەى كاتدا، بەلَام ھەتاهەتايى سنوردار نىيە لە كاتدا. ئەو خودايەى خۆى كاتى بەدىيھىٲناوہ سنوردار نىيە لە چوارچىۆەى كاتدا (دووہم پەترۆس ۳: ۸-۹). ھەتاهەتايى چەند سالىٲك نىيە. ئەو دەمەى گوناھباران چوونە ناو ئەو شوئىنەى كە چىتر دەر بازيان نابىٲ، ئىنجا تىدەگەن كە راستىيەكى لۆژىكىيە.

پەردەى ۱۷: ^۹ باجدان، واتە كرپنەوہ بە پىدانى نرخىك. لە بەشى ۱۸ى **(يەك خودا و يەك پەيام)** نووسەر ئەم بابەتە بە چىرۆكىٲىكى سەردەمى مندالىّ خۆى ڤوون دەكاتەوہ:

وەك ھەر مندالىّكى دىكە كە لە ويلايەتى كالىڤورنياى ئەمريكا دەژيام، سەگىكى بچووكم ھەبوو. سەگەكەم پەروەردە دەكرد و خواردنم دەدايِٲ و يارىم لەگەلّ دەكرد. بۇ ھەموو شوئىٲىك بەدوواى دەكەوتم. سەگەكە زۆر دلخۆش دەبوو كاتىك لە قوتابخانە دەگەڤامەوہ مالمّوہ. ھەندىٲك جار سەگەكە بۇ ماوہيەك ديار نەدەما،

بەلَام سەرەنجام دەگەڤايەوہ مالمّوہ. ھەتا ڤۆژىٲىكيان كاتىك گەڤامەوہ مالمّوہ، سەگەكە لە مالمّوہ نەبوو ھەتا بەرەو پىرم رابكات. شەو داھات سەگەكە ھەر ديار نەبوو. بۇ ڤۆژى داھاتوو باوكم گوتى: پىيوىستە تەلەڤۆن بۇ فەرمانگەى ئاژەلان بكەيت بۇ ئەوہى بزانى لەوى نىيە. فەرمانگەى ئاژەلان ئەو شوئىنە بوو كە سەگ و پشيلەى بِن خواھىيان بۆ ماوہيەكى كاتى لەخۆدەگرت. ئەو ئاژەلەى كە خواھنەكەى نەدەدۆزرايەوہ دەكوژرا.

تەلەڤۆنم بۇ فەرمانگەكە كرد. سەگەكە لەوى بوو. كەسىك ھەلگىرٲىۆوہ و بردبووى بۇ ئەو شوئىنە. سەگەكە ھىچ دەرەتانى نەبوو بۇ رزگار كردنى خۆى، ئەگەر كەسىك رزگارى نەكردبايە ڤەنگە بكوژرابايە.

پاشان چووم بۇ شوئىنى ئاژەلەكان. لە كاتىكدا سەرگەرمى وەرگرتنەوہى سەگەكەم بووم! كارمەندىكى شوئىنەكە پىى گوتم كە بۇ وەرگرتنەوہى سەگەكەم پىيوىستە برٲىك ڤارە بدەم. چونكە بەرەلآكردنى سەگىك و سوورانەوہى بەسەر شەقامەكاندا پِئچەوانەى ياسا بوو.

ڤرە ڤارەكەم دا و سەگەكەم وەرگرتەوہ. سەگەكە زۆر خۆشحال بوو كاتىك لەناو قەڤەسەكە رزگارى بوو و گەڤايەوہ لای ئەو كەسەى كە بايەخى پىدەدا! بۆيە دەبووايە خواھنەكەى باجىك بدات بۇ رزگار كردنى سەگەكەى.

ئەزموونى مندالىم و ئازادكردنى ئەو سەگە، ھوونەيەكە بۇ ئەو بارودۆخەى مرۆڤى تىدايە. وەك گوناھبارىك و ياخىبوويٲك لە خودا، ھىچ رىڭەيەكمان نىيە بۇ رزگار كردنى خۆمان لە باجى گوناھ، بەپىى ياساى گوناھ و مردن.

بۆيە پىيوىستمان بە رزگاركەرىكە ئەو باجەمان بۇ بدات.

پەردەى ۲۳: ^۱ يەزدان ئەو قوربانىيانەى قبولكرد كە لەسەر دەستى ھايىل و پِئغەمبەران موسا و سلىمان و ئەلياس كران: **«ئاگرىك لەلاى يەزدانەوہ دەرچوو و لەسەر قوربانگاگە قوربانى سووتاندنەكە و پيوەكەى سووتاند.** **ھەموو گەلىش بىنبيان و ھاواريان كرد و بەسەر ڤووياندا كەوتن.»** (لئىڤىيەكان ۹: ۲۴، دووہم پوختەى مِئزوو ۷: ۱، يەكەم پاشايان ۱۸: ۳۸)

پەردەى ۳۰ و ۶۱: ^{۱۱} (مۆريا) واتە ھەلبژڭىردراوى يەزدان. برىتى بوو لەو ھەرڤمەى كە دواتر ئۆرشەلىمى لِن بنىاد نرا. ھەرۋەھا ئەمڤۆ چىپاى مۆريا بەو شوئىنە ناسراوہ كە ڤەرستگاگەى سلىمانى لِن دروستكرا (دووہم پوختەى مِئزوو ۳: ۱). نزيك لەو زنجىرە چىپايە، شوئىٲىكى لئىيە بەناوى ”كاسە سەر.“ (لۇقا ۲۳: ۳۲)

پەردەى ۳۶: ^{۱۲} دەكرِٲ كىتىبى پىرۆز لە ھەموو كىتپە جىھانىيەكانى دىكە جيا بكرِٲتەوہ، ئەويش بە ھاتنەدى نووسراوہكانى پِئغەمبەران. نووسراوى پِئغەمبەران زۆرىٲىكيان پِئشِبىنين دەربارەى ڤووداوەكانى داھاتوو، ئىنجا ھاتنەدبيان بە درىژايى مِئزوو. بەم شىّوہيە خودا ڤەيامەكەى خۆى بە ڤارىزراوى ھىشتەوہ. **«لە سەرەتاوہ كۆتايىم راگەياندووہ، لە كۆنەوہش ئەوہى ھىشتا نەكراوہ»** (ئىشايא ۴۶: ۱۰). عىساى مەسح دەفەرموئ: **«ئەوہى ڤوودەدات من پِئش ڤوودانى پىٲتان دەلئىم، تاكو كاتى ڤوويدا باوەرېھىٲنن من ئەوم.»** (يۆحنا ۱۳: ۱۹). تەماشای بەشى پِئنجى **(يەك خودا و يەك پەيام)** بكە.

پەردەى ۴۱: ^{۱۳} “مەسح“ وشەيەكى عىبرىە بە واتاى ھەلبژڭىردراو.

پەردەى ۴۲ ^{۱۴} مەبەست لە ”رۆژھەلآت“، كوردستان و ئىرانى ئىستايە.

پەردەى ۴۳: ^{۱۵} **«(ئايا ئەوہ دارتاشەكەى كورڤى مريەم نىيە؟ براى ياقوب و يوسى و يەھوزا و شەمعون نىيە؟ خوشكەكانىشى لەگەلمان نين لئبرە؟) بەم شىّوہيە لئىى كەوتنە گومان.»** (مەرقۆس ۶: ۳). لەبەر ئەوہى يوسف باوكى جەستەيى عيسا نەبوو بۆيە عيسا تەنھا لە داىكەوہ خوشك و براى ھەبوو. عيسا كورڤى خودا و كورڤى مرۆڤە. تەماشای دوا تىبىنيەكان (پەردەى ۵۲) بكە.

پەردەى ۴۳ و ۵۸: ^{۱۶} ھەموو سالىٲك جولەكەكان لە جەژنى تىپەرپووندا يادى ئەو ڤووداوہى سەردەمى موسا دەكەنەوہ كاتىك ئەوان ھىشتا كۆيلە بوون لە مىسر. لەو ڤۆژەدا باوباڤپىرانيان بەرخيان سەرڤرى و خوئنى بەرخەكانيان لە دەرگاى مالمّەكانيان دا، چونكە يەزدان فەرمانى پِٲ كردبوون. **«خوئىنەكەش بۆتان دەبِٲتە نىشانە لەسەر ئەو مالانەى تىۆہ تىيدان، كاتىك خوئىنەكە دەبينم، بە سەرتاندا تىدەپەرڤم.»** (دەرچوون ۱۲: ۱۳). لەنيوہى ئەو شەوہدا، يەزدان نۆبەرەى ھەموو ئەو مالانەى لەناوبرد كە خوئىبان لە دەرگاكانيان نەدابوو. يەزدان ئەم ڤووداوہى بەكارھىٲنا بۇ رزگار كردنى لەگەلەكەى لە ۴۰۰ سال كۆيلايەتى.

پەردە ٤٥: ١٧ ئەو لایەنە ئاسمانییەکی کە مەحالە مرۆڤ لێ تیبیگات ئەویش سیانە ی خودایە. ئەوێ بیری مرۆڤ دەتوانێ تیبی بگات بوونی خودایە بە تەنھا، بەلام زاراوەکە بریتییە لە "سێ تایی لە یەکدا". دەتوانین ئەم بابەتە بە نموونەکانی دەورووبەرمان زیاتر ڕوون بکەینەوە، هەرۆک کات بریتییە لە ڕابردوو، ڕانەبردوو، داهاوو. بۆشایی بریتییە لە درێژی و پانی و بەرزى. مرۆڤ پیکهاتوو لە ڕۆج، دەروون، جەستە. گەردیلە بریتییە لە ئەلیکترۆن، پرۆتۆن و نیوترۆن. بە هەمان شێوە خۆر سێ تایی هەیه، خۆر تەنیکە لە ناو گەردووندا، خۆر ڕووناکییە، خۆر گەرمییە، بەلام ئەم سیانە یەک شتێ. خودا بریتییە لە باوکی هەتاهەتایی و کۆری هەتاهەتایی و ڕۆجی پیرۆزی هەتاهەتایی. هەرۆک چۆن ڕووناکی و گەرمی لە خۆرەووە سەرچاوە دەگرن بە هەمان شێوە کۆر (وشەکە) و ڕۆجی پیرۆز لە خوداوە سەرچاوە دەگرن. بەلام «خودا یەکە» (دواواتار ٦: ٤). تەماشای (پەردە ٤ و دوا تیبینیەکانی ٥ لە پەردە ٦) بکە. بۆ زیاتر شارەزابوون لە تاک و تەنهایی خودا، لەگەڵ سروشتی مرۆڤانە و خوداییانە ی عیسا تەماشای بەشی ٩ و ١٧ ی (یەک خودا و یەک پەيام) بکە. لە هەمووی گرنگتر موژدە ی یۆحەنا بخوینەو.

پەردە ٤٧: ١٨ مەسیح واتە "هەلبژێردراو" یان "چەورکراو". لە کۆندا، لە کاتی ڕیپۆرەسمی تاج خستە لەسەرنانی پاشای نوێ، کاهن یان پیغەمبەرێک ڕۆنیکێ تاییەتی دەپژاند بەسەر سەری پاشاکەدا وەک نیشانە یەک بۆ دیاریکردنی ئەو کەسە وەک پاشای نوێ. عیسا مەسیح لەلایەن ڕۆجی پیرۆزەووە چەور کرا، نەک لەلایەن مرۆڤەووە. تەماشای پەردە ٤٥ بکە.

پەردە ٥٢: ١٩ عیسا زۆر جار خۆی بە کۆری مرۆڤ ناو دەبرد. لە کاتێکدا هەمیشە کۆری خودا بوو. وەک کۆری خودا، عیسا ئەو وشەییە لەسەرەتاوە لەگەڵ خودا بوو (یۆحەنا ١: ٢، پەیدابوون ١: ٣). وەک کۆری مرۆڤ، وشەکە بوو لەش، ئەوێ لەلایەن خوداوە هەلبژێردرا تاكو ببیتە پاشای ڕزگارکەری جیهان. (یۆحەنا ١: ١٤، دانیال ٧: ١٣-١٤)

پەردە ٥٦: ٢٠ فەریسییەکان ئەوانە بوون کە زۆر دیندار بوون لەنیو جولەکەکاندا. هەندیکیان لە ڕۆژێکدا شەش جار نوێژیان دەکرد و لە سالتیکدا سێ مانگ بەپۆژو دەبوون. لەو داهاوەی دەستیان دەکەوت لە سەدا دەیان دەبەخشی بە هەژاران (لۆقا ١٨: ٩-١٤). بەلام هەموو ئەوانە پەرستنی بەتال بوون. هەرچەندە ئەمانە خەلکانی تایینی بوون، بەلام خودایان نەدەناسی و خۆشیان نەدەوێست.

پەردە ٦٨: ٢١ بۆ باوەرداران (لەئاوھەلکیشان) بریتییە لە ڕاگەیانندی باوەر بە خودا. چوونە ناو ئاو گوناھ ناسپێتەو، بەلکو هێمایەکە کە ئەو کەسە لەگەڵ عیسا مەسیح لە مردن و ناشتن و هەلستانەووەکەیدا یەک دەگریت. لەئاو هەلکیشان هەرەوھا هێمایە بۆ کۆتاییهێنان بە ژيانى کۆنى گوناھ و دەستپێکردنی ژيانى نوێ لە مەسیحدا.

٢٢ پاش بەرزبوونەووی عیسا بۆ ئاسمان، خودا ڕۆجی پیرۆزی نارده خوارەووە تاكو لە دلێ هەموو مرۆڤێکی باوەردار بە مەسیحدا بژی. لە سیپارە ی کرداری تیردراوان چیرۆکیکی زۆر گرنگ تۆمارکراوە لەسەر دابەزینی ڕۆجی پیرۆز بەسەر تیردراوان و بەخشینی هێز پێیان، تاكو ببنە شایەتی بەیامەکە ی مەسیح بۆ هەموو نەتەووەکان. ڕینگای خودا بۆ ڕزگاری نەگۆردراو: ئەگەر هەر مرۆڤێک دان بەووەدا بنێ کە گوناھبارە و پێویستی بە ڕزگارکەریکە بۆ لێخۆشبوونی گوناھەکانی، هەرەوھا تەنھا بە مردن و هەستانەووی مەسیح ئێمە دەتوانین ئەو ڕزگارییە بەدەستبەین، ئەوا دیاری ڕۆجی پیرۆز بۆ ئەو کەسانەش ئامادەیه. وەرگرتنی ڕۆجی پیرۆز واتە مانەووی پاشای گەردوون لەناو دلەکاتمان. پاشای گەردوون دەبیتە گەرە و باوک و هاوڕێمان. کتیبی پیرۆز دەفەرمویت: "هەر بەهۆی ئەویشەووە بوو کاتیک وشە ی راستیتان بیست واتە موژدە ی ڕزگاریتان، هەرەوھا کاتیک باوەرتان هینا، مۆرکران بە ڕۆجی پیرۆزی بەلێن پیدراو، ئەو ڕۆجە وەک پێشەکییەکە وایە بۆ میراتەکەمان، تاكو کڕینەووی ئەوانە ی هی خودان، بۆ ستایشی شکۆمەندی ئەو بێ" (ئەفەسۆس ١: ١٣-١٤). پەرەووەدگارمان خودایەکی گەرە و مەزنە و خێزانیکی گەرە و مەزنیشی دەبیت لە ژيانى هەتاهەتای لەگەڵ خۆیدا.

ئایا دەتەوێت بەشیک بیت لەو خێزانە؟

- نووسەر: پی. دی برامسن
- نموونەکان: دی. سی برامسن
- بلاوکراوەی: ڕۆک ئینتەرناشنال
- ٤٣٢ لاپەرە
- زیاتر لە (٣٠) وێنە
- ١٥٠ پرسیار و گفتوگۆ
- ٢٧١ تیبینی

کتیبی (یەك خودا و یەك پەيام) وەك کتیبی (پاشای شکۆمەندی)، گەشتیکە بەنیو نووسراوی پیغەمبەراند، بەلام بە شێوەیەکی قوولتر. ئەوێش بە ئەنجامدانی بەراوردیک لە نیوان پەيامی کتیبی پیرۆز و تیروانینە جیهانییەکان. بە ڕەچاوکردنی ئاستی تەمەنی خوینەرەکان نەتوانرا هەندیک لە پرسیارەکانی پاشای شکۆمەندی وەلام بدرینەووە، بەلام لە "یەك خودا و یەك پەيام" دا وەلام دراوونەتەو.

خویندەووی "پاشای شکۆمەندی" بە دەنگی بەرز لە سێ کاتژمێر کەمتر دەخایەنێ، بەلام "یەك خودا و یەك پەيام" نزیکە ی ١٢ کاتژمێر دەخایەنیت.

گێڕانەووی مەزترین چیرۆک و ڕەنگاندنی بە ئەزموونە تاییەتیەکان لە چوارچێوەی ئەم پەرئووەکەدا، بێرکردنەووەیەکی نوێ لەسەر قوولترین پرسیاری ژيان بە خوینەر دەبەخشێ.

ئەم کتیبە کانگایەکی پر لە راستییە، شێوازی نووسینەکە ی بێ هاوتایە: پرە لەو شتانە ی مرۆڤ حەزبان لێدەکات. - ویلام ماکدۆنال

دابەزاندنی بەخۆراپی بە زمانەکانی عەرەبی، ئینگلیزی، روسی، چینی، فارسی، ئەلبانی، فەرەنسی، تورکی، ئەندۆنیسی

لە مالبەرێ www.one-god-one-message.com

«رۆك ئىنتەرناشىنال» فىلىمى

پاشاى شكۆمەندى

پىشكەش دەكات

ئەم فىلمە پىشاندىنى وشە بە وشەى پەرتووكى پاشاى شكۆمەندىيە

ئىلى تەمەن ھەوت سال دەلەيت: «ئەم فىلمە بە جۆرىك شتەكان رووندى كاتەوۋە كە دەتوانم بە ئاسانى لىنى تىيگەم.»
 لىدىاي بىست و بەك سالىش دەلەيت: «بە ھەموو ھەستىكەوۋە فىلمە كەم تاقىكر دەوۋە، رېك ھەستەم دەكرد منىش لەوېم و بە شېكەم لە فىلمە كە.»
 ھەرۋەھا دىكى تەمەن ھەفتا و چوار سالىش دەلەيت: «ئەم فىلمە بە شىوۋەيەكى بەھىز و سادە ھەندىك لە قوولتېرىن ئاشكراكر دىنەكانى گەردوۋغان بۇ رووندى كاتەوۋە.»

دەتوانن لە مال و گروپى بچووك و قوتابخانە و كەمپ و ھۆلئى سىنەما و شانۆ تەماشاي بگەن.
 «پاشاى شكۆمەندى» بە چەندىن زمان دەستدەكەوېت. لە گەل ھەموو كەلتورىك و تەمەنىكدا دەگونجەت.
 لە داھاتووشدا دەتوانن بە زمانى شىرىنى كوردى تەماشاي فىلمى «پاشاى شكۆمەندى» بگەن.

چىرۆكىكە لە دوو بەشدا ~ ھەفتا دىمەن لە يازدە ئەلقەدا

بەشى بەكەم: پەيمانى كۆن: پاشا پىشەخت باسى پلانىكەى دەكات	كاتەمىرىك و چەل و ھەوت خولەك
۱. پىشەكى	دىمەنى ۱-۳ ~ ۱۰:۴۰
۲. بەدپەيتەر و بەدپەيتراوھەكى	دىمەنى ۴-۹ ~ ۱۹:۴
۳. ھاتنەناوھەى خراپە	دىمەنى ۱۰-۱۵ ~ ۱۰:۱۵
۴. نەفرەتى گوناھ و بەلئىنى يەزدان	دىمەنى ۱۶-۱۹ ~ ۵۷:۱۱
۵. رېگەى قورباندىان	دىمەنى ۲۰-۲۴ ~ ۵۸:۱۴
۶. ياخييونى مروڤ و ھەفادارىيونى يەزدان	دىمەنى ۲۵-۲۷ ~ ۵:۹
۷. فراوانيونى پلانى خودا	دىمەنى ۲۸-۳۲ ~ ۴:۱۴
۸. شەرىعت و پىغھەمبەران	دىمەنى ۳۳-۳۶ ~ ۲۰:۱۲
بەشى دووھەم: پەيمانى نوئ: پاشا پلانىكەى جىبەجى دەكات	كاتەمىرىك و پەنجا و پىنج خولەك
۹. ھاتنەناوھەى پاشا	دىمەنى ۳۷-۴۲ ~ ۱۶:۲۰
۱۰. كەساپەتتى پاشا	دىمەنى ۴۳-۴۷ ~ ۱۵:۳۲
۱۱. دەسلەلاتى پاشا	دىمەنى ۴۸-۵۱ ~ ۱۴:۲
۱۲. ئەركى پاشا	دىمەنى ۵۲-۵۶ ~ ۱۵:۲۴
۱۳. ملكەچىوونى پاشا	دىمەنى ۵۷-۶۱ ~ ۱۴:۵۰
۱۴. قوربانى و سەركەوتتى پاشا	دىمەنى ۶۲-۶۵ ~ ۱۳:۵۳
۱۵. مرزگىنى و شكۆى پاشا	دىمەنى ۶۶-۷۰ ~ ۱۸:۲۶
سرودى ستايشى «چەندە مەزنىە خوداى ئىمە.» (بە زمانى عەرەبى)	دىمەنى ~ ۲:۴۵